

KRAJEVNI INFORMATOR

Logatec
r 35
KRAJEVNI INF.
2004
352.9(497.4 Vrh Sv. Treh Kralji)
1002158, APRIL
COBISS c

KNJIZNICA LOGATEC

GLASILO KRAJANOV KS VRH SV. TREH KRALJEV Z OKOLICO

Letnik XVII

April 2004

ŠOLA PRAZNUJE

Po prvem maju Vrh najdete na spletni strani

<http://www.vrh-sv-treh-kraljev.si>

*Vesele in blagoslovljene
Velikonočne praznike*

KRAJEVNI VESTNOST ALI INFORMATOR SAMOVŠEČNOST

Glasilo ŠKD VRH
Vrh Sv. Treh kraljev 19
1373 Rovte

Glavni in odgovorni urednik:
Rafael Krvina

Tehnični urednik:
Anica Kuhar

Član uredništva:
Marko Žust
Luka Jelovčan

Tisk:
Mali d.o.o., Logatec

IZ VSEBINE:

– Krajevna skupnost	4
– ŠKD Vrh	10
– Kultura	14
– Fara	16
– Šola	21
– Načrt pokopališča	24-25
– Gasilci	26
– Naši ljudje	28
– Šport	36
– Mladi pišejo	42
– Vreme	44
– Križanka	48

Fotografija na naslovnici:

“Zorkotov” vikend ob novem letu
1967.

V postnem času, z zaključkom Velike noči, naj bi se odrekli nekaterim skušnjavam tega življenja. Tako nam v tem času, ko bežimo stran od vsakodnevnih dobrin ostane več časa za razmišljanja. O vseh prostranostih naših zablod, o vnaprej videnih ciljih naših zmag in o vseh drugih mnogoterosti. Post naj bi bil čas, ko naj bi telesu privoščili očiščenje duševne nesnage in telesne umazanije. Vsaj pravijo tako!

Post je beseda, ki v prvotnem pomenu ponazarja odrekanje, očiščenje. Če brskamo po razlagi naprej, pa naletimo na pojmovanje, da je post stanje, ko se določena stvar za nekaj časa prekine ali umakne iz našega življenja. Zato, da ob vnovičnem rojstvu pride na svetlo še boljše, še lepše, še mogočnejše.

K takemu razmišljanju me je napotila kritična beseda prijatelja. Ne vem mogoče celo sovražnika. Med prijateljem in sovražnikom, kot med srečo in nesrečo je majhna razdalja. Mogoče v razmislek meni so padle besede ali zgolj zaradi trenutnega popustnega navdiha. Kakorkoli že, vzel sem jih dovolj zares!

Verjamem, da je časopis, vrhovski Krajevni informator, enim bolj pri srcu, drugim manj. Nekateri ga berete v celoti, drugi na pol. Mogoče obstajate tudi taki, kateri se nočete zameriti uredniku. Če ga že prodaja in nosi naokrog, ga bom pa še vzel. Da nimam krajevnih zavesti, bo drugič utegnil napisati.

Sogovornik se je pridušal, da je precej člankov podpisanih na urednikovo ime. Začel sem razmišljati. Saj res, zakaj bi pa ravno jaz moral v taki meri s svojim besedičenjem posiljevati bralce k branju Krajevnega informatorja? Na celotno podobo nastajanja časopisa imam na tak razmislek mnogo vprašanj in le en odgovor, mogoče dva.

Ko se v mislih sprehajam po vseh tradicionalnih vrhovskih prireditvah in dejanjih, nekatere se vlečejo že desetletja in več, se mi porajajo besede, ki bodo zaključek uvoda v letošnji Krajevni informator, izhajajoč od leta 1988 (16 let). Ali smo nekateri res tako vestni in vztrajni, da kljubujemo času, tempu in ljubiteljstvu brez plačila, še vedno pri organizacijah in vodenjih društev in prireditvah? Ali smo le tako samovšečni in mišljenja, da tega dela pa ne more opraviiti nihče drug tako dobro kot jaz? Častihlepni, če že ne koristoljubni!

Konec koncev, vseeno pa se bojim takšnega posta, tistega z gornje razlage, ki pravi v prenesenem pomenu, da bi se vrhovsko kulturno in družbeno življenje ustavilo in postilo, čakajoč nov rod, ki bo pripravljen nadaljevati delo.

Vprašajmo se, koliko še več kritičnih besed tistega trenutka!

Rafael Krvina

»VSE VEČ ZDRAVEGA RAZUMA IN KRAJEVNE ZAVESTI!«

Delo sveta KS v letu 2003

Podobne članke, ki se navezujejo na opravljeno delo ne pišem najraje. Prav gotovo zato, ker pri naštevanju raznih dogodkov ne moreš biti ustvarjalen. Po drugi strani tudi zato, če pišeš malenkosti, bralci ocenijo kot slabo opravljeno delo, če pa dolgoveziš s prireditvami in pridobitvami, pa lahko kakšnemu zleti iz ust, da ga je sama hvala.

Kljub temu, dolžnosti se je potrebno držati in tega se zavedam, ne glede kaj porečete krajani.

Svet KS Vrh je osemkrat razpravljaj na rednih sejah o potrebah, pridobitvah, prošnjah in pobudah v KS Vrh v lanskem letu. Na takih sejah so se nam včasih pridružili tisti krajani, kateri so imeli pri nastanku investicije največ besede v svojem okolju. Tako so sklepi realnejši in imajo večjo podporo.

Vsi sklepi pa se navezujejo, žal največkrat, na količino denarja, ki ga nam nameni občina Logatec v svojem proračunu. Teh sredstev je bilo v lanskem letu nekaj več kot dva milijona (2.350.000) – za vzdrževanje krajevnih cest in za delovanje krajeвне skupnosti. Lastna zbrana sredstva pridobimo le preko grobarine.

Večje investicijske posege vodi in nadzoruje občinska uprava na sklepe krajeвне skupnosti, za katere pa ima lahko privoljenja in pomisleke tudi občina. Taka je ureditev, realnega stanja pa ne moremo čez noč spremeniti. Tako smo v omenjenih vsotah razdeljevali denar na ceste, društvom in ljudem. Nekaterim v zadovoljstvo, drugim v razumevanje. Tistim, ki pa niso prišli na vrsto, pa so dobili zagotovilo, da v naslednjih letih. Nekateri pa tudi tega ne. Tak je sistem omejenega delovanja skupnosti. Pa tudi letos in naslednja leta ne bo mogoče pričakovati kaj drugače.

Naštevajoč pridobitve na krajevnih cestah:

– največji in najdražji je bil poseg *Kupi snega povedo vse – drago zimsko vzdrževanje.*

na cesti Hlevni vrh – Hlevišče, **razširitev in utrditev klanca mimo Hajana**. Ta rekonstrukcija se zaradi različnih dejavnikov ni izvedla v prejšnjih letih in tudi v lanskem letu je bil začetek del pod vprašajem. Le z dobrim sodelovanjem in ustreznim vremenom smo z deli tudi končali. KS je odštela izvajalcu Jesenku dobrih sedemsto tisočakov. Tu smo se z izvajalcem dogovorili, da zaradi pomanjkanja sredstev sveta KS in brez sofinanciranja občine iz svojih postavk o vzdrževanju cest razdelimo strošek na dva dela: 600 tisočakov iz proračuna 2003, ostalo (nekaj več kot 120 tisoč) pa iz letošnjega leta. Ob tej priliki bi se rad Jesenku s. p. zahvalil za posluš pri reševanju problema, v dobro krajanom.

- Pri jezeru, na dovozni poti proti **Žakljevi Mojci** so se izvedla dela izkopa in utrditve cestišča. Tu je KS sofinancirala projekt v višini 400 tisočakov, s tem, da so bila iz leta 2002 prenesena nekatera sredstva (150 tisočakov). Letošnji izdatek KS je bil potemtakem v višini 250 tisočakov. Ne smem pozabiti, da so krajani precej finančno pomagali pri izvedbi naštetih del.
- V pomladnem – poletnem času smo s sodelovanjem sveta KS in domačini Lavrovca uspeli **nasuti, razgrniti in utrditi obe vpadnici proti vrhu Lavrovca**. Mimo Magana in od Možinetove kočice proti vrhu. Krajani so samoiniciativno poskrbeli za navoz materiala, KS pa je iz blagajne namenila za izvedbo del. Prispevek KS je znašal 340 tisočakov.
- **Zimsko vzdrževanje** del je potekalo odlično, brez kakršnihkoli pripomb. Organizacija izvajanja je dobra, ki je plod utečenega dela iz prejšnjih časov. Nekaj negodovanja in hkratnega usklajevanja je bilo potrebnega pri plačilu urne postavke pluzenja pogodbenega izvajalca podizvajalcem. Za dogovorno ceno v sezoni 2003/2004 smo nastali problem rešili in za dogovorom stoji tudi občinska uprava. Skrbimo tudi za čiščenje dovoznih priključkov osamelim hišam, ki jih v normalnih snežnih

okolščinah v celoti poravna svet KS. To je znašalo v letu 2003 okroglih 240 tisočakov. Tistim posameznikom, ki plužijo sami smo poravnali stroške v obliki materiala. Še vedno pa velja sklep sveta KS, da se v prekomernih snežnih razmerah strošek deli na pol.

- Prav tako smo na dovozne poti v lanskem let navozili za nekaj manj kot 200 tisočakov materiala, skupaj okrog 100 kubičnih metrov tampona za sprotno vzdrževanje makadamskih poti.
- Nekaj je bilo tudi vzdrževanja ostalih javnih in lokalnih cest, ki pa se strošek deli na občino in KS. Ni pa bilo večjih neurji, ki bi odnašalo makadamske ceste v večji meri. Hvala Bogu!
- Ugodili smo prošnji, investicija utrditve in asfaltiranje dovozne poti, Petrovčiča Janeza, Hleviša 8, Šaletovega, v višini 250 tisočakov. Tukaj naj dodam, da bo tudi v bodoče svet KS imel posluš za podobna vlaganja krajanov. Potrebno je le na dan priti s prošnjo. Če bo več takih prošenj na leto, se bodo sredstva delila. Okvirna pomoč ostaja v tej višini (250 tisoč) in glede na višino investicije (10%).

To je aktivnostni in finančni pregled vzdrževanje krajevnih cest na Vrhu Sv. Treh Kraljev v lanskem letu. Upam, da je bil denar gospodarno razdeljen po potrebah v KS.

Največja investicija v kraju je bila zastavljena in izvedena na cesti Sopot – Vrh Sv. Treh Kraljev. **Od Gošarja do Hlevišarja se je razvlekel asfalt v dolžini 1070 m.** Investicija je stala nekaj čez 13 milijonov tolarjev. Po slabih štirih letih (zadnjih 400 m je bilo položenih proti Česnu v spodnjem Lavrovcu) znova nekaj asfalta v KS Vrh. Vendar trasa od Mravljince naprej ni v celoti asfaltirana, zaradi pomanjkanja sredstev je nastala dvestometrski luknja, ki naj bi jo asfaltirali v letošnjem letu. Krajanji so se sami odločili za tako razdelitev, tudi občina je bila za to potezo. V nasprotnem primeru bi se asfalt ustavil na pol poti od Jurčka do Hlevišarja. Prispevek krajanov je bil precej velik. 350 tisočakov se je na skupno pritožbo zavezancem odšteli prispevek 1000 mark iz leta 1995. Negodovanje krajanov je bilo precejšnje in samo upamo lahko, da župan ob določenih pritiskih nanj ni preveč vzel v obzir in deloma razumel poteze občanov. Škoda bi bila, da bi ravnanje posledično okrnilo cestni proračun v naslednjih letih. Vse več pameti in zdravega razuma je potrebno ohraniti ob podobnih akcijah, saj se moramo zavedati, da nas je še veliko čakajočih v vrsti, potrebnih pridobitev. Najlažje je ščititi svoje interese, ne zavedajoč se škodljivosti drugim. V taki majhnosti, kot se raztega Vrhovska skupnost, pa bi bilo lepo in prav, ko bi marsikdaj ljudje imeli več krajevnih zavesti in razumevanja do drugih. Tako je šla

mimo nas največja pridobitev zadnjih let, nekateri ljudje sploh niso vedeli, da se je položil asfalt na Hlevišah. Predvsem zaradi užaljenosti krajanov Hleviš ob prispevni stopnji. Večno prikrajšani, pa v zadnjih letih daleč največ vloženega dela prav na Hlevišah. Nobenega veselja ni bilo opaziti ob pridobitvi na Hlevišah, kot da je pridobitev sama po sebi umevna. Pa ni res! Dobro volje, ki jo je tokrat izžareval svet KS, za asfaltiranje tega že zdavnaj obljubljenega asfalta ni nihče razumel v dobro, kot soglasno sprejeti sklep vseh svetnikov v svetu KS. Nobena stvar ne pride sama od sebe. Ne me razumeti narobe in si ustvarjati napačne razlage o mojem razmišljanju. Gledam na prihodnost in razvoj kraja s stališča, da je vsaka napačna poteza v preteklosti pri pogajanjih o višini proračunskih želja jutri, veliko težje uspeti in veliko več je porabljene energije. Zavedajoč se, da vse skupaj lahko pade v vodo. Zaradi par sto tisočakov. Za vzor ostalim naj naštejemo tiste krajanje (Žust Marko, Petrovčič Janko, Krvina Jože,...) ki se spustijo v milijonske izdatke, z le majhno pomočjo krajevnih skupnosti, za posodobitev svojih cestnih dostopov do svojih hiš, pa sami niso nič krivi, da živijo nekoliko odmaknjeni od glavnih poti. Zavedajo se, da jim ne bo nihče nič dal. Za razmislek vsem!

Denar pridobljen z naslova delovanja krajevnih skupnosti, v višini 550 tisočakov, kar ga nismo vložili v ceste, smo namenili:

- plačilo telefonskih storitev v POŠ Vrh (150.000)
 - novoletnemu obdarovanju starejšim krajanom v KS (40.000)
 - pomoč ŠKD Vrh pri organizaciji košarkarskega turnirja (20.000)
 - prispevek Miklavžu (30.000)
 - novoletno srečanje predstavnikov društev v KS (40.000)
 - nabava pisarniškega materiala (25.000)
 - pomoč krajanom (Logar Jakobu in ob asfaltiranju na Hlevišah) v sušnem obdobju pri prevozu pitne vode (20.000)
 - računovodske storitve (40.000)
- Namenskih sredstev pridobljenih za urejanje pokopališča se je zbralo okrog

Končno! Asfalt tudi na Hlevišah.

180 tisočakov. Velja omeniti, da je bil znova opravljen popis zakupnikov grobov in izdelan tlorisni načrt pokopališča. Tako, da danes ni več neznank na vrhovskem pokopališču. Sredstva so bila namenjena:

- nakupu kosilnice (dobrih 100 tisočakov)
- vzdrževanje pokopališča in urejanje travnatih in drugih površin pri cerkvi Sv. Treh Kraljev (20.000)
- odvoz smeti in drugih pokopaliških odpadkov (35.000)

Nekaj sredstev ni bilo porabljenih. Res

pa je, da nam ni uspelo pripeljati ustreznega pokopališkega peska. To se bo zgodilo v pomladanskem času.

To je obširen pregled del sveta KS Vrh z vidika razporeditev finančnih sredstev. Veliko pa je še drugega dela, da delovanje KS teče nemoteno. Zato pa se porabi čas, kakšen tisočak za bencin, predvsem pa imeti občutek, da je potrebno upravičenim krajanom ob razpisih in drugih vlogah (vloga za povzročeno škodo na poljščinah ob suši, povrnitev vlaganj v telekomunikacijsko omrežje,...) pravočasno dostavi

viti dokumentacijo. Le na podlagi ustreznih napisanih papirjev dandanes lahko pričakuješ nekaj tolarjev od države. Za zamudnike ne ostane nič. Na koncu pisanja bi se rad zahvalil vsem, ki ste pripomogli k delu sveta KS, predvsem vsem svetnikom in ostalim delavnim krajanom. Še vedno velja, da je vsaka pobuda in pomoč dobrodošla, nenazadnje pa vsem tistim, ki znate potrpeti in počakati nekoliko več pride ustrezno plačilo še pravočasno.

Rafael Krvina

KRAJEVNA RAZMIŠLJANJA O PRIHODNOSTI

Ko se spogledujemo z opravljenim delom v preteklosti je potrebno hkrati zreti tudi v prihodnost. Nikoli ne smemo biti preveč zadovoljni s samim seboj z opravljenim, da se ne bi preveč vzvišeno in sebično obnašali naslednjega dne. Ljudem to precej gre v nos. Čeprav sposobnosti nekaterih je potrebno ceniti in se zanašati na njihovo intuicijo.

Nikoli se ni dobro odpovedati izkušnjam in znanju posameznikov. Prav slednje je potrebno iskati med nami v veliki meri, da bi v prihodnjih letih s svojimi močmi marsikaj naredili. Zanašanje na tuje znanje, tujo pomoč in tuje usluge ne obrodi večjih sadov. Pravzaprav je obdelovati preteklost in zagotavljati prihodnost preko postavljenih planov neke vrste neumnost. Ostati je treba na realnih tleh in videti napredek v danih danosti. Tistih razlag, da kar bo pa bo, pa tudi nihče rad ne posluša. Vseeno je biti bolj optimističen kot pesimističen, saj v današnjem svetu realnega optimizma skoraj ni več iskati. Če se greš optimista obstajajo vsaj pričakovanja, da bo vložena dela v vsakem primeru nekaj več, kot če se v glavah vrtil pesimistično razpoloženje in nakazovanje v smeri, zakaj bi se trudil, saj itak ne bo nič iz tega.

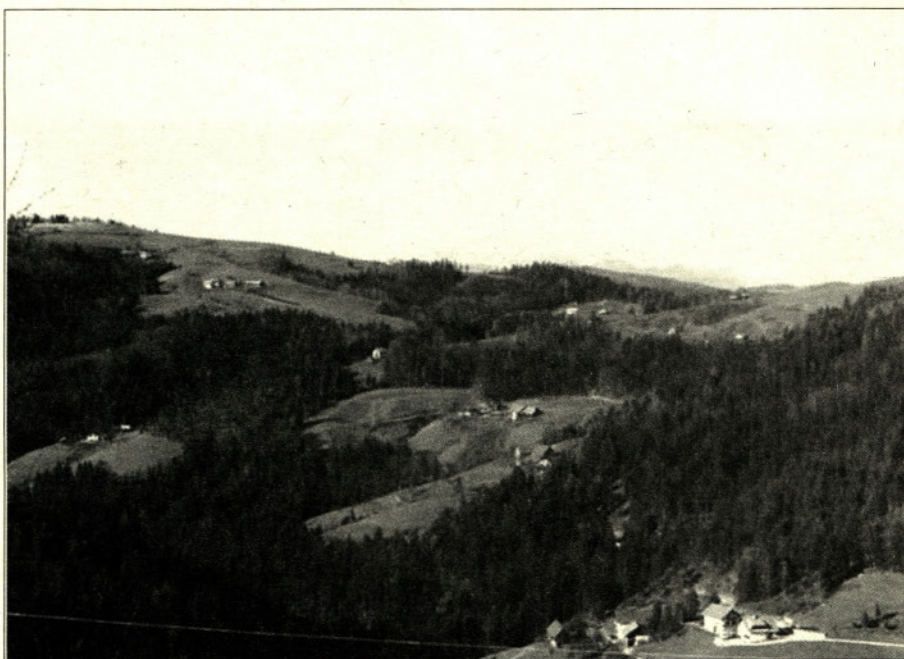
Če preskočimo možgansko terapijo pesimizma in optimizma in se v prihodnost zazremo s pomočjo načrtanih

planov, ki so obvezujoči del vsake skupnosti. Plani se morajo postavljati, potem pa če vse skupaj propade. Svet KS Vrh Sv. Treh Kraljev ima nekaj usmeritev, ki se nanašajo na celotno

infrastrukturno paleto življenja. **Cestne povezave, vodooskrba in vzdrževanje objektov.** To so temelji napredka. Vidimo tudi druge pomanjkljivosti v kraju in bomo poskušali s sodelovanjem doseči napredek tudi na manj pomembnih krajevnih vrednotah, ki pa bogatijo naš življenjski prostor.

POSODABLJANJE CESTNIH POVEZAV

Ko se pogovarjamo in iščemo prednosti kje zagotoviti v naslednjih letih **boljšo cestno povezavo**, naletimo na več med seboj povezanih interesov posameznikov. Ponavadi je vsaka po-

Kdaj v teh krajih še boljše ceste?

buda dober argument, vendar vsako leto posebej se pojavljajo vprašanja, kje so prednosti, kje so večji razlogi za začetek investicije. Vse to pa v okvirih denarne moči. Vse se začne in konča pri denarju. Tako je bilo včeraj, tako je danes in tako bo tudi jutri.

Eden od argumentov in tudi sklepov sveta, kako razjasniti ljudem zaporedje asfaltiranja na Vrhu je gostota prometa na posameznih odsekih. Število hiš, gospodinjstev in ekonomski vidik posamezne javne poti. Na podlagi omenjene osnove pa svet KS Vrh ponavlja pri odločanju upošteva tudi druge vplive. Stroški vzdrževanja, vpliv posameznih krajanov, pridobivanje soglasij, stroški posameznega odseka... Politike in osebne interesa ni čutiti, kar olajšuje našo pozicijo nasproti željam potrebnim krajanom.

Tako bo asfaltacija v letošnjem letu izvedena, ob ustrezni višini proračunskega denarja, na javni poti **Staje – Petrač – gasilski dom – planinska koča** in dokončanje nastale luknje pri lanskem asfaltiranju na Hlevišah. Vprašanje je, ali bo za vse skupaj dovolj denarja in kaj storiti takrat, če le tega ne bo dovolj. Znova bo potrebno premisliti in zna se zgoditi, preporazporeditev sredstev drugam, prav tako pomembno javno pot.

OBNOVITEV STREHE NA POŠ VRH

Letošnje leto bo prireditveno izredno bogato leto. Šola bo praznovala dve obletnice, petdeseto od otvoritve stavbe in stodeseto od rednega pouka na Vrhu. Tako bi radi poleg vseh prireditvev, ki jih bo organiziral za to pripravljalni odbor **obnovili tudi šolsko streho**. O tej investiciji so pogovori stekli z županom že v lanskem letu in skoraj zagotovo je, da ne bo ostalo le pri besedah. Pomoč krajanov bo neizbežna, zato že sedaj pozivam krajanke k skupni prostovoljnosti za doseg zastavljenega. Na ta način

Strehe, strehe, šolska in slemeniška.

bomo izkazali prepotrebno krajevno zavest za reševanje šolskega problema.

OSKRBOVANJE S PITNO VODO

Lansko leto je bilo okrog pitne vode povedanega in slišane veliko. Vroče poletje je osuševalo tudi tiste studence, o katerih starejši ljudje ne pomnijo podobne izsušitve v vsej njihovi starosti. Vsa možna pričevanja znanstvenikov se nagibajo v smer, da bo v prihodnje le še slabše. Vrh ni bil izvzet in mnogi so morali s cisterno dovažati vodo. Še dobro da se pri Žuštu natoči dovolj pitne vode.

Tako smo **potrebe po vodovodu** prenesli tudi v županovo pisarno. Tudi od tam se je nekaj premaknilo. Na podlagi hidrogeoloških kart se je določila lokacija vrtine, ki naj bi na določeni višini dajala dovolj pitne vode. Potrebno bo še precej usklajevanja in soglasij, da bi projekt zaživel in imeli ljudje dejansko korist.

DRUGE AKTIVNOSTI

– Že več let nazaj smo govorili o **zaprtju vhoda Rupnikovega rova in s tem vhod v podzemno jamo**. Radi bi z ustrezno dokumentacijo jamo zaprli. Tako bi imeli evidentirane jamske obiske, onemogočili vse več amaterskih

pohodov v podzemlje in na nek način zaščitili vse večje onesnaževanje in uničevanje jame in jamskih lepot.

- **Postavitev turistične table** z vsemi sovpadajočimi turističnimi zaznamki našega kraja.
- Padla je ideja o oblikovanju **spletne strani**. S pomočjo krajana Mivšek Janka in nekaj sredstev naj bi globalno stran dobili spomladi.
- **Razgledna točka na Vrhu se vse bolj zarašča** in kliče po odstranitvi nekaterih dreves.

Veliko bo še prošelj, pobud in ugovorov. Vse od vas krajanov, od katerih pričakujem čim več podobnega materiala, s katerim bomo kraj zaznamovali in ga pomenljivo uredili.

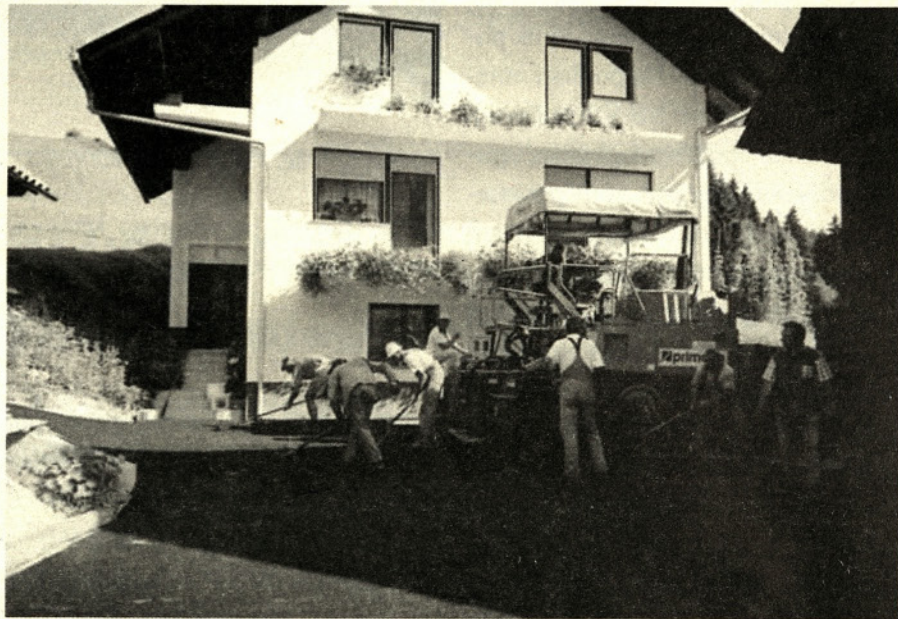
Nekako na ta način zaključujem pogled delavnosti v letu, v katerem živimo. Ali bomo načrtano smer uspešno prehodili bo odvisno od nas, dobre volje in prostovoljstva, ki se v mnogem ta dobrina ne spoštuje in ne ceni več. Po drugi strani pa hočemo za vsak korak dobiti plačilo, zato spoštujemo pripravljenost, katera v nas vrhovcih še ždi in imamo še posluš za skupno delo, saj vemo, da se na ta način največ naredi. Še malica in kozarec vina sta takrat okusnejša.

PRENOVLJENA CESTA

Kar dolgo časa so se pojavljale želje in dogovori, da bi tudi skozi vas Hleviške bilo potrebno izboljšati cesto. Razni občinski, vaški in krajevni moške so se sestajali in dogovarjali toliko časa, da je končno prišla odločitev, da se cesta od Mravljince do Hlevišarjevih asfaltira. Razlog za to je bil tudi ta, da se po tej cesti vozi kar veliko ljudi v službo. Tudi prevoz otrok v šolo je lažji.

In tako so se pojavili nekega dne težki hrumeči stroji, ter veliki kamioni, ki so nekaj časa odvažali, nato pa dovažali material na cesto. Kar precej dela je bilo, da so dobro utrdili podlago in jo tudi razširili ter zravnali. Tudi več vodnih prepustov je bilo treba napraviti. Vse to je bila priprava za bodočo asfaltno prevleko. Nato pa je bilo treba počakati, da se teren utrdi in da občinski proračun odobri potreben denar.

Lansko leto, meseca avgusta pa so kar nenadoma zopet prišli novi stroji in drugi delavci. Tako se je kar hitro pojavil na cesti tako težko pričakovani asfalt. Tudi do naše hiše so ga naredili. In na našo željo nam asfaltirali tudi dvorišča pred hišo. Zelo lepo je ker ni več blata ne prahu. Pa tudi sneg hitro skopni. Prav tako pa je nam skopnel

Tudi dvorišča nič več blatna – pri Jurčku.

denar, ki ga je bilo treba odšteti. A nam zato ni žal, ker smo se tako odločili. Mnogo lažje je tudi zimsko pluzenje. Upam da zdaj ne bo kakšne slabe volje zaradi peska, ki ga plug nanese po travi. Zato bomo gotovo vsi zadovoljni. Še bolj pa bomo potem, ko se bo asfalt pojavil tudi na drugih cestah. A zato bo zopet potrebna volja in pa nova finančna sredstva.

Pepca Petrovčič

JUTRI NA VRHU

Pravijo, da resnica boli. Vsekakor! Še bolj pa boli, če se naokrog trosi neresnica. Če se komu pripoveduje o čem takem, kar ne obstaja ali kar obstaja, pa tega ne znamo videti in prav oceniti. Zgodba je izkrivljena in predvsem škodljiva. Ne glede ali pripovedujemo o človeku, ljudeh ali o stvareh, ki se nanašajo na življenje nekega kraja. Časopisov, revij in drugih različnih medijev je danes na pretek, vsi s ciljem, ljudem povedati zgodbe, ki bi v največji meri pritegnile bralce. V tempu nastajanja berljevih zgodb pa se avtorji dostikrat poslužujejo lastnemu besednemu bistroumu in na papirju se znajde, nič drugega kot črkovni čvek. Da sem začel tako pisanje me je vrglo iz tira pisanje v Delovi prilogi Polet, drugega četrtka (8. januar) v letu 2004.

Ob prelistavanju sem na zadnjih straneh naletel na naslov Rovtarske dobrote, opremljeno s fotografijami posneto z Vrha. Najprej navdušujoče, hip kasneje razočarajoče. Mislim, da nisem bil edini vrhovec, ki je po dnevu Svetih Treh Kraljev, našega farnega praznika, dobil v roke omenjeno revijo in bi prav rad avtorju prisolil klofuto. In to ta pravo, kmečko. Če se že toliko spozna na kikirikanje petelinov. Nekaj podobnega je že pisalo pred nekaj leti v podobni prilogi. Ker sem bolj arhivske narave sem omenjeni članek izpred let shranil in primerjal s sedanjim. Ni bilo težko ugotoviti, da so vse fotografije in tekst, ki je bil tokrat spremenjen le v nekaj besedah, nastale tistikrat. Tudi podpisani je bil obakrat isti, Željko Kozinc. Zakaj pravzaprav gre?

Resnicoljubni avtor navaja: *da je najlažje pustiti avtomobil pri zaprtem planinskem domu, ob opuščeni šoli, tam, kjer v spodbudo ali pa v posmeh na kašipotu piše, da je do vrha samo še tri minute hoje. (op. citat).*

Torej, tekst je bil napisan ob novem letu 2000. To pričajo fotografije, na katerih je poudarjena izrazita zimska idila. Letošnjega novega leta dan je bil vse prej kaj drugega, kot ponazarjajo pričujoče fotografije. Navedek, da je planinska koča zaprta, bo držal. Takrat v koči še ni bilo Maričke in Ančke. Za skrb planinskih in krajevnih duš.

V tem stiliziranem stavku pa najbolj zbode in speče ter presune opuščena šola. Kje hudiča je avtor izbrskal, izvedel, da je šola opuščena. Razumljivo, med prazniki res ni bilo pouka. Ali so ga imeli v Ljubljani? Ne razumem, kako se avtor ni malo bolje razgledal po prostranih šolskih oknih in uspel

Rovtarske dobrote

Izlet kot nalašč za sredo zime, za dni okoli svetih treh kraljev; pa tudi za nedeljski skoke. Avtomobile pustite spodaj pri zaprtem planinskem domu, ob opuščeni šoli, tam, kjer v spodbudo ali pa v posmeh na kašipotu piše, da je do vrha samo še tri minute hoje. Tako je ta pot prejkone primerna le za Ljubljancana, ki se mu je nedeljsko kosilo nekoliko zavleklo in mora v kratkem zimskem dnevu še uloviti sonce za rep (če seveda ni prekrito). A zakaj bi se zgražali nad hitrico, s katero je mogoče priti do enega najlepših slovenskih razgledov? Do popoldneva, ko zadnje sonce osvetljuje rovtarska slмена in se na severu v žarici kopljejo le še julijski snežniki, bo tudi tak pohodnik obilno nagrajen. Od svetih treh kraljev (6. januarja) je užitek vsak dan – po izročilu ljudske astronomije – daljši za eno petelinje kikirikanje; vse do kresne noči, ko petelini zaspijo ob pol devetih zvečer, in se prvič oglasijo okoli četrte ure zjutraj, ko še

Pogled na Rovtarsko hribovje. V ospredju Hlevni vrh in cerkev sv. Miklavža.

Del Rovtarskih dobrot in zmot (Delova priloga Polet 8. 1. 2004).

uzreti številne papirnate snežinke, ki bi mu misel o opuščeni šoli utegnile odvrniti. To počnejo ponavadi ob novem letu, letnemu času primerno, po vseh šolah in nakazujejo otroško prizadevnost.

Navedek o opuščeni šoli je za vrhovce prava katastrofa. Zgodil pa se je prav v tem času, ko so se v nekaterih krogih oglašali krajani o šolskem problemu, ki tare šolo že nekaj let.

Silno me je zbudila napisana vrstica, zato sem še tisti dan sklenil napisati vabila staršem.

Bolj za šalo, nekaj pa zares velja napisati. Morda je pisec Nostradamsko opozoril krajane, da je skrajni čas reševanja problematike o zmanjševanju vpisa šoloobveznih otrok na vrhovsko učilno zidano. Še eno opozorilo več krajanov približajočih se temnih oblakov nad vrhovsko šolo. Besede Željka Kozinca se kaj kmalu utegnejo uresničiti.

Poromal sem z branjem do konca in bil s pisanjem v nadaljevanju zadovoljen. V lahkoten, izviren in berljiv tekst je vpletel vse kar Vrh spremlja in kar Vrh ponuja. Zelo jasno je opisana pot iz Rovt do Popita in Hleviš na Vrh. Vsakemu popotniku po opisu skoraj ni mogoče zgrešiti cilja. Vpraša pa se: *Kaj bo s hribovskimi kmetijami, kaj prinaša ta Evropa? Na Lavrovcu, Vrhcu Sv. Treh Kraljev, Hlevnem vrhu in v*

Hlevišah živi približno 250 ljudi. Nekateri od nekdanjih trdnih kmetij so obnovile čredo in se s tem spet okrepile. Kako se bo godilo hlevom? Selišča stoje postrani, ponekod kakor na eni nogi, garati je treba v strmih legah.

Prav čustveno navezan z nami, ki moramo živeti tukaj, pa ne v preveč odročnih krajih, kot nekateri radi pojmujejo rovtve za zakotne puščobne kote z nekoliko nerodnimi prebivalci, se ozira z razgledišča po prostrani slovenski deželi, kjer človek, če se zasuče za 180 stopinj, z enim pogledom zajame tri slovenske okrajine: severno, zahodno in južno. Za konec vabi vse ljubitelje prave narave še k Račevskemu jezeru in po gobe in borovnice.

Čudovit, lep članek. Vendar ves blišč in sijaj je izgubil s tistim izgubljenim stavkom na uvodu. To so opazili tudi nekateri drugi. Nekaj dni kasneje me je v Logatcu ogovorila kulturna znanca in ni mogla mimo spodrsrljaja v Rovtarskih dobrotah. Kaj hočemo! Zavedamo se, da smo majhni in da nam majhnost v prihodnje lahko le koristi. Pogovoriti se na naraven in pristen način, brez zle misli v naših čutilih in vsakomur bo družba z nami dogodek dneva. Na novega leta dan, ob kresi ali v lepih jesenskih dneh brez sapice na rovtarskem zemljevidu lepote.

Rafael Krvina

NEKATERE POBUDE IN NJIHOVO OBRAVNAVANJE

- Ob pogrebnih slovesnostih se slovenska zastava shranjuje skupaj s križem v cerkveni zakristiji.
- Urejanje pokopališča in trga pred cerkvijo je v rokah Kogovška Radota. V ta namen smo kupili kosilnico, ki jo lahko uporabljamo tudi za ostalo urejanje ustreznih travnatih površin v KS Vrh.
- V času sneženja je čiščenje snega pred farovžem in cerkvijo v pristojnosti tistih krajanov, kateri čistijo cerkev in skrbijo za ogrevanje prostorov v farovžu. Ali je možno, da bi v bodoče čiščenje snega opravljal nekdo, ki je zato plačan? – Bili smo mnjenja, da to občasno zimsko opravilo opravimo prostovoljno in si ne delamo dodatnih stroškov.
- Ker se je v zadnjem obdobju povečalo število kraj in drugih podobnih dejanj so nekateri povprašali svet KS, če razmišlja o ukrepih in rešitvah za zavarovanje ljudi in lastnine. – Za preprečevanje tovrstne dejavnosti naj bi skrbela policija. Lahko se jo obvešča, vendar smatramo, da jo je v naših krajih že preobilno. Tako se zna zgoditi, da bi *pokasirali* le naše nespoštovanje cestnih predpisov in nič drugega. Zgodba o položnicah z Veličja/Jeličja pa je le malokateremu vrhovcu neznana.

ŠKD VRH V LETU 2003 in 2004

V letu 2003 je imel UO sedem rednih sej, ki so jih dopolnjevali še sestanki posameznih sekcij.

KULTURA

Leto 2003 se ni začelo ravno rožnato. Januarja smo imeli izredni sestanek kulturne sekcije z zborovodjo in dvema članoma MeCPZ, ki se je odločil prekiniti sodelovanje pri projektih ŠKD VRH – glasbenega večera tako nismo organizirali. Navedeni argumenti: prenatrpan program, slaba obveščenost s strani društva, negativne kritike ob nastopih doma in na revijah, zborovodja Maja Kogovšek meni da ni napredka, prišlo je do upada resnosti, moti jih celostni videz zbora. V prihodnje naj bi se posvetili le cerkvenemu petju. ŠKD VRH ga zato ni več prijavljalo na projekte, glasbenega večera v prihodnje ne bo več, in tako nimamo nobenih obveznosti do zbora. Je bilo pa nadaljevanje boljše. Januarja so potekale še zadnje ure priprav na dramsko uprizoritev komedije »Gospa poslančeva« avtorja Toneta Partljiča, pod taktirko režiserja Francija Jereb. Na generalki nas je g. Partljič tudi počastil s svojim obiskom. Premierna uprizoritev je bila 25. januarja, na oder pa smo s prej imenovano predstavo stopili skupno 11 krat. Na vseh predstavah je bilo 1330 gledalcev. Vrhunec gledališke sezone je bil nastop na medobmočnem srečanju amaterskih gledaliških skupin osrednje Slovenije v Trbovljah. Prav tako je Franci Jereb prevzel režijo otroške gledališke predstave Milana Dekleve »Lenča Flenča«, s katero je požel prav tako zavidljiv uspeh na medobmočnem srečanju otroških gledaliških skupin. Državnega srečanja v lanskem letu ni bilo. H kulturnemu programu ŠKD VRH prispevajo tudi otroci POŠ VRH. Za materinski dan so pripravili igrice »Palček Anton«, s katero so se udeležili območnega srečanja otroških gledaliških skupin v Logatcu. V njihovih rokah je bila tudi organizacija Mi-klavževanja.

Domači oder so premierno preizkusili na gledališkem večeru, gostovali pa so še v Zaplani. V maju je luč zagledal

letnik Krajevni informator.

V jesenskem času smo organizirali Gledališki večer, ki je nadomestil izpadli Glasbeni večer. Namen Gledališkega večera je bilo srečanje ljubiteljev gledališča iz občine Logatec in sosednjih delujočih društev. Programu so zapolnili domača otroška gledališka predstava »Lenča Flenča« in Gregor Čušin z monokomedijo »Hagado«, s katero nastopa pod okriljem MGL.

Prav tako pa smo domači kulturniki sodelovali tudi na drugih prireditvah. Na osrednji proslavi ob Kulturnem prazniku v Logatcu sta z recitalom nastopila Rafael Krvina in Jasmina Buh. Na Gregorjevem sejmu v Logatcu sta nastopila Franko Čelik in Matevž Treven z odlomkom iz Deselega brata. Na novoletnem gostovanju otroške gledališke skupine v Zaplani je program dopolnil Rok Klemenčič z monologom Mica na mejniku.

Na domačem odru smo gostili dve gledališki skupini, februarja Gore »Dva para se ženita«, december Sovodenj »Ženska kmetija«.

ŠPORT

Mirovali pa nismo niti na področju športa. Januarja je bil realiziran tečaj smučanja. Udeležilo se ga je 32 otrok in 2 odrasla. V začetku februarja je bila organizirana veleslalomski tekma, ko je tekmovalo 76 smučarjev. Aprila se je končala liga v streljanju z zračno puško, 20. aprila pa je potekal tradicionalni Velikonočni turnir v streljanju z zračno puško, ko je sodelovalo 18 tekmovalcev. Prav tako aprila smo zaključili z aerobno vadbo, katere obisk je bil zelo pohvalen. V maju smo se preselili na prosto z rekreacijo na igrišču pred POŠ VRH in Balinčkom ob petkih zvečer. 25. maja je bil izpeljan pohod na Kum. Kljub dobri in pravočasni obveščenosti, temeljitemu opisu poti in lepote ter lepemu vremenu se ga je udeležilo le 17 krajanov. V juniju smo nadaljevali s tradicijo v košarkarskem turnirju, na katerega se

je prijavilo 6 ekip. Zanimivo, zaradi dežja, ki je prekinil igro, je zmagovalca določil žreb, in zmagala je ekipa Gorenja vas 1, ekipa ŠKD VRH je osvojila drugo mesto. Konec šole smo popestrili z organizacijo tečaja košarke, pod mentorstvom Konrada Istenič, ki se ga je udeležilo 16 otrok. Julij smo začeli s turnirjem v balinanju za pare, prijavilo se jih je deset. Dopusniško razpoloženje smo prekinili s tradicionalnim športnim popoldnevom, kjer se je zapletlo pri ekipah, saj se niso prijavljale. Na kraju samem smo na koncu sestavili še dve ekipi, tako da je na koncu sodelovalo 5 odraslih in 4 otroške ekipe. Istega dne je potekal še tek Vrhovske klančine, na katerem se je v vseh kategorijah pomerilo 33 tekačev in tekačic. Septembra smo organizirali tradicionalni medobčinski Turnir v Balinanju, ki se ga je udeležilo 8 ekip. Zmagala je ekipa iz Rovt. Konec septembra se je pisala zgodovina v vrhovskem nogometu na Anžonovem travniku. Po dolgoletnih mukah in boju z nepremagljivo ekipo poročenih so neporočeni pokazali zobe in voljo ter zmagali s 3 : 2. Že drugič pa smo organizirali zaključno tekmovanje v balinanju, bližanje v krog in zbijanje. Na novembrskem turnirju v namiznem tenisu in novoletnem šahovskem turnirju se je zbrala le peščica članov, ki so se pomerili med seboj. Jeseni se je prav tako začela liga v streljanju z zračno puško, ki je enkrat mesečno in aerobna vadba, ki je enkrat tedensko ob ponedeljkih zvečer.

Poleg sodelovanja aktivnih članov in ekip na domačih tekmah in prireditvah se udeležujemo tudi tekmovanj drugih organizatorjev.

BALINČEK

Balinček smo odprli 18. aprila, uradna otvoritev pa je bila na dan čistilne akcije, 26. aprila, ko smo ga tudi uredili. Prepleskali in polakirali smo ograjo ter stopnice, očistili in napolnili rezervoar ter popravili vodovod. V juniju se je izvedlo še nekaj del: ureditev igralne površine, ponovno

lakiranje miz, klopi in ostalih sedišč. V lanskem letu je dežuralo 14 članov društva, pohvalno. Sezona je bila uspešna, saj se je zelo veliko balinalo.

INVESTICIJE

ŠKD VRH je v lanskem letu 2003 izpeljal največjo investicijo od svojega nastanka. Že leto prej smo z nakupom zaves začeli z ustvarjanjem nove oderske podobe, lani avgusta pa smo delo dokončali. Oder smo zaprli s harmonika vrati, podaljšali oder in v les oblekli zadnjo steno učilnice. S tem smo pridobili še prostor za omare, ki smo jih namenili šolskim potrebam. V ta sklop spadajo tudi stopnice za lažji dostop na oder. Z lično urejenimi prostori, v našem primeru odrom, se v veliki meri odraža nivo kulture.

Za boljšo tehnično opremljenost smo kupili še ustrezno ozvočenje, ki je na voljo vsem prireditvam v kraju. Za rokovanje z njim pa sta zadolžena Matjaž Alič in Franci Jereb.

Skupna vrednost investicije (oder in ozvočenje) je znašala 2.286.100 SIT od tega 1.670.508 SIT za zaprtje odra in 615.600 SIT za ozvočenje.

Glede na možnosti sofinanciranja JSKD smo investicijo odra in ozvočenja prijavili na javni poziv za investicije. Sklad nam je namenil 200.000 SIT. Občina Logatec je investicijo sofinancirala v višini 1.000.000 SIT, delež društva pa je bil 1.086.108 SIT. Na odru smo postavili še novo garderobno omaro, ki je stala okrog 100.000 SIT, za aerobno vadbo smo kupili rekvizite in radio, ki je namenjen tudi oderskim predstavam, kar je stalo 60.000 SIT. Januarja je bil realiziran smučarski tečaj za otroke in obisk smučišča Stari Vrh, za kar je društvo prispeval 89.100 SIT, za tečaj košarke v juniju pa 30.000 SIT. Za boljšo razpoznavnost naših članov, ki sodelujejo na zunanjih prireditvah, kot so tek in kolesarjenje smo šli v nakup dresov, 69.240 SIT. Ob tem smo s sklepom UO določili zaščitne barve društva, in to sta temno zelena in sinje modra barva.

ČLANSTVO – stanje članstva ŠKD VRH

V ŠKD VRH je včlanjeno 173 članov (v tem letu smo pridobili 10 novih članov, 2 sta se izpisala). Za plačilo članarine je bilo zavezanih 146 članov. Za vas Vrh Sv. Treh Kraljev je članarino pobiral Čelik Franko, za Račevo Jaka Treven, za Hlevni vrh Marijo Šubic, za vasi Lavrovec – spodnji in Hlevni vrh – jezero Barbara Oblak, za vasi Lavrovec – zgornji, Smrečje, Šentjošt in Žirovski vrh je pobiral članarino Luka Jelovčan, za Hlevišje pa Petrovčič Jože. Članom, ki niso iz naših vasi, smo poslali na hišno številko pošto s priloženo kuverto.

SOFINANCIRANJE NA PODLAGI JAVNIH RAZPISOV za program kulture in športa

Na občinski razpis za sofinanciranje ljubiteljske kulturne dejavnosti smo prijavili pet projektov (maksimalno možno število prijavljenih projektov) in sicer, gledališka predstava »Gospa poslančeva«, otroška gledališka predstava »Lenča Flenča«, Krajevni informator, Gledališki večer, Program učencev POŠ VRH. Za omenjene projekte nam je občina namenila 420.000 SIT.

Na JSKD smo prijavili gledališko predstavo »Gospa poslančeva« in prejeli 75.000 SIT.

Za redno dejavnost smo dobili iz občinskega proračuna 121.000 SIT.

Na javni razpis za sofinanciranje športne dejavnosti smo prijavili vse športne prireditve, ki se odvijajo na Vrhju Sv. Treh Kraljev, in dobili 234.155 SIT.

OSTALO

Čistilna akcija je bila 26. aprila. Uredila se je okolica šole in Balinčka, pospravili smo tudi prostore društva na POŠ VRH. Čistilno akcijo smo zaključili z otvoritvijo balinarske sezone pri Balinčku. Za prvi maj je bilo organizirano kresovanje na Selajnem griču s ponudbo pijače. Začeli smo s popisom inventarja, vendar ta še ni zaključen, potrebna je še dopolnitev popisa zaradi nove opreme, obleke in rekvizitov.

V soboto 22. marca smo organizirali ogled smučarskih poletov v Planici.

Tudi za to ni bilo pretiranega zanimanja, tako da nikakor nismo mogli napolniti avtobusa.

Letos smo imeli tudi člana v komisiji za delitev občinskih sredstev za projekte na področju ljubiteljske kulture v Občini Logatec – Francija Jereb. Izvoljen je bil za predsednika komisije.

Oktobra 2003 se je oblikoval Odbor za praznovanje obletnice šolstva na Vrhju Sv. Treh Kraljev, v katerem smo tudi člani upravnega odbora ŠKD VRH. Člani odbora so: Franci Jereb, Rafael Krvina, Barbara Oblak, Barbara Soko, Mihaela Gostiša.

PLAN

KULTURA - V znamenju praznovanja 110. obletnice šolstva na Vrhju in 50. obletnice stavbe. V ta namen smo ustanovili Odbor za pripravo praznovanja obletnice šolstva na Vrhju Sv. Treh Kraljev. Odbor sestavljajo Rafael Krvina, Franci Jereb, Barbara Soko, Barbara Oblak in Mihaela Gostiša, predseduje mu Barbara Soko. Oblikovali smo logotip (Barbara Oblak) in koledar prireditev ob obletnici šolstva. 31. januarja premiera gledališke predstave, komedija Antonina Procházke, S tvojo hčerjo pa ne. Z njo bomo sodelovali na območnem izboru za Linhartovo srečanje. Obisk pisatelja in pesnika Ivana Sivca, 5. marca v sodelovanju s knjižnico Logatec. Program prireditev šolskih otrok POŠ VRH, materinski dan, miklavževanje idr. Krajevni informator bomo izdali aprila 2004. Junija 2004 bomo izdali zbornik ob obletnici šolstva. Postavili bomo tudi razstavo na temo Zgodovina šolstva na Vrhju, kjer bo moč videti ves material vezan na našo šolo, ki ga bo moč dobiti. Vrhunec praznovanja obletnice bo predstava na prostem ŠKD VRH, pod režijsko taktirko Francija Jereb. Ker je to velik krajevni praznik se nadejamo sodelovanja velikega števila krajanov in ostalih krajevnih društev ter ustanov. Prav tako pa bomo k sodelovanju pritegnili vse, ki nam lahko z ustnim izročilom pomagajo pri oblikovanju podobe šolstva na Vrhju. Septembra bo praznovanje zaokrožila Osrednja proslava ob obletnici šolstva na Vrhju Sv. Treh Kraljev, ki sovпада

z otvoritvijo šole pred 50-timi leti. Vprašljivi sta dve prireditvi – gledališka predstava starejše šolske mladine (5. – 8. razred) in gledališki večer v jesenskem času, kar pa bo realizirano, če nam bo ostalo še dovolj moči in volje.

ŠPORT – Ob zadostni količini snega bomo organizirali tečaj smučanja pri Orlu, za zaključek pa še organizirali veleslalomsko tekmo. Do aprila bo potekala liga v streljanju z zračno puško in aerobna vadba. Na velikonočni ponedeljek bo tradicionalni turnir v streljanju z zračno puško. Tedensko rekreacijo bomo začeli v maju in se prilagajali terminom predstav na prostem. Konec maja bo tradicionalni košarkarski turnir, ki spada tudi v program prireditev ob obletnici šole. Tudi v letošnjem letu bomo poskrbeli za izobraževanje otrok v košarki. Na

balinišču se bomo pomerili pari, posamezniki, balinarske ekipe bodo imele tedenske treninge, balinarska ekipa ŠKD VRH bo sodelovala tudi na notranjski balinarski ligi. Sezono balinanja bomo zaključili s tradicionalnim turnirjem v balinanju. V avgustu bo športno zabavno popoldne in tek Vrhovske klančine. Jeseni se bodo neporočeni zopet spopadli s poročenimi na prijateljski nogometni tekmi. Za letošnje leto smo iz programa umaknili turnir v namiznem tenisu in šahu, zaradi slabega zanimanja. Svoje ime pa bomo ponesli navzven s sodelovanji na različnih turnirjih in prireditvah izven našega društva. Za boljšo prepoznavnost balinarskih ekip, jim bomo letos namenili drese v barvah društva.

OSTALO – V mesecu aprilu bo organizirana čistilna akcija, z željo po čim številčnejši udeležbi. Na večer pred

prvim majem in vstopom v EU bomo organizirali kresovanje, kar je pa še stvar dogovora z ostalimi ustanovami na Vrhu.

Skozi delo letošnjega leta in tudi par prejšnjih opažam, da je zanimanje za določene prireditve in akcije upadlo. Za pohode in ogleda tekem se jih prijavlja za komaj pol avtobusa. Tudi namizni tenis in šah sta letos črtana iz programa. Naš program je res zapolnjen, še bolj pa bo letos. Leto 2003 je bilo dokaj mirno, kot zatišje pred nevihto. Že konec leta smo videli, da nam v letu 2004 ne bo ostajalo časa, da bo pestro kot v letu praznovanja 25. obletnice društva. O aktivnostih in prireditvah ste že in še boste pravočasno obveščeni, z željo po čim številčnejši udeležbi.

*predsednica ŠKD VRH
Barbara OBLAK*

PRIHODNOST ŠPORTNO KULTURNEGA DRUŠTVA

Skrb za zagotavljanje prihodnosti v vsakem organiziranem klubu, društvu in drugih organiziranih človeških združbah je nujna. Za vsako nadaljevanje dela moramo imeti priseben plan in prisebne ljudi, katerih temelj sodelovanja v društvu je vestnost in pripravljenost. Biti pripravljen postoriti obveznosti tudi takrat, ko je osebnih stvari čez glavo. Ni zmotno razmišljanje, da smo vsako obstoječe društvo zgolj ljudje.

In trenutna posadka na čelu vsakega društva, združeni v upravni in izvršilni odbor, različne svete, s svojim razmišljanjem članov dosegajo različne rezultate na različnih področjih.

ŠKD Vrh bo v naslednjem letu moralo zakorakati pod novim vodstvom. Na sporedu bodo volitve članov v upravni odbor društva. Štiriletni mandat predsedujoči Barabi Oblak se izteka. Nič ne bo zmotno in napihnjeno, če postavljam kritiko, da smo v veliki meri uspeli ohraniti aktivnosti in delavnost društva. Razpoznavnost našega dela se ni zmanjšala, še več; v nekaterih pogledih smo javnost nadvse presenetili. Nič

ne bo narobe, če še enkrat omenim Desetega brata. Prav z njim smo dosegli vrhunec promocije društva in kraja v zadnjem obdobju. Kot sem nekoč že zapisal, le kultura in šport bosta glavna nosilca naše prepoznavnosti. Kdo je Slovenijo postavil na zemljevid Evrope. Šport!!!

Torej, smo v zadnjem letu, ko bomo morali v svojih vrstah poiskati prave ljudi, ki bodo v naslednjem ciklusu zagotavljali društveno delo in nesebično prispevali k družbenemu življenju vrhovcev. Pogosto se ob takih prelomih pojavljajo razmišljanja posameznikov, v kakšnem deležu izbirati

oblast med mladimi in starejšimi. Zgodbo o mladinskem ŠKD-ju, pravnemu nasledniku socialističnega ZSMS, smo v teh letih obstoja ljudem poskušali dopovedati, da smo društvo zainteresirani kulturniki, športni zanesenjaki in ljubitelji krajevnih prireditev, ne pa zeleni smrkavci, kot bi hotel posameznik prikriti te besede v olepšani izpeljanki – mladinci.

Nekaj pa vseeno ne gre prezreti. Društveno članstvo je pisano in generacijsko zelo raznoliko. Nekateri nikoli niso osvojili pravega pomena delovanja društva, ampak z moralno podporo sodelovali pri vseh projektih društva. Obstaja drug krog ljudi, ki so dejavni in tudi razmišljajo o celostnem oblikovanju društvenih planov. Upravni odbor in najožji sodelavci pri pripravljanju prireditev je tista skupina članov, na katerem je večina nalog in odgovornosti. Potem pa so tu še mladi člani, ki se seznanjajo z delom društva v vlogi črncev. Prav zadnje dejstvo, da mladi iščejo družbo v delu društva, pridobivajo istočasno tudi izkušnje in potrebno zrelost, ki jo bodo lahko vnovčili pri nadaljnjem obstoju društva. Zelo rad bi naglas poudaril, da je društvo

skupnost, ki v ničemer ne zavaja mladit. Društvena dejavnost je moralna in vzgojna.

Le eno slabo stran pa ima delovanje društva ŠKD Vrh. In to prav vsako, ne samo ŠKD; ki hoče delovati. Pa naj bodo to gasilci, pevci, planinci, jamarji itd. Z menoj se bo strinjal prav vsak. Če hočeš sodelovati v enem podobno organiziranem okolju, potem moraš najbrž od doma. Tako mora iti na vaje ali trening gasilec, pevec, igralec, balinar, košarkar,... Poleg omenjenih aktivnosti radi poklepetamo, kaj popijemo, se poveseimo. Tako se ura povratka včasih nekoliko zategne. Brez izjeme, tako pri starejših kot pri mlajših. Tu pa se začne nova zgodba, vendar s to razliko, da je ŠKD Vrh zaradi velikega članstva mlajših bolj na udaru, kot ostala društva. Tako kot si zaželimo starejši razvedrila, še enkrat naštevam aktivnosti s katerim se srečujemo, s petjem, z gasilskimi vajami, s košarko, s kolesarjenjem, z balinanjem, z obiskovanjem nedeljske maše,...si ga tudi mlajši, mogoče še toliko bolj. Zato je razmišljanje, da ŠKD Vrh s svojim delovanjem omogoča mladim na pot v ponočevanje zelo krivično. Vse to je odvisno le od posameznika. Še nekaj. Kako staršem uspešno obdržati doma svoje vznesene najstnike pa je vprašanje, na katerega človek ne zna najbolje odgovoriti. Čeprav sem nekoliko skrenil z razmišljanjem o prihodnosti ŠKD – ja, prav nič zato. To je ena od problematik, zaradi katerega ima društvo v nekaterih očeh negativno podobo. Nekoliko grenkega priokusa na vsa izpeljana dejanja v zadnjih letih.

Ko se s tem pisanjem oziram v prihodnost in iščem poti v zavozlanem svetu generacijskih ovir se nagibam v smeri pomladitve upravnega odbora. Iz nekaj razlogov. Pred tremi leti smo ravnali podobno in danes ugotavljamo, da smo ravnali prav. Mlad predsednik, z nekaj starejšimi in izkušenimi člani ob podpori mladih, je eden od ključev uspešnosti. Najtežja naloga pri vsem tem bo iskanje mladega člana, ki bi

Na mladih svet stoji

imel predsedniške ambicije, podkrepjeno z dovolj inteligence, zagnanosti, nenazadnje z ravno prav avtoritete in vestnosti. Pri starejših se zna zgoditi in pojaviti naveličanost, ponavljanje starih napak, prevelika avtoriteta do mlajših in omahljivost pri sprejemanju odločitev. To zadnje naj razumemo kot pomanjkanje predrznosti, ki jo mlad človek še nosi v sebi, z leti pa postanemo nekoliko bolj preračunljivi in taktični. Prevečkrat je ovira k uspešnemu cilju pesimizem, ki se z leti nakopiči v človeku. Vsaj pri Slovencih. Tako vidim svetlo prihodnost društva v mladem predsedniku, ki bo imel podporo upravnega odbora v mešani sestavi z večine mlajših članov, še z enega pomembnega vidika. Vcepiti in prilagoditi društveno delo je precej lažje mlajšemu članu, če ima le trohico interesa, kot starejšemu. Vemo pa, da mlade lahko hitro izgubimo iz sredine, če ga ne pravočasno aktiviramo. Zato je delo z mladimi v vseh okoljih silno pomembno in zapravljanje priložnosti z zapiranjem vrat mladini pomeni izumiranje društvene dejavnosti. Na mladih svet stoji, sem vpil pred leti, v poduk starejšim, bolj kot v verovanje lastnim sposobnostim. Danes se tega zavedam še bolj in vsako pripravljenost mlajših je potrebno videti in omogočiti uveljavljanje njihovih

zamisli. S takim načinom obnašanja dobimo močno sredino mlajših članov, ki jim je vodenje podobnega društva lahko prepustiti.

Ne gre to za specifičen pojav ŠKD Vrh. To naj bi se dogajalo v vseh interesno delujočih sredinah. Brez izjem. Vsaka druga pot je slej ko prej pot v pogubo. Primeri so svetli tudi v naši sredini.

Po prebranem članku pa bo kdo zopet na glas razmišljal in paradoksalno ugotavljal. Ne smemo vas, škadejevci Vrh, imeti za mladince, po drugi strani pa imate vodstvo mlado in zeleno. No ja, kakor za koga. Stvari so take, kakršne vidimo!

Rafael Krvina

NAGRADNI RAZPIS KRIŽANKE

1. nagrada

Nedeljsko kosilo v gostilni Kasarna za dve osebi

2. nagrada

Dve vstopnici za ogled igre na prostem v juniju ali juliju na Vrh

3. – 5. nagrada

Vstopnica za ogled igre na prostem v juniju ali juliju na Vrh

IMETI GLEDALIŠKI VEČER

Tretjo soboto v listopadu se v vrhovski šoli že nekaj let zapored kulturno dogaja, v organizaciji ŠKD. Pred leti smo gledalcem namenili prvi glasbeni večer, ki smo ga potem še dvakrat ponovili in vedno bili, vsaj nekateri, zadovoljni.

Pesem je vedno združevala slovenska srca, tudi vrhovska, čeprav nismo imeli nikoli delujočega vaškega pevskega zbora, če odmislim cerkveni kor, šolske zborčke in pa moški zbor ob Desetem bratu, ki je šel kaj kmalu rakom žvižgat. Povedanemu še pripisem, da smo na teh glasbenih večerih poslušali, poleg omenjenih zborov, še domače mlade glasbenike in v njih videli bodoče filharmonične zvezde. Naveličanost ali preutrujenost, krajevno neposlušnost ali moralna razhajanja akterjev so glasbeni večer pahnili v propad in le še spomini segajo v nekaj let oddaljeni prebujajoči se preporod vrhovskega glasbenega ustvarjanja.

Da ne bi vrhovci ostali brez jesenskega kulturnega dogodka smo v kulturnem krogu postavili zametke novemu dogajanju, gledališkemu večeru. Še več, v glavi smo imeli prijateljsko srečanje občinskih in sosedskih gledaliških skupin.

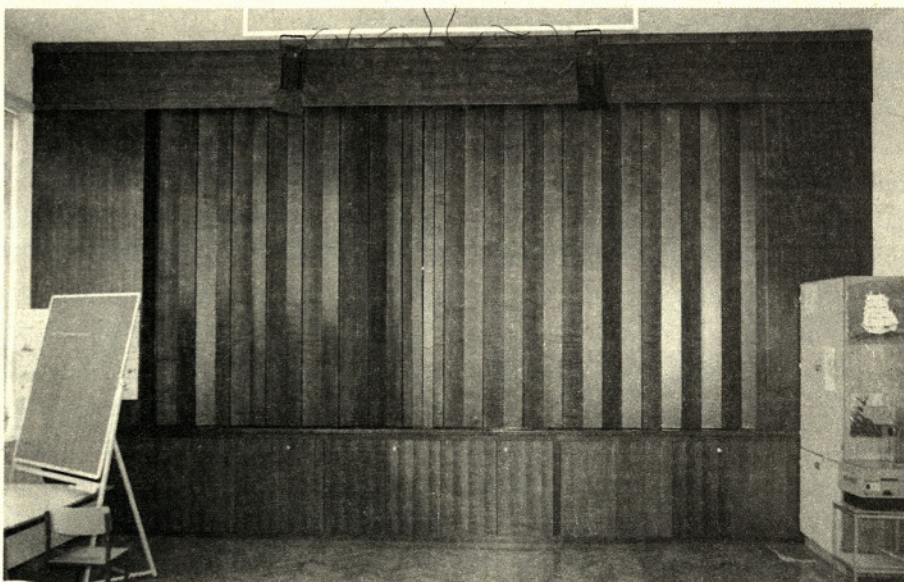
To nam je v soboto, 22. novembra uspelo. V premajhno dvorano in ob prenovljen oder nas je pritegnila s

kvalitetno predstavo odraščajoča skupina osnovne in srednješolske mladine s premiernim nastopom pred domačo publiko. Lenča Flenča je sodelovala že spomladi na medobmočnem srečanju gledališč osrednje Slovenije, kar ni mačji kašelj. Vrhunec večera je predstavljala svetopisemska Hagada Gregorja Čušina. Prva predstava profe-

sionalnega igralca na vrhovskem odru! Oboje po okusu gledalcev, prišli so tudi od daleč, poleg zvestih domačinov, ki jim obisk gledaliških predstav pomeni polepšanje utrujajočih delavnih dni.

Prišli so tudi nekateri povabljeni, iz vrst delujočih gledaliških družin in društev. Logaških in sosednjih. Poleg domačih dveh, šolske in društvene je na srečanje pritegnilo še predstavnik iz rovtarske šole, Hotedršice, logaškega Nazareta, Podlipe in Žirov. Namen je bil dosežen. Srečati se in pogovoriti.

Poleg debate o vsakodnevnih naporih smo govorili tudi o kulturi. O razlikah

Največja investicija društva doslej. Zaprtje odra za vse pomeni velika pridobitev.

Odlomek iz predstave Lenča Flenča.

med glasbenim in gledališkim ustvarjanjem, o pomanjkanju ustreznih kadrov. Nekaj gnojnice smo zlili na zmedo in privilegiranem dopolnjevanju pravilnika o sofinanciranju logaške kulture. Zvenelo je kritično v marsikaterem pogledu, vendar ne do te mere, da bi moralno ogrozili cenjene pevce in ostale glasbenike.

Upamo še, da bi prvenec gledališkega večera dobil tudi naslednike, s podobno vsebino, upajoč na obisk kakšnega igralca in režiserja z logaškega več, da ne govorim o prisotnosti tistih kulturnikov, ki bi morali sejati kulturni duh med logaška kulturna društva na podobnih prireditvah.

ŠKD VRHOVSKA IGRA TAKO IN DRUGAČE

Konec januarja. Čas, ko je neko soboto zvečer v bivši telovadnici in zdajšnji učilnici precej ljudi, ki so si prišli ogledat premiero še ene gledališke predstave v izvedbi vrhovske gledališke skupine. Premiero, ki je običajno sad nekajmesečnega dela ekipe. V nedeljo sledi repriza. In naslednji teden je čas za mnenja; Super!

Dobra! Brezvezna! Bi bila še kar, če bi, ne bi.....! Ubijalska! Da bi bila tudi naslednje leto taka! Ker sem sam član teama od mene ne morete pričakovati povsem objektivne kritike. Pa vendar sem se odločil takole; s pepelom se ne bom posuval, hvalil se pa tudi ne bom preveč! Primite me za besedo!

Torej tistim, ki nas upravičeno, pa vendar vedno neusmiljeno kritizirate rečem naslednje; Smo amaterska igral-ska skupina. Nismo profesionalci. Vsak od nas ima poleg igranja še mnogo pomembnejših stvari; šola, služ-ba,... Pa vendar smo za pripravo letošnje predstave preživeli na Treh Kraljih preračunano okrog 150 ur. To pa že spet preračunano znese skoraj eno-mesečni »šiht«! Vemo, da delamo napake, toda, kdo jih ne? Upamo le, da ne delamo napak, ki bi se vedno

znova ponavljale. Sicer pa..... ljudje, vi kar povejte kaj vas moti in mi bomo skušali stvari popraviti! Tistim pa, ki nas neusmiljeno kritizirajo brez kakršnegakoli vzroka pa ne bom rekel nič. Nima smisla.

Druga zgodba je zgodba o pohvalah. Tudi teh smo deležni. Jih pravzaprav niti ni malo. Sicer pa nič ne »šparajte« z njimi. Delo je pač ob dobri hvali kar nekajkrat lažje. Resnično je pa lahko neumestna pohvala slabša od neumestne graje. Nedolgo nazaj sem v Logaških novicah bral povzetek letošnje vrhovske igre tako kot jo je videl g. Štefančič. Vraga! Tako dobri pa že nismo! Se mi zdi, da je vse tisto pisanje najmanj nerealno. Brez zle misli do kogarkoli, toda tako pač je!

Sicer pa ni dvoma, da Vrhovci in gledališče gredo skupaj. To dokazuje tradicija, to dokazuje lepo število

uspehov, ki bi jih in nam verjetno jih marsikdo zavida. Seveda je pa še mnogo stvari, kje bi lahko bili boljši. Sam vidim precejšen problem v nave-ličanosti, ki včasih nastane, ko so vaje le preveč pogoste. Če pa je človek naveličan, nima idej, pa tudi če jih ima jih zanalašč noče razkriti. Vaje so samo še neprijetna dolžnost za katero si želimo samo to, da je čimprej mimo. In zaradi tega izgubljam vsi, najbolj pa predstava sama.

Kaj pa letošnja predstava? Bilo je slišati mnoga mnenja. Od tega, da je tako super, kot do sedaj še nobena, do tega, da je sama predstava sicer dobra, nima pa nobene vsebine (s čimer se popolnoma strinjam), pa celo do tega da je kar nekoliko pohujšljiva. To so mnenja, ki sem jih jaz slišal, vi verjetno poznate še kakšno drugo. Odgovarjam pa takole; Predstava je bila dobra. Kljub nekaterim zapletom je vendarle zelo lepo uspela in občinstvo jo je dobro sprejelo. Če je bila komu najboljša od vseh, kar so jih, oziroma smo jih Vrhovci naredili, je bila verjetno zaradi precej gole kože, ki so jo pokazala nekatera dekleta...in fantje! Da nima sporočila je resnica, toda gre za lahkotno komedijo, ki jo ljudje gledajo zato, da bi se ob njej nasmejali, ne pa da bi jim služila za nevem kako globo-ko razmišljanje. Če hočete sporočilo berite Dostojevskega pa tudi Cankar je dober! Pohujšljiva.....? Kar je nekomu pohujšljivo morda drugemu ni, kajti »misli moje niso vaše misli in tudi pota vaša niso moja pota«, kot pravi Sveto Pismo!

Zaključujem. Upam še na mnoge, mnoge dobre predstave. Tudi manj dobrih se ne bomo branili, da le bodo!

*Dne 19. februarja 2004 v Lavrovcu
zapisal Luka Jelovčan*

Skupinska – S tvojo hčerjo pa ne!

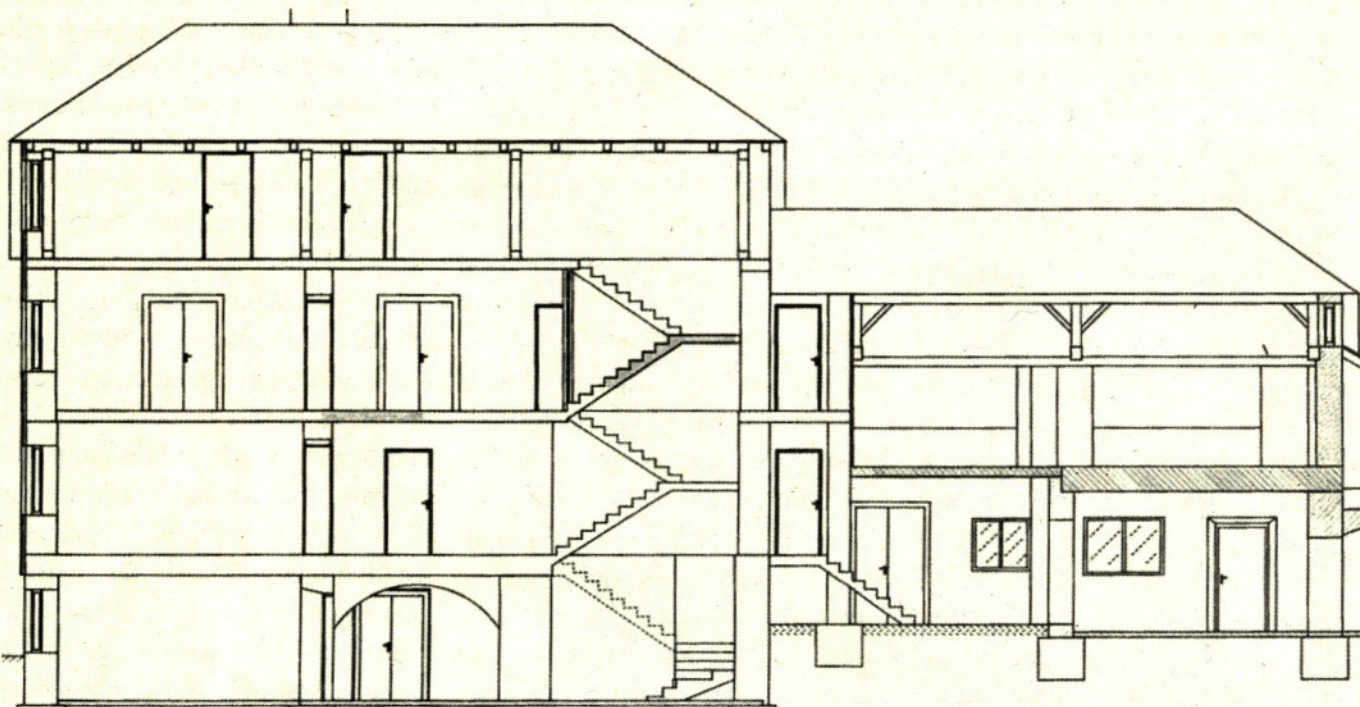
OBNOVA ŽUPNIŠČA NA VRHU SV. TREH KRALJEV

Že kmalu po zaključku obnove farne cerkve smo se začeli ozirati na župnišče ob cerkvi, ki ga je zob časa vedno bolj najedal. Ker se v župnišču odvijajo pastoralne aktivnosti župnije (otroška kateheza, mladinska kateheza, pevske vaje članskega in otroškega cerkvenega pevskega zbora, srečanja pastoralnega sveta, pogostitev duhovnika po

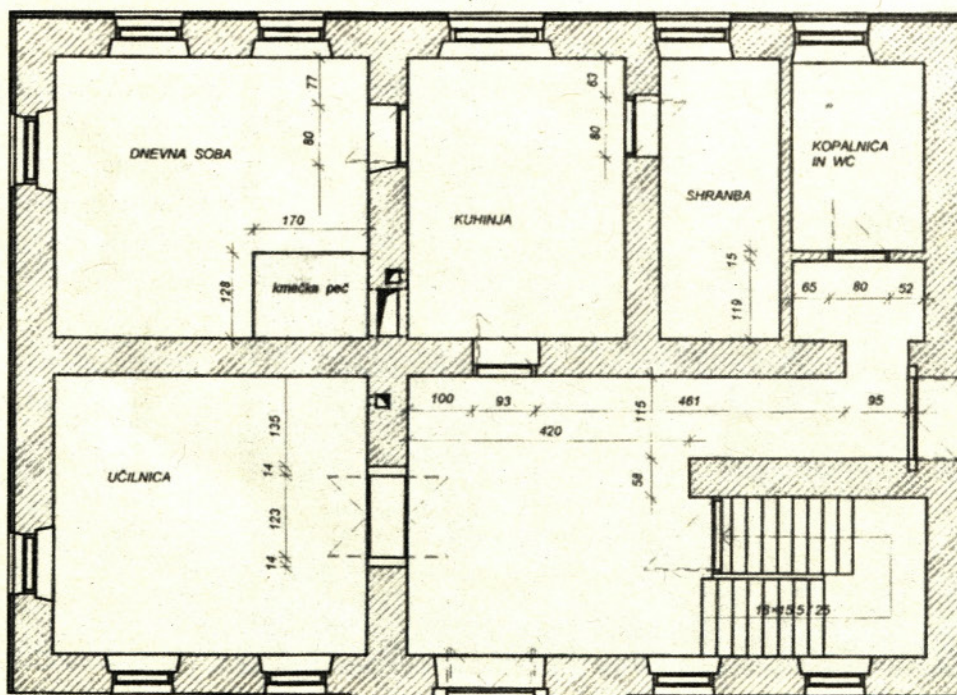
nedeljski maši in drugo), je potreba po obnovi še kako pereča. Pogoji bivanja v prostorih župnišča so zares slabi (sanitarije, ogrevanje v zimskem času, preprih skozi dotrajana okna, vlažni prostori).

Leta 2002 smo v pomladanskem času obnovili ostrešje. S tem smo storili prvi korak pri obnovi. Nabavljena so tudi

nova okna, ki čakajo na vgradnjo. V tem času se je Marijan Jereb iz Brekovic pri Žireh lotil preslikave sedanjih prostorov v župnišču. Sprejeto delo je opravil vzorno in pripravil preslikavo prostorov v elektronski obliki. K temu zapisu sta dodana dva od izdelanih dokumentov.

Vertikalni presek župnišča s prizidkom na desni strani

Prva etaža v župnišču

Na preslikavah smo kasneje izdelali približni načrt, kaj želimo v obnovljeni stavbi imeti. Prva prioriteta so dejavnosti, ki sem jih že zgoraj omenil. Tako naj bi po obnovi v prvi etaži imeli dve učilnici za verouk, pevske vaje in ostala srečanja, pisarno za potrebe fare, manjšo kuhinjo in sanitarije. V drugi etaži pa bi bili stanovanjski prostori. Obnova župnišča je torej obnova za potrebe fare in faranov.

Kaj bi radi storili? Najprej bomo zamenjali dotrajani plošči med prvo in drugo etažo, ter med drugo in tretjo etažo. Hkrati bi tudi izvedli odstranitev starih – slabih ometov na nosilnih

stenah. Napeljati bo potrebno novo infrastrukturo za vodo, odtok in elektriko. Ob obnovi sten bo izvedena tudi zamenjava oken. Na koncu želimo urediti vsaj prvo etažo za dejavnosti, ki se danes izvajajo v teh prostorih – vključno z ogrevanjem prostorov. Potrebno bo tudi razmisliti o izolaciji prostorov, saj stavba stoji na zelo prevetrenem položaju.

Stavba, ki jo želimo obnoviti je letos stara 106 let. Vrhovci so jo začeli graditi leta 1897, oktobra leta 1898 pa je dokončano stavbo slovesno blagoslovil idrijski dekan. Če nam bo uspelo

pridobiti ustrezno dokumentacijo in dobiti ugodnega izvajalca, bi obnovo radi začeli v letošnjem letu. Kljub temu, da bodo zamenjavo plošč izvajali zunanji zidarji, želimo nadaljnje korake obnove delno izvajati tudi z domačim znanjem in sposobnostmi. Zato se župnik Jože Stržaj in farna ključarja Anton Kogovšek in Marko Žust ob tej priliki obračamo na Vas in se vam že vnaprej zahvaljujemo za vsako vašo pomoč pri obnovi. Naj vam Bog bogato poplača vsako vaše dobro delo.

Marko Žust

VEROUK

Najraje hodim k verouku. Pri verouku izvem veliko novega. V soboto smo pisali kontrolno nalogo. Bila je čisto lahka. Po verouku se večkrat igramo zanimive igrice. Kaplanu je ime Andrej, je zelo prijazen. Upam, da bo še dolgo ostal med nami.

Blažka Mivšek 2. r.

ISKRICE IZ OTROŠKEGA CERKVENEGA PEVSKEGA ZBORA

Cerkveno petje ima v naši majhni župniji pomembno mesto. To lahko vidimo že v delovanju dveh zborov, ki imata kar precej pevcev glede na celotno populacijo na Vrhu.

Od ustanovitve otroškega zbora bodo minila že tri leta, ki so bila delavna in uspešna. Otroci so se tudi v letošnjem veroučnem letu naučili nemalo lepih pesmi, ki so jih s sodelovanjem pri svetih mašah posredovali vsem nam. Vesela sem, ker smo poleg prepevanja pri sobotnem in nedeljskem bogoslužju sodelovali tudi pri božičnici.

Še vedno rada podoživljam tiste svete trenutke pred polnočno sveto mašo, ko so otroška grla z nežnimi melodijami pričakala rojstvo božjega Deteta. Prav vsak od navzočih je lahko začutil veličino in pomembnost Jezusovega prihoda. Menim, da je bilo še posebej lepo prav zaradi sodelovanja otrok, ki so s svojo preprostostjo in pristno radostjo ustvarjali božično vzdušje.

Vrhovci smo lahko ponosni na naše mlade pevce, saj so upanje za svetlejšo prihodnost naše povezanosti v župniji. Pri njihovih naporih in vztrajnosti jih moramo podpirati ter jih vzpodbujati, saj bomo le tako nekoč lahko želi dobre sadove-mlade, ki bodo v svet prinašali vero, upanje in ljubezen. Upam, da bomo še naprej dobro sodelovali, tako z otroki in njihovimi starši kot s celotnim župnijskim občestvom.

Otroke iz pevskega zbora sem prosila, naj za krajevni časopis napišejo ali narišejo kaj o pevskih vajah oz našemu zborčku. Nekaj otrok se je odzvalo in njihove prispevke si lahko, dragi bralci, preberete.

Hvala otrokom, da so z nami delili svoja mnenja in občutja.

Maja Kogovšek, zborovodja

NA PEVSKIH VAJAH...

Ni mi všeč, kadar kdo zelo moti ure, ko prepevamo. Kadar pojemo dolgočasne pesmi, bi najraje odšel. Kadar pa so pesmi zanimive, se vedno najde kdo, ki sitnari. Janez pa poje kot kakšen škrjanček.

Nejc Mivšek, 4. r.

Ko pridemo na pevske vaje, se najprej ogrejemo in potem zmolimo sveti angel. Zapojemo pesmice in se tudi kakšno novo naučimo. Včasih med pevske vaje tudi klepetamo in se smejemo. Po koncu pevske vaje da Maja včasih tudi kakšen bonbon. Postavimo se v krog in se pozdravimo z živjo. Potem gremo domov. Najbolj všeč mi je, ko se zberemo v krogu.

Mojca Žust, 3. r.

Naš otroški pevski zbor traja že kar tri leta. Na pevske vaje smo se naučili kar nekaj pesmi. Velikokrat smo že peli v cerkvi pri maši in tudi v šoli za materinski dan. Seveda smo vsi imeli tremo in smo se bali, če ne bomo kaj prav zapeli. Zmeraj vse lepo odpojemo, kot je treba in vsi se bolje počutimo. Lani je šlo nekaj deklet k starejšemu pevskega zbora, a mislim, da nam gre tudi brez njih kar dobro.

Mislim, da bo pevski zbor še dolgo trajal, saj je to otrokom nekaj posebnega, ko pojejo v cerkvi ali na kakšni prireditvi.

Irena Treven, 8. r.

Na pevskih vajah se učimo otroške cerkvene pesmi. Najraje pojem pesem Prerodi me, Gospod. Všeč mi je zato, ker govori o Gospodovi ljubezni. Tudi melodija je zelo lepa.

1. Ko bi govoril jezike angelske
in bil bi prerok,
poznal skrivnosti vse.
A če v tem ljubezni ni,
je vse to zaman,
le bron brneč sem,
ljubiti ne znam.
**Naj Tvoja ljubezen,
Gospod, me prerodi,
naj Tvoja pomoč
v življenju me krepi.**

**Naj žarek mi tvoj
pot kaže v temi.
Ti moja si moč
in luč mi v temi,
Ti pesem si mojih dni.**

2. Ko bi razdajal,
vse, kar premorem sam,
in bi govoril: »Življenje svoje dam.«
A če v tem ljubezni ni,
je vse to zaman,

le bron brneč sem,
ljubiti ne znam.
**Naj Tvoja ljubezen,
Gospod, me prerodi,
naj Tvoja pomoč
v življenju me krepi.
Naj žarek mi tvoj
pot kaže v temi.
Ti moja si moč
in luč mi v temi,
Ti pesem si mojih dni.**

Upam, da bomo to pesmico kmalu peli pri sveti maši, da jo bodo tudi drugi ljudje lahko slišali.

Blažka Mivšek, 2. r.

Od rojstva sem živela v Litiji. Vedno sem si želela hoditi k pevskim vajam. Ko smo se preselili v Hlevni vrh, sem začela hoditi k pevskim vajam. Na vajah mi je zelo lepo, ker rada pojem.
Tereza Bokal, 4.r.

Na pevskih vajah se učimo različne pesmice. Najprej molimo. Po molitvi se učimo pesmi, kot so: Aleluja, Gospod, usmili se... Zelo se zabavam. Zmeraj se naučimo novo pesmico. Na koncu se postavimo v krog, kjer se gremo igrice.

Klara Žust, 3. r.

Ko smo še stanovali v Litiji, sem si zelo želela hoditi na pevske vaje. Mama me je tolažila, da se bomo kmalu preseili in da bom lahko hodila na pevske vaje tam. Tako zdaj obiskujem pevske vaje na Vrhju. Zelo mi je všeč.

Zala Bokal, 3.r.

Na pevskih vajah je zelo zabavno. Zelo veliko pojemo in se "zafrikavamo". To zadnje Maji ni všeč. Sestavila nam je red, katerega naj bi se držali, sicer moraš pred vrata. Meni se to ni še nikoli zgodilo. Nekateri so včasih zelo sitni in mi grejo na živce. Nejc poje kot slavček. To je moj opis pevskih vaj.

Janez Mivšek, 5.r.

Na pevskih vajah se zelo zabavam. Hodim, da se kaj naučim peti, predvsem pa zaradi družbe. Vsako leto na koncu vaj imamo piknik. Tam jemo čevapčiče in pijemo sok.

Anamarija Treven, 5.r. Na pevskih vajah

PEVSKE VAJE

Številka tri je magična številka. Zlata ribica je izpolnila tri želje, pravimo, da gre v tretje rado, pa še bi se našla kakšna prispodoba. Tudi z menoj je povezana številka tri, vendar ne v čarobnem pomenu, pač pa čisto v realnem. Tri leta namreč že pojem v cerkvenem pevskem zboru.

Da sem se odločil za ta korak, je bilo treba kar precej truda. To, da si v pevskem zboru pomeni, da moraš biti vsako nedeljo in praznik pri maši, pa še kdaj vmes, če je kakšna maša kot na primer ob pogrebih, porokah ali drugih prilikah. Pa ne samo to. Če

hočeš sploh kaj peti, je treba to tudi znati. To pa pomeni, da moraš hoditi tudi na pevske vaje. Imamo jih ob petkih in trajajo približno eno uro in pol. Začele naj bi se ob 19. uri, pa se ne, ker takrat še skoraj nikogar ni. Zato počakamo nekaj minut, da se nas

nabere zadovoljivo število. Medtem poteka intenzivna debata, ki ne poneha niti takrat, ko naj bi se že resno učili. To pomeni, da je klepetanje naš največji problem. Vsak naj bi se namreč zavedal, da s klepetanjem moti druge pri učenju, povzroča slabo voljo pri tistih, ki bi se radi kaj naučili, otežuje delo celotnega zbora. Pevske vaje niso tradicionalni shod ali miting, ampak skupno ustvarjanje. Pevci smo namreč oznanjevalci božje besede in bi morali

Imamo se fajn! Cerkveni zbor na izletu.

to dokazati tudi s svojim obnašanjem... No, vaje se začnejo s pozdravom zborovodkinje Maje, ki nam na hitro pove, kaj se trenutno dogaja in kaj se še bo. Nato sledi ogrevanje ali upevanje, kot pravimo mi pevci. Pri upevanju izvajamo določene naloge, ki naj bi krepile določene mišice, ki so pomembne za tvorjenje posameznih glasov. Izvajali naj bi tudi nekaj telesnih vaj, vendar

jih zaradi nezainteresiranosti posamenikov ne izvajamo več. Ko se enkrat dobro ogrejemo, se razdelimo v dve skupini.

Dekleta odidejo z Majo v drug prostor, moški pa ostanemo in vadimo pod Mihovim vodstvom. Vedno se učimo pesmi, ki sledijo določenemu cerkvenemu obdobju. Ponovimo pa tudi pesmi, ki jih bomo peli v nedeljo pri

maši. Kadar se učimo kakšno povsem novo pesem, se je lotimo ločeno po glasovih. Učiti se novo pesem je kar zahtevno, saj moraš gledati hkrati note in besedilo.

Ponavljamo toliko časa, da je vsaj malo podobno napisanemu, potem pa počakamo do naslednjih vaj, da se stvar malo zasidra v možgane. Ko predelamo celoten repertoar, pokličemo dekleta, da poskusimo še skupaj. Če ne gre tako kot je treba, kakšno stvar ponovimo. Tako počasi pridemo do konca naših vaj. In ritem se ponavlja iz tedna v teden. Marsikdaj se je treba čemu na račun petja tudi odpovedati. Seveda, če ne gre drugače, lahko kdaj tudi manjkaš. Ampak vse preveč je prinas neopravičenih izostankov. Mislim da, kdor se odloči za petje, mora to opravljati z dušo in telesom, če ne nima nobenega smisla.

Meni ni žal, da sem se priključil pevkam in pevcem. Upam in želim, da bi se čim boljše razumeli in da bo minilo še velikokrat po tri leta, ko bomo še vedno skupaj.

Jože Petrovčič

»ZDAJ SEM TU, MOJ BOG, PRIPRAVLJEN NA POT...«

V naši župniji bo letos slovesno. V juniju bomo po štirih letih spet praznovali sveto birmo, ko bo enajst birmancev prejelo darove Svetega duha. Veroučenci sedmega in osmega razreda se na ta dogodek pripravljajo na različne načine: pri birmanskem verouku z gospodom kaplanom Andrejem poglobljajo in utrjujejo versko znanje, sodelujejo pri svetih mašah, na križevem potu ter se aktivno udeležujejo birmanskih skupin.

Birmanske skupine so v naši župniji nekaj povsem novega, zato se mi zdi prav, da o njih kaj več povem. Imamo dve skupini (po 6 in 5 birmancev), ki jih vodi Klara in jaz. Za vodenje naju je navdušil kaplan in sprva sem bila v velikih dvomih, če naj prevzamem še to dejavnost, saj mi že tako vedno primanjkuje časa. Vseeno sem se odločila za animatorstvo birmanskih skupin, saj me delo z otroki in mladimi resnično veseli.

Sredi oktobra smo imeli z birmanci prvo srečanje. Skrbelo me je, kako bo vse skupaj potekalo, in počutila sem se zelo negotovo. Ko sta minili šolski uri sproščenega dela in pogovora, sem bila navdušena. S še večjim zagonom sem oblikovala naslednja srečanja.

Da pa ne bi imeli s sovoditeljico Klaro preveč začetniških težav pri vodenju bir-

manskih skupin, sva se udeležili začetnega tečaja za animatorje. Ta je obsegal dva vikenda (v novembru in januarju) in je potekal v župnišču v Novi Štifi. Tu sem izvedela veliko novih in za moje delo pomembnih informacij: kdo je animator, katere so glavne lastnosti animatorja, kako voditi neko skupino... Delo je potekalo v sproščenem in veselem ozračju. Vsak od tridesetih mladih, ki smo se tam zbrali, je imel cilj: postati »apostol« v svoji župniji – biti Jezusov sodelavec, pomočnik. Najbolj se mi je v spomin vtisnila himna, ki smo jo prepevali na obeh vikendih. Refren te pesmi pravi tako:

»Zdaj sem tu, moj Bog, pripravljen na pot, ki mi kaže jo tvoja dlan.

v meni je pogum, vem, da zmorem vse to, saj ob meni si Ti vsak dan.«

Kot animatorka sem pripravljena, da grem dan za dnem po poti, ki mi jo kaže Gospod. Vendar se zavedam, da vse težave in nemoči zmorem le, če čutim, da je On ob meni in mi daje upanje in pogum. Zavedam se, da je priprava birmancev na sveto birmo zahtevno in odgovorno delo, zato mi ni vseeno, kako potekajo birmanske skupine. Trudim se, da bi se imeli »fajn«, da bi se med seboj dobro razumeli ter preko tega spoznali tudi kaj dobrega za življenje.

Marsikdo je lahko podvomil v potrebnost in smiselnost birmanskih skupin. Sama kot voditeljica ene od skupin ugotavljam, da je ta novost za naše mlade koristna. Naj poudarim, da na teh srečanjih ne gre za »piflanje« molitev in svetopisemskih zgodb, ki naj bi jih birmanci znali. Na birmanskih skupinah se mladi pogovarjamo, igramo, pojemo in skupaj ustvarjamo. Prav vsak ima idealno priložnost, da spozna stvari, ki mu bodo obogatile življenje. Mogoče bo kdo rekel, da so to le posladkane besede z moje strani in da so birmanske skupine le še ena obveznost in obremenitev za birmance. No ja, obveznost še mogoče, obremenitev pa to zagotovo ni. Zagotovo se noben birmanec s teh srečanj ne vrača utrujen in preobremenjen z domačimi nalogami. Nihče se na teh srečanjih ne bo naučil slabih stvari, stvari, ki v naši družbi ne bi bile zaželenje.

Birmanske skupine so priložnost, da se mladi, ki jih je že tako malo, med seboj povežejo, postanejo skupina, ki bo znala držati skupaj. Mislim, da je zato prav, da našim odrasčajočim otrokom ponudimo možnost za rast v veri in medsebojni povezanosti.

Maja Kogovšek

BLAGOSLOV LAVROVI KAPELICI

Druge julijske nedelje lanskega leta je tudi Lavrovec obiskal božji blagoslov. Dotaknil se ga je prav na temenu Lavrovškega hriba. Ta večno sveti kraj (Lavrova luža) je postal še svetejši in Lavrovčani smo pridobili še tisto kar nam je manjkalo. Kapelico Matere božje.

Kapelica je blagoslovljena

"Lavrova domačija kljubuje na vrhu Lavrovca, gričem nekaj pod devetsto metri nad morjem, že od davnine. Kljubovala vsem vremenskim prilikam in neprilikam, kljubovala osnovnemu preživetju, ki je bil cilj vsakega gospodarja. Da je domačija ohranjala rodove je bila v mnogočem vir življenja

na vrhu griča Lavrova luža. Bila je vedno polna vode. V sušnem in deževnem obdobju, vse leto in vsako leto. Danes stojimo prav na tem mestu. Še pred nekaj leti si je marsikdo z zanimanjem ogledoval polno lužo vode, ki je ponazarjala stik narave z življenjem ljudi v nekoliko odmaknjenem kraju za življenje. Žal, je v preteklosti vzela tudi naravni davek človeškemu življenju. Prav zadnji rod je izgubil brata v njenih nedrjih.

Pred leti je luža izgnila, brez večjega človeškega posega.

Ivanu, sinu Lavrovim staršem se je porodila ideja, da bi zgradil na tem mestu, v zahvalo Bogu, ker je njegov sin uslišal božji klic in postal duhovnik. Ideja je včasih naletela na posmeh, vendar Ivan se ni dal in na odobranje mnogih je zgradil kapelico, ki jo danes blagoslovljamo. In ta prostor je postal kraj, kjer se bomo ljudje lahko srečevali z Bogom.

Še mnogo večji pomen današnjega žegnaja pa je v dejstvu, da je žegnana iz rok Lavrovega potomca. Janez, sin Ivana je pred tednom dni pel novo

mašo. Lavrovec je v tem letu dal dva služabnika cerkvi. Poleg Lavrovega Janeza je prejšnjo nedeljo novo mašo pel tudi sin pokojne Maslcove Pavle, Šenčur Drago iz Logatca. Današnja nedelja gre nedvomno v zgodovino Lavrovškega življenja, saj je poleg kapelice na Glavtu, že na meji z drugim krajem, prvi sakralni objekt na Lavrovški zemlji. Tako smo dolga leta, nekako v senci mogočnih Sv. Treh Kraljev tudi Lavrovčani pridobili božji kraj, čeprav mnogo bolj skromen. Primerljivo z življenjem v Lavrovcu. Skromno, vendar tukaj smo se rodili preprosti ljudje, kateri smo z majhnim zadovoljni."

To so bile otvoritvene besede tiste julijske nedelje.

Tako se Lavrovemu Ivanu ni zareklo in je dano obljubo izpolnil. Ta kapelica naj bi bil božji hlevček na sinovi božji poti. Kot je nekoč rad poudaril: Če mu nisem mogel zgraditi pravega hleva novemu Lavrovemu gospodarju, mu bom pa cerkev. Te besede so pogosto razvemale gostilniške debate in velikokrat naletele na posmehovanje.

Kljub vsemu, kapelica na Lavrovi luži bo v prihodnosti božji izvir duhovne hrane. Obiskujmo ga!

Za cerkev pa bo potrebno počakati novega Lavrovega gospodarja. Nikoli ne veš, kam segajo izgovorjene besede.

Rafael Krvina

EVROPSKO SREČANJE MLADIH

V Hamburgu.

Že večkrat sem slišal za taka srečanja, vendar me ni nikoli preveč pritegnilo. Vse prelepi prazniki so ob novem letu, da bi bil stran od doma. Letos pa sem se po prigovarjanjih prijateljev in kaplana odločil. V Hamburg za Novo leto, kot božjepotnik in ne kot turist. Srečanje je namenjeno mladim s cele Evrope v poglobljanju prijateljstva preko petja in molitve. Midva z Mežnarjevim Marjanom sva stanovala pri družini na severu Hamburga, kjer je bilo gostoljubje enkratno. Teh dni se z veseljem spominjam. Zavedam se, kaj vse bi zamudil, če ne bi šel vsaj enkrat na takšno novoletno srečanje. So stvari, ki se jih doživi le enkrat. Upam, da bo še priložnost, da bom ob podobnem prijateljskem druženju in veselju poglobil svojo vero.

Op. Urednika. Zaradi prostorske stiske se Mihi opravičujem za mnogo skrajšanje teksta.

Miha Kogovšek

ZGODOVINA ŠOLE VRH SV. TREH KRALJEV

V Šolskem muzeju hranijo dokument »Oris zgodovine in razvoja državne ljudske šole na Vrhu pri Sv. Treh kraljih«. Šolskemu muzeju je bil poslan 6. 6. 1940, napisal pa ga je vrhovski učitelj gospod Anton Kovač, v. d. šolskega upravitelja. Iz tega dokumenta povzemam nekaj zanimivih dejstev.

Pred letom 1894 ni bilo na Vrhu niti zasilne šole, zato so župniki zbirali otroke v cerkvenem poslopju ter jih poučevali v verouku.

Leta 1892 je prišel na Vrh za župnika g. Janez Nemanjič, podjeten in za šolo vnet mož. Pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Logatcu je izposloval podporo za ureditev šolske sobe v mežnariji in za nabavo inventarja. Leta 1893 je bila šolska soba urejena. 13. 4. 1894 je bila z odlokom državnega šolskega sveta v Ljubljani ustanovljena redna zasilna šola na Vrhu. Slovesno je bila otvorjena 17. 5. 1894. Z naslednjim odlokom je bil urejen tudi pouk: poučevati se mora poldnevno, šolsko leto pa traja 7 mesecev, od 1. aprila do 1. novembra. Pozimi zaradi zametov ni bilo pouka. Šola je imela dva oddelka: v prvem 1., 2. in 3. šolsko leto, v drugem oddelku pa 4., 5. in 6. šolsko leto. Poučevalo se je dnevno verouk 4 ure, čitanje 11 ur, računstvo 6 ur, pisanje 3 ure, realije 2 uri in risanje 1 uro. V šolo je bilo takrat vpisanih 60 otrok.

Gospod Nemanjič je poučeval do 5. avgusta 1895. Za njim je delo prevzel gospod Gregorič, ki je na Vrhu ostal in seveda poučeval 10 let.

1905. leta je poučevanje prevzel g. Janez Miklavčič. Pod njegovim vodstvom se je nabavilo še nekaj klopi in več učil.

V tem času se je uradovalo deloma nemško, deloma slovensko, poučevalo pa le v slovenskem jeziku. Preprosti ljudje se takrat še niso zavedali, kako pomembno je znanje, ki ga otroci pridobijo v šoli, zato so se vsi ti prvi učitelji morali boriti s prebivalci za reden obisk pouka.

Ne ve se, do kdaj je bil na Vrhu g. Miklavčič. Znano je, da je šel v Ameriko za misijonarja in da je za njim prišel g. Rado Miglič, ki pa se za cerkev

in šolo ni briga. Kasneje je celo izstopil iz duhovniškega stanu.

Med vrsticami bi se dalo prebrati, da v času službovanja g. Migliča na Vrhu ni bilo rednega pouka, zato je bilo potrebno po določenem času postopek za ustanovitev redne šole ponoviti. Za ponovno otvoritev šole je bil verjetno zaslužen G. Jelenc, tudi župnik na Vrhu. Ohranjeno je pismo z datumom 6. 5. 1921, ki ga je g. Jelencu poslal šolski nadzornik g. Kabaj. V njem daje nasvete in opisuje postopke za ustanovitev redne šole.

Takrat je bil na Vrhu verjetno še vedno tudi g. Miglič, saj obstaja »Šolska popisnica« iz leta 1924, na kateri je njegov podpis. Po enem izmed virov, naj bi bila šola ponovno ustanovljena 1. 3. 1926. Dokumentirano je, da je ministrstvo prosvete 13. 7. 1926. leta izdalo odločbo, da se šola iz enorazrednice spremeni v mešano dvorazrednico.

Še ena pomembna sprememba se je takrat zgodila. Vrhovska šola je dobila prvo učiteljico in sicer abiturientko gdč. Antonijo Prevec, ki je poučevala od 1. 3. 1926 (po drugem viru od 27. 12. 1925) do 14. 11. 1930. 27. 10. 1926 je prišla na Vrh še druga učiteljica gdč. Franja Rejic. Do druge svetovne vojne so na šoli poučevali še: Ana Klavs, Pavla Zazula, Anton Kovač in Anton Pirnat.

Zapisano je, da se je šola leta 1926 preselila iz mežnarije v Dolino, v hišo Janeza Nagodeta Vrh 5. Šola je imela na razpolago eno sobo in stanovanje za učitelja. V Dolini je bila šola do konca šolskega leta 1929. (Zapisala F. Rejic, ki pa ni navedla vzroka preseelitve.)

Leta 1928 naj bi se pričele priprave za zidavo nove šole. Tudi kredit je bil že odobren. Ker pa je nastal nesporazum med Vrhovci glede lokacije in prostovoljnih prispevkov, je takratna občina Žiri ukinila zidavo.

Med NOB se je šola preselila k posestniku Gabrovšku, ker so mežnarijo zasedli belogardisti. Leta 1946 se je šola preselila nazaj v mežnarijo. S tem letom so se ukinile zimske počitnice,

pouk pa je potekal tako kot na ostalih šolah. (Zapisal Albin Berčič)

O šoli med drugo svetovno vojno se ne ve skoraj nič, dobrodošla je vsaka informacija.

Vse, kar je zapisano v tem sestavku, sem našla v dokumentih, ki jih hrani Šolski muzej. Ko boste starejši krajanji brali ta zapis, boste morda rekli, da ni bilo vse tako, kot je tu navedeno. Zelo bom vesela, če se bo kdo javil in povedal svoje spomine, povedal mogoče še kaj, kar je že skoraj pozabljeno. Sedaj je prilika, da se k zgodovinskim arhivom še kaj doda, da se kakšno nejasno stvar razišče in zapiše.

Namenoma sem zgodovino vrhovskega šolstva zaključila pri drugi svetovni vojni, kar pa ne pomeni, da je pomembna samo najbolj daljna preteklost. Naj nekaj podatkov ostane za naslednjo priliko. Poleg tega so stvari po letu 1946 veliko bolj jasne, ker imamo na šoli kar precej dokumentacije. Kljub temu vabim krajanje, da povedo svoje spomine tudi iz te bližnje preteklosti.

Odbor za pripravo praznovanja 110-letnice rednega šolstva in 50-letnice stavbe pripravlja Zbornik in razstavo Zgodovina šolstva na Vrhu. To naj bi se zgodilo junija. Otroci imajo nalogo, da v poiščejo stare šolske potrebščine in učbenike. Vas starše in stare starše prosimo, da jim pomagata prebrskati podstrešja, da bomo lahko pripravili čim bolj zanimivo razstavo.

Čeprav nisem domačinka, z velikim zanimanjem odkrivam pretekle dogodke, ki me utrujejo v prepričanju, da se je v teh krajih v zgodovini zgodilo marsikaj pomembnega.

Zgodovino pa ustvarjajo ljudje, torej so morali tu živeti tudi taki, ki so nekaj pomenili.

Predvsem pa so morali biti delavni, saj narava tu človeku ne prizanaša. Se pa ponaša z lepoto, od česar se nekoč pač ni dalo živeti.

Barbara Soko

Odmor – najlepši del pouka

Jeseni je bilo v šoli prijetno vzdušje. Fantje smo med odmori na igrišču pred šolo igrali nogomet, seveda, če je bilo vreme lepo.

Najprej se nismo mogli zmeniti, kako naj sestavimo ekipe. Končno smo se zedinili, da bomo igrali »pet na pet«. Ker je vedno zmagala ista ekipa, smo se odločili, da bomo igrali »tri na sedem«. Tako je tudi ostalo. Ekipi sta bili enakovredni – enkrat je zmagala ena, drugič druga. Ko je bilo najbolj razburljivo, pri rezultatu 5 : 5, je prišla učiteljica in morali smo v razred.

Zdaj, ko je sneg, je sošolec Boris prinesel v šolo majhno gumijasto žogico, ki ni nevarna za šipe in ne za naše glave. Vsak odmor si jo podajamo. To pa seveda ni isto kot nagomet in fantje komaj čakamo, da bo sneg skopnel in bomo lahko odmore spet preživljali na igrišču.

Andraž Oblak 3. razred

Tudi zima ima svoje čare

Zapadel je sneg. Vremenoslovci so napovedali lepe dneve, zato je imela naša šola športni dan. Raztegnili smo ga kar na dva dneva, tako, da smo do malice imeli pouk po urniku, potem pa smo se šli sankat. V šolo smo prinesli žaklje napolnjene s slamo, sanke ali bob.

Sankat smo se šli v dolino pod Jerebovo domačijo. Najprej sem se sankal s svojimi sankami. Ker pa sneg ni bil utrjen, sem vsakič že sredi proge obtičal v snegu. Čez kakšno uro so se nekateri naveličali vožnje z vrečo. Sošolca sem vprašal, če si lahko izposodim njegovo vrečo, jaz pa sem mu dal sanke. Privolil je v zamenjavo. Ugotovil sem, da je vožnja z vrečo prav imenitna.

Lojze Žust 2. razred

Zapadlo je že kar precej snega in še več se ga je obetal. Učiteljica je naznanila, da bo organiziran smučarski tečaj. Te novice sem se zelo razveselil.

Tečaj smo imeli takoj po pouku. Kuharica gospa Ivanka nam je najprej postregla z dobrim kosilom, potem pa smo se odpeljali na smučišče. Preobuli smo se in si nataknili smuči. Prišli so smučarski učitelji. Jaz sem bil razvrščen k gospodu Nandetu. Bil je strog, delali smo naporne vaje. Zato pa sem se veliko naučil.

Želim si, da bi tudi drugo leto imeli tečaj.

Robert Gabrovšek 2.razred

Dan odprtih vrat ali

Tudi naši starši morajo kdaj k pouku

Jesen nas je bogato obdarila. Posebno kostanja je bilo veliko. Nabirali smo ga in pekli, nekaj pa smo ga odnesli tudi v šolo.

Tisti dan smo prišli v šolo šele ob enih skupaj s starši. Zbrali smo se na šolskem igrišču. Učiteljica nas je razdelila

v skupine. Dala nam je navodila. Naša skupina je dobila tudi kompas.

Prebrali smo navodila in se podali na pot. Najprej smo se ustavili pri nekem pokrovu na pobočju hriba za šolo. Tam nam je učiteljica povedala neko zgodbo, ki pa se nam ni zdelo čisto resnična.

V navodilih je pisalo, da moramo nabrati vejice določenih grmov in dreves. Šli smo naprej in se skušali ravnati po kompasu. Dvakrat smo skoraj zašli. Še dobro, da nam je naproti prišla učiteljica in nam namignila, kam moramo. Ko smo prišli do cilja, smo ugotovili, da smo zadnji. Še dobro, da to ni bilo hitrostno tekmovanje. Naloge pa smo zato opravili dobro in natančno.

Nagrada za naš trud je bil kostanj. Bil je že pečen in jedli smo ga s slastjo, saj je bil zelo dober. Pa še roke smo si pogreli z njim.

Bilo mi je zares lepo.

Betka Jesenko 3. razred

Sredi oktobra je potekal Teden vseživljenjskega učenja in naša šola je imela Dan odprtih vrat. V šolo smo prišli skupaj s starši. S seboj smo prinesli svinčnik, vetrovnico in trdo podlago.

Učiteljica nas je že čakala in nas takoj razdelila v skupine. Dobili smo naloge, vsaka skupina drugačne. Najprej smo se ustavili pri rezervoarju nad šolo. Tam nam je učiteljica povedala zgodbo o nekem skratu. Šli smo po hribu navzgor, brali navodila in poskušali rešiti naloge na listih. Treba je bilo kaj poiskati, nabrati, napisati ali narisati. Nazadnje smo šteli macesne, ki jih je bilo približno petindvajset. Izmerili smo tudi najdebelejšo smreko.

Ko smo prišli nazaj k šoli, nas je čakalo presenečenje. Blažkin ati je pekel kostanj. Jedli smo ga, se igrali in se veselili. Prišel je čas, ko je bilo treba domov. Bila sem utrujena, vendar zadovoljna, ker sem preživela tako zanimiv dan.

Mojca Žust 3. razred

Radi nastopamo, še rajši pa imamo sv. Miklavža

December je najlepši mesec v letu. Začne se s pričakovanjem sv. Miklavža. Če pa je treba v čast temu svetniku še nastopati, je sploh vse zelo razburljivo.

Na Miklavžev večer smo zaigrali igrico Kako postati junak. Nastopajoči smo prišli v šolo eno uro pred začetkom. Treba se je bilo preobleči, se našminkati in še malo povaditi. Ob devetnajstih naj bi se začelo, vendar pa smo morali malo čakati, ker se je sv. Miklavž nekje malo predolgo zamudil. Čeprav to ni bil moj prvi nastop, sem imela tremo in čakanje jo je še povečalo. Toda začelo se je in prišel je tudi trenutek, ko sem morala na oder. Ko sem se vrnila za oder, me je učiteljica pohvalila. Ob koncu igre je prišel sv. Miklavž in jaz sem mu morala držati sveto knjigo in palico. Z veseljem sem opravila to nalogo. To je bil zame najlepši dan v letu.

Klara Sedej 3.razred

Lepa si, bela Ljubljana

Decembra smo imeli naravoslovni dan. Šli smo v Ljubljano, kjer smo si ogledali Šolski muzej. Priliko smo izkoristili tudi za ogled starega dela Ljubljane.

Najprej smo se ustavili na Kongresnem trgu, pravzaprav v parku Zvezda, kjer smo si ogledali kip iz rimskih časov. Kongresni trg obkrožajo pomembne stavbe: Filharmonija, prva univerza, nunska cerkev. Po Židovski ulici in čez Šušterski most smo se odpravili v najstarejši del Ljubljane. Ulice so tam ozke, hiše pa visoke in tesno skupaj. Ponekod je bilo zaradi tega temačno in obdajal me je srhljiv občutek. Ker se hiše držijo skupaj, bi lahko prišel po strehah čez vso ulico. Pot je tlakovana s kamnitimi, ponekod tudi z betonskimi ploščami. Učiteljica nam je pripovedovala o življenju v srednjeveškem času.

Prišli smo čisto pod grad, do mestne hiše. Hrib je strm, zato se gradu od tam ne da videti.

Videli smo ga, ko smo šli čez Tromostovje do Čopove ulice, kjer stoji maketa Ljubljane.

Bil je naporen, vendar zelo lep in poučen dan.

Dejan Gabrovšek 3. razred

Šli smo v Ljubljano na ogled Šolskega muzeja. Ob prihodu smo imeli še malo časa, zato smo se sprehodili okoli Maksimarketa do parkirišča pred Cankarjevim domom.

V muzeju smo si najprej ogledali film, ki je prikazoval, kako je potekal pouk pred sto leti. Potem smo si oblekli šolske halje, take, kot so jih nosili nekoč. Šli smo v učilnico s starimi klopmi. Tam smo imeli uro, ki se ji reče lepopis. Ko je prišla v učilnico učiteljica, smo jo pozdravili. Učiteljica je izgledala zelo stroga. Razložila nam je, kaj bomo delali. Učili smo se pisati pisane črke.

Po učni uri smo si ogledali slike, berila, in druge predmete, ki so jih nekoč imeli v učilnici.

Po tako napornem delu smo bili lačni, zato smo pomalicali v bifeju v podhodu Maksimarketa. Ko smo popili čaj, smo si ogledali še druge zanimivosti Ljubljane.

Sara Jesenko 2. razred

Otroški živžav pred POŠ Vrh.

Bil je še kar prijazen decembrski dan. Z avtobusom smo se odpeljali v Ljubljano. Na Kongresnem trgu smo izstopili. Naš glavni cilj je bil Šolski muzej. Tam smo si najprej ogledali film, kako je potekal pouk pred mnogimi leti. Učenci so se učili o kokoših in učitelj je prinesel v razred pravo živo kokoš. Potem smo si morala dekleta nadeti šolske predpasnike, fantje pa brezrokavnike. Oblečeni kot nekoč smo šli v učilnico, kjer smo imeli uro lepopisa. Klopi so bile zelo drugačne od današnjih. Na mizi je bil črnilnik, pero, pivnik in list, na katerega smo pisali. Učili smo se pisati črke: o, p, r, j, s, m in n. Ena od učenek je zamudila. Morala je sesti v oslovsko klop. Potem smo si ogledali še razstavljene predmete. Videli smo tudi stara spričevala. Neki fant je imel same enke in tri dvojke. Mislili smo, da je bil najslabši. Toda zvedeli smo, da je bilo tako spričevalo nekoč zelo lepo, ker je bila enka najboljša ocena.

Tale stara šola se mi je zdela zelo zanimiva.

Klara Žust 3. razred

Najbolj nori dan v letu

V ponedeljek je učiteljica rekla, da naj pridemo naslednji dan v šolo oblečeni v maskare. Otroci smo bili tega zelo veseli.

Res, drugi dan v šoli ni bilo nobenega otroka, same pustne šeme. Ko smo si eden drugega dobro ogledali, je učiteljica rekla, da se morajo tudi maskare malo učiti. Dve uri smo imeli pouka, potem pa smo praznovali. Nekaj časa smo plesali, potem pa je moral vsak pokazati, kaj predstavlja. Vsi smo bili nagrajeni z rolado.

Blažka Mivšek 2. razred

Tudi letos sem se napravil v maskaro. Tak sem šel zjutraj tudi v šolo. Vesel sem bil, ker smo imeli samo dve uri poka, potem pa pustno zabavo. Učiteljica je gledala, kdo najlepše pleše. Rekla je da smo vsi krasne maskare, zato smo tudi vsi zmagali.

Bogdan Jesenko 3. razred

Komaj sem čakal, da bo prišel pustni torek. Na ta dan sem vstal zelo zgodaj. Oblekel sem se v Turka. Tudi sošolci so prišli v šolo namaškarani. Kljub temu, da je bil pust, smo se učili. Zadnji dve uri pa smo imeli pustno rajanje. Verjetno smo slabo plesali, saj maskare zime nismo odgnale. Mogoče smo jo celo priklicale.

Boris Jesenko 3. razred

Prispevke učencev sta pripravili vrhovski učiteljici Barbara Soko in Mihaela Gostiša.

NAČRT
POKOPALIŠČA
VRH SV.
TREH KRALJEV

Pod zaporedno številko groba je naveden naslov zakupnika in v večini primerov hišno ime. Nekaj neznank še obstaja (označeno z vprašajem), zato vas vljudno naprošam, da svetu KS Vrh Sv. Treh Kraljev sporočite manjkajoče podatke.

op. Ob naslednjem pobiranju grobarine bo na plačilnem nalogu navedena št. groba na podlagi tega načrta.

načrt izdelala: Barbara Oblak, vpisal: Rafael Krvina

SKLENITEV POSEBNEGA PRIJATELJSTVA S PGD LOG PRI BREZOVICI

Podpis sklepa o pobratenju med PGD Vrh Sv. Treh Kraljev in PGD Log pri Brezovici

V soboto, 21. februarja 2004 sta po sprejetem sklepu Občnega zbora PGD Vrh Sv. Treh Kraljev predsednik PGD Log pri Brezovici Ivan Turk in predsednik našega društva Anton Kokelj slovesno podpisala listino o pobratenju gasilskih društev. Gasilci obeh društev se s tem zavezujejo k tesnejšemu sodelovanju, graditvi prijateljskih vezi in izmenjavi izkušenj.

Nekaj vzrokov in dejstev, ki so pripeljale do podpisa listine. Najprej velja omeniti »preselitev« našega nekdanjega gasilca Slavca Kokalja na Log in Slavca Smrtnika z družino iz Loga na Vrh Sv. Treh Kraljev. Vsi imenovani so se po preselitvi vključili v delo gasilcev v novem okolju. Postopno smo se pričeli spoznavati tudi drugi člani. Medsebojno smo izmenjavali obiske (ob 70. letnici našega društva, 80. letnici PGD Log, gasilci z Loga so priredili izlet v naše hribe, ...). Po nekajletnem sodelovanju smo pričeli razmišljati, kako bi to prijateljstvo še okrepili.

Dejavnosti društva v letu 2003

Članstvo se v preteklem letu ni bistveno spremenilo. V oktobru se je v društvo vpisalo pet mladih gasilcev. Društvo ima danes 98 članov, od tega 34 operativnih članov (18 aktivnih in 16 rezervnih). V društvu »hvala Bogu« nismo imeli pogrebov, lani pa smo se poslovili od Lojzeta Žust, člana PGD Račeva, ki je bil 26 let član našega društva. Visoke življenjske jubileje so v letu 2003 praznovali naslednji naši člani: Frančiška Tratnik – 80 let, Ivan Mivšek – 70 let in Jakob Logar – 60 let. Vsem trem ob visokem jubileju iskreno čestitamo in jim želimo še na mnoga zdrava leta.

V lanskem letu je bila na nivoju GZ Slovenije informacijski sistem Vulkan, ki je nadomestil prejšnji program za vodenje gasilskih evidenc GAS2000. Naše društvo ima sedaj v Vulkanu urejeno Matično knjigo – podatki o članih društva (čini, funkcije, odlikovanja). Ostaja nam še prenos evidence o opremi (Inventarna knjiga). Poleg rednega **izobraževanja** naših članov sta v letu 2003 Anton Kokelj

in Simon Novak opravila tečaj za inštruktorja. Preko interne dokumentacije v Vulkanu imamo prijavljenih pet naših članov za tečaj strojnika, dva naša člana za tečaj poveljnika gasilskega društva in enega člana za tečaj sodnika gasilskih in gasilsko-športnih disciplin. Poleg tega pa imamo še kandidate za naslednje tečaje: za upo-

ščitnimi oblekami in štirimi dihalnimi aparati. Ko nam je uspelo dobiti povrnjen DDV iz leta 2002 od kupljenih dihalnih aparatov, smo se odločili za nakup sistema – **alarmiranja** proizvajalca ETS Mihelčič iz Škofje Loke. Sistem omogoča skupinsko obveščanje – alarmiranje preko sistema mobilnih telefonov. Proženje alarma je možno preko posebne naprave ali pa direktno z mobilnim telefonom. Sodobno alarmiranje članov namreč ne temelji več na gasilski sireni, le ta se uporabi le pri največjih požarih.

Leto 2003 si bomo zapomnili tudi po suši v pomladanskem in poletnem času. **Suša** je trajala od konca aprila do konca septembra. Mnogim domači-

Prijateljski gasilci z Vrha in Loga.

rabnika radijskih postaj – pet članov, za tehničnega reševalca – dva člana in za reševalca ob nesrečah z nevarnimi snovmi – dva člana. Za dobro operativno pripravljenost društva je potrebno stalno izobraževanje.

Poleg dobro izobraženih gasilcev, je za učinkovito intervencijo potrebna tudi **sodobna oprema**. V zadnjih letih največ pozornosti namenjamo zaščitni opremi, ki omogoča gasilcem ukrepanje tudi v najtežjih pogojih (požar v zaprtem prostoru). V preteklem letu smo nabavili eno zaščitno obleko in štiri jeklenke za dihalne aparate. Društvo razpolaga sedaj s tremi za-

jam je dalj časa primanjkovalo vode. V juliju in avgustu je bila cisterna skoraj 100 % zasedena, saj je bilo v enem mesecu razvoženo čez 200.000 litrov vode. K sreči je bilo vode v Hlevnem Vrh pri domačiji Sedej skozi vse poletje dovolj. Skupaj s KS Vrh je bil izveden popis količine razvožene pitne vode v letu 2003 in ta popis tudi v številkah utemeljuje potrebo po pričetku reševanja problema oskrbe zaselkov s pitno in požarno vodo. Prvi korak rešitve tega problema je pridobitev ustrezne vrtine z zadostno kapaciteto vode.

Marko Žust

KAJ SO POČELI MLADI GASILCI?

Z zaključkom vsakega leta je smiselno pogledati nazaj, primerjati načrtovano na eni strani z uresničenim na drugi strani. Tako mora biti v vseh organizacijah. Tudi pri gasilcih je potrebno pogledati, ali so bili cilji smotrno doseženi.

Osnovni namen prostovoljnih gasilskih društev je zagotavljanje potrebe po varnosti pred požari in drugimi naravnimi nesrečami. Vendar se v okviru vseh prostovoljnih društev na Slovenskem ob tem zadovoljujejo tudi druge potrebe, kot so potrebe po druženju ali pa na primer, potrebe po samopotrjevanju.

V skladu s tem so bili zastavljeni tudi cilji in predvidene aktivnosti mladih gasilcev. V Aprilu 2003 so dobili vsi mladi gasilci¹, vabilo za udeležbo na prve gasilske vaje in plan aktivnosti. Vsebinsko plana so predstavljale redne vaje vsakih štirinajst dni, priprave na srečanje, udeležba tekmovanja z dvema ekipama in kviz mladih gasilcev. Med zamišljenimi aktivnostmi je bilo tudi enotedensko taborjenje v Savudriji, izlet in pridobivanje značk mladih gasilcev. Nekatere od teh aktivnosti so bile izvedene, druge pa ne.

Vaje so bile vsakih štirinajst dni z izjemo gasilcev mladincev, ki so

enkrat v času dopustov odpadle. Pozimi vaj ni.

Udeležili smo se srečanja, se na njem zabavali in dosegli tretje mesto.

Na tekmovanje smo odšli samo z eno ekipo. Razlog pa se skriva v premajhnem številu mladih gasilcev primerne starosti za udeležbo na tekmovanju. Sicer bi udeležba bila možna, vendar potem ne bi bila možna udeležba ženske ekipe. Med vrstami mladih gasilcev imamo tudi gasilke mladinke, ki lahko nastopajo tudi v ekipi žensk. Ekipa pionirjev je zasedla peto mesto. Pri tekmovanju se jim je zgodila nepredvidena napaka, razlike do drugega mesta so bile minimalne, tako da so bili v igri do zadnjega za napredovanje in uvrstitev na regijsko tekmovanje.

Ker nekateri gasilci niso šli na tekmovanje zaradi zgoraj omenjenega, smo jim dali možnost, da se dokažejo na kvizu. Izkoristili so jo, dosegli na kvizu tretje mesto in prejeli relativno velike in uporabne nagrade, za kar moramo

biti hvaležni organizatorju kviza.

Enotedenskega taborjenja v Savudriji se prostovoljna društva udeležujejo preko občinske gasilske zveze Logatec in pridejo na vrsto vsaka štiri leta. Do sedaj je bila praksa, da približno 1/3 cene taborjenja pokrije občinska gasilska zveza, 1/3 PGD-Vrh, 1/3 pa starši. Zaradi spodrseljaja pri komuniciranju med prostovoljnim društvom in gasilsko zvezo Logatec tega ne bi smel uvrstiti med planirane aktivnosti. Gredo pa mladi gasilci na taborjenje zagotovo v letošnjem letu.

Prav tako nismo izvedli tečaja pridobitve značk, saj smo to nameravali narediti s preverjanjem znanja na taborjenju. Tudi to nas čaka letos.

Udeleženci izleta pa so se kljub temu zabavali. Z mladimi gasilci smo obiskali profesionalno brigado v Ljubljani in živalski vrt. Med drugim smo bili priča odhodu profesionalnih gasilcev na kraj nesreče. Profesionalci so se odpeljali prej kot v eni sami minuti. Zadovoljstvo moram izraziti tudi nad organizacijo prevoza avtoprevoznitva Oblak.

Ne morem pa mimo dejstva, da bi brez pomoči Boštjana Mivšek težko izvedli to, kar smo. Kadarkoli ga prosiš za pomoč najde čas, kljub temu, da je letos postal očka, kljub temu, da se poleg redne zaposlitve še dodatno izobražuje na izrednem študiju na fakulteti.

Na začetku, ko sem sprejel naloge in odgovornost za mentorstvo mladih gasilcev me je skrbelo. Ali me bodo otroci sploh sprejeli? Ali sploh znam z njimi ravnati, saj nisem noben pedagog? Danes me to ne skrbi več in se optimistično obračam v prihodnost. Vem da bo vse v redu, vem da je v društvu nekdo, ki me lahko kadarkoli nadomesti.

¹Mlade gasilce predstavljajo pionirji v starosti od 7 do 11 let + gasilci mladinci od starosti 11 do 16 let.

VIKENDAŠ LJUBLJANČAN PRI RAČEVSKEM JEZERU

ISKANJE

Dejstvo je, da je moja hiška s hišno številko Hlevni vrh 11a zdaj najstarejša v zaselku ob Račevskem jezeru – stara bo 40 let.

Kako pa je pred 40 leti Ljubljančan sploh našel Račevsko jezero, pri katerem je treba radovednežem vedno znova razlagati tako Vrhniški kot Žirovsko-Škofjeloški dostop do tega prelaza iz Ljubljanske kotline v Žirovsko – in naprej proti Idriji?

Ne vem. Spomnim se samo, da sta starša (oba sta bila uslužbenca na sodišču) že pred petdesetimi leti stalno razpravljala o možnostih, da bi našla po legi in ceni primerno lokacijo za majhno hiško, ki bi jo s čim manjšimi stroški in čim hitreje postavila. Najprej je bilo največ govora o Rakitni (tudi zakupljeno je tam nekaj že bilo), potem pa nenadoma: »Smrečje – Račeva«!. Do takrat sem prehodil že veliko Slovenije peš, dobro sem se spoznal na zemljevide, za ta kraj sem slišal pa prvič. Pokazati so mi ga morali v živo – in takoj sem se zaljubil vanj... Jezero na vrhu grebena v višini 700 m, gozd, grmovje in borovničevje do vode – vse to me je povozilo. Saj sem že tedaj vedel, da zmerom ne bo tako, pa vendar sem bil takoj »za« – v kolikor je bil pri starših moj glas sploh še pomemben, ker sta oba, Ančka in Janez čutila enako.

GRADNJA

In tako se je začelo. Najprej odmera parcele, nato odmera lokacije objekta zunanjih mer 5 krat 6 m. Pri gradnji vikenda so sodelovali predvsem domači ljudje – takrat pač ni bilo toliko avtomobilov kot danes. Prosim, da mi nihče ne zameri, ker ne morem po imenih vseh navesti. Z njimi se je namreč o obsegu dela in plačilu dogovarjal moj oče Janez Zorko, tako da je hiška med domačini še danes poznana tudi kot »Zorkotov vikend«. Posebej pa moram omeniti Guzelj Matevža, ki je z neverjetno preciznostjo in skrbjo zrisal in postavil polovični kozolec z majhno šupo – drvarnico.

Osebnost sem pri gradnji sodeloval bolj malo (samo pri dimniku sem bil zraven), ker sem se tedaj pripravljal za diplomski izpit, po diplomi pa sem takoj odšel v službo, v Železarno Jese-

nice in nato na služenje vojaškega roka. No, nekaj pa me je počakalo: barvanje vsega lesa. Dobro sem si zapomnil tiste jesenske štiri dni, ko sem spal pod šotorom, barval, kuhal in nato peti dan zvečer pripešal v Žiri (urejene ceste skozi graben mimo Mlina takrat še ni bilo) ter po vrsti srečnih naključij preko Škofje loke prišel sredi noči domov v Ljubljano.

POSEBNI DOGODKI

Če pustimo vzdrževalna dela pri strani, je bilo v teh 40 letih običajnega zadovoljstva veliko, posebnih dogodkov v zvezi z vikendom pa zelo malo. Naj jih opišem po približnem vrstnem redu:

- Ko sem leta 1966 služil vojsko v Skopju, so me starši presenetili z novoletno voščilnico – razglednico, ki je v začetku sploh nisem razumel. Šele čez dober teden sem pogruntal, da je to vendar fotografija vikenda v Račevi tisto zimo!
- V hiško je bilo trikrat vlomljeno. Prvič je nekdo vlomil okoli leta 1975. Polomil je ključavnico in tudi sama vrata, odnesel pa obesek za ključke... Škode na vratih je bilo veliko, poravnala pa jo je zavarovalnica.
- Drugič so vlomili okoli leta 1981. Ker okno ni bilo do kraja zaprto, so demontirali rešetko ter vstopili skozi okno, ukradli nekaj hrane in zračno puško tipa Mauser, kakršne so v pred- in medvojni Nemčiji uporabljali pri predvojaškem urjenju. Posebnost te sicer zračne puške je bila v tem, da so bile vse njene funkcije (razen oblike nabojnika za 10 jeklenih kroglic) enake kot pri standardni »mavzerici« (oblika, teža, zaklep, repetiranje). To krajo smo prijavili policiji. Zanimivo je bilo to, da so vlomilci ob odhodu rešetko na oknu ponovno montirali.
- Tretjič so vlomili okoli leta 1983. Vlomilci so ponovno izkoristili slabo zaprto polkno, demontirali rešetko, vstopili in pokradli nekaj hrane. Pogrešili smo tudi plinsko luč. Kasneje smo rešetko in plinsko luč našli v grmovju kakih 50 m stran od hiše.

Odmera parcele

- Pomemben dogodek je bil tudi okoli leta 1987, ko se je pozimi zaradi velikega žleda zlomilo ali padlo na moji parceli okoli 20 borovcev debeline okoli 20 cm. Drugačne škode sicer ni bilo, ker je vse polomljeno padlo stran od objektov in je bilo treba polomljeno samo odstraniti. Ob tem sem se pa odločil, da postavimo objekt za zbiranje kapnice in zato tudi hidrofor na drugo mesto, kar smo potem tudi naredili.
- Zame je bilo najbolj zanimivo, ko je pred kakimi 25 leti nekega poletnega večera prišel na vrata visok možakar z ogromnim nahrbtnikom, za njim pa še dva otroka in žena z nahrbtnikom. Povprašali so za vodo in prostor, kjer bi lahko postavili šotora. Izkazalo se je, da je možakar eden od tedanjih alpinistov – himalajcev (imena se ne spomnim), ki je bil neizmerno presenečen, ko je med počitniškim družinskim pohodom proti Idriji »odkril« Račevsko jezero.

SOSIEDSTVO

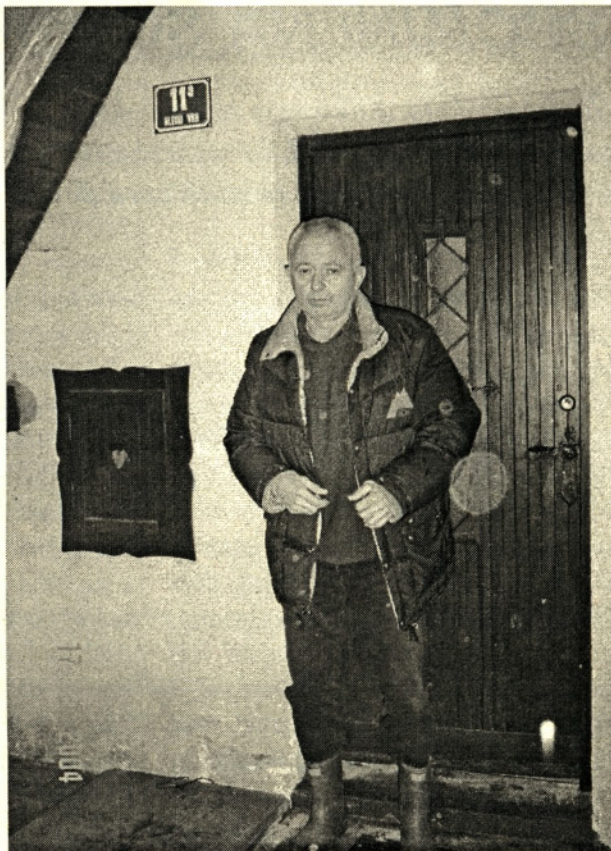
Med sosedi moram seveda najprej omeniti tiste, s katerimi smo se srečali ob samem začetku. To so bili, zdaj že vsi pokojni, takrat edini domačini ob jezeru Guzelj Matevž in Rezka (po

domače Grbozin) ter Žust Franc in Marija (po domače Žabar). Spomnim se, da smo se redko, toda vedno prijazno srečevali. Moja pokojna mati je imela seveda več stikov z gospodinjama in je vedela povedati, kako zelo urejeno hišo ima Žustova Micka. O tem, za kakšnega strokovnjaka se je izkazal Grbozinov Matevž pri postavitvi kozolca, sem pa že prej zapisal. Pri Grbozinih smo dolga leta puščali tudi rezervni ključ našega vikenda.

V neposredni bližini našega so sčasoma zrasli še trije vikendi. Mirno lahko rečem, da je od vseh štirih vikendov od nekdanj naš največkrat obljuden.

Zato imamo tudi več stikov z domačini kot pa z drugimi vikendaši, ker se s temi pač redkeje srečujemo.

V zadnjih desetih letih pa se je zaselek popolnoma spremenil. Stara Grbozinova hiša je temeljito predelana, Žabarjeve pa ni več. Novih hiš je na hitro

Lastnik vikenda.

veliko zraslo – in to velikih. Velikost hiš kaže, da so sedanji domačini ob gradnji verjeli v otroke – in naj tako tudi ostane!

Bogdan Babšek

SPOMIN NA LOJZETA ŠE ŽIVI

Pred mesecem dni je minilo leto dni, odkar nas je zapustil Tratarski Lojze. V lanskem časopisu nismo namenili nobene besede njegovemu slovesu, pa sem imel zaradi tega kar nekaj slabe vesti. Ker pa spomin nanj še živi, saj je njegova prisotnost skorajda v vsaki hiši v njegovih umetninah, ki jih je ustvaril v svojem kratkem življenju, tudi leto pozneje ni prepozno.

Dostikrat v medsebojnih pogovorih beseda nanese na Lojzeta. Spominjamo se ga, kot umetnika, šaljivca in prijatelja. Čeprav je v zadnjem obdobju svojega življenja šel včasih čez rob dobrega okusa, ne more zbledeti njegova pojava v ničemer. Duhovitosti, pripravljenosti, poštenosti in vedrosti je bilo v njegovem nemirnem življenju več kot dovolj. Vse to je znal v vnovčiti na vsakem koraku svojega življenja, zato je bil med ljudmi priljubljen.

Čudna so pota človekova. Besede, ki ob vseh zgodbah Lojzetovega življenja kličejo v premislek o neminljivosti človekovega dostojanstva.

Življenje Tratarskega Lojzeta je bilo vse prej kot lahko. Na nek način pa svobodno in neodvisno. Marsikdo bi rad izbral podobno življenje, vendar nima potrebnih moči in lastnosti. Preveč smo prežeti z boljšim jutrom in koristoljubjem.

Pogosto so se mi porajala vprašanja, pa verjetno ne samo meni, kako razvozlati Lojzetov značaj in njegovih nenadnih sprememb obnašanja. Nesmiselno. Vsi odgovori so šli z njim v prerani grob in skrivnost njegove duše bo ostala večna in nedotakljiva.

Rafael Krvina

SPOMINI NA ŠOLSKA LETA

Šla bom v šolo. Kako sem težko čakala, da grem prvič v šolo. Ko pa je prišel dan, ko je bilo res treba iti, me je minilo vse prejšnje navdušenje. Pojavil se je strah pred novimi obveznostmi. Na jok mi je šlo.

Šel je dež. Še nebo je žalovalo za mojim brezskrbnim otroštvom. Ni prišel kombi, ki bi nas odpeljal do šole. Treba je bilo iti peš. Mama me je ogrnila z nekim čudnim plaščem, da ne bom preveč mokra. Katerega pa nisem nikoli več hotela imeti. Morala me je nekaj časa spremljati, nato pa sva šli s Hleviško Tončko skupaj. Šola je bila na Vrhju v mežnariji, ki je sedaj že porušena. S težkim, negotovim korakom sva prestopili šolski prag. Sprejel nas je učitelj Tone Kovač. Prvi dan se nismo nič učili, samo razporedil nas je po klopeh, kje bo kdo sedel. Dal nam je še nekaj napotkov za nadaljnji šolski red. Opozoril nas je, da moramo vsakega, ki ga srečamo na poti lepo pozdraviti. Nazadnje pa nam je za dobrodošlico zaigral na violino. Pregnal nam je ves strah do šole in tako sem prišla domov vsa navdušena in vesela. Ko pa se je drugi dan začel pravi pouk nam je odločno pokazal, da hoče, da ga ubogamo in se pridno učimo.

Vse bi bilo dobro in lepo, če se ne bi

prav kmalu pričela druga svetovna vojna. In tako so se v naši šoli naselili vojaki, mi pa smo se morali preseliti v kmečko hišo pri Jerebu. Imeli smo sobo v drugem nadstropju, čisto na podstrešju. Hodili in ropotali smo po dvojnih stopnicah. Ne vem kako so nas domači prenašali. Ko pa je bilo konec vojne smo zopet šli v šolo nazaj v mežnarijo na Vrh. Učitelj Kovač je odšel na Koroško in se ni več vrnil. Nato so nas vse skozi učile učiteljice, ki jih je bilo kar nekaj. Prav dobro se še spominjam, kako je bilo, ko so bile prve volitve. Na nedeljo, ko so volitve potekale je bila komisija verjetno preveč utrujena in ni preštela volilnih rezultatov. Bile so neke skrinjice in namesto glasovnic so bile gumijaste kroglice. Vse to nas je počakalo v ponedeljek na mizi, ko smo prišli v šolo. In fantje, ki so bili bolj korajžni so »volili« tako, da so vse skrinjice lepo presuli v eno. Bilo je precej jeze, ne vem pa kakšen je bil potem volilni rezultat. Tudi igrali smo, čeprav odra nismo imeli. En del učilnice smo

zagrnili z rjuhami, to je bil oder. Drugi del je bila pa dvorana.

Zadnja leta nas je učila neka tečajnica, po imenu Pepca Smuk. Njo smo imeli otroci zelo radi. Upraviteljica je bila pa Kristina Pip. In ti dve sta nas za zaključek šole peljali za dva dni na izlet k morju. Na Reko, na Trsat in v Opatijo. Starši nam niso prav radi dovolili, zaradi strahu, da bi kdo utonil. Bilo je zelo lepo. Peljali smo se z ladjo, iz Reke v Opatijo in šli po stopnicah na Trsat. Hrano smo pa morali za cela dva dneva vzeti s seboj od doma. Takrat se kruh ni mogel nikjer kupiti, še doma smo ga imeli malo. Spominjam se, da je imela ena od sošolk v torbi koruzni kruh. Zvečer je dala torbo pod glavo, tam kjer smo spali. Spali smo kar na tleh, v nekem samostanu. Zjutraj pa je odprla torbo, da bi iz nje vzela kruh. V torbi ni bilo drugega, kot kupček koruznega zdroba. Bilo je prav smešno, a obenem tudi žalostno.

Ostal nam je ta izlet v zelo lepem spominu. Domov nas je pozno ponoči pripeljala na lojtrnem vozu Bradeškova mama. Bili smo strašno zaspani in večina nas je že na vozu zaspala. To je le nekaj spominov na šolska leta, ki so bila takrat mnogo drugačna in težja od današnjih. Pa vseeno zelo lepa.

Pepca Petrovčič

NEKAJ KRATKIH UTRINKOV IZ OŠ VRH

Minuta pred trinajsto brez pozdrava.

Obiskovala sem prvi razred. Imeli smo dvoizmenski pouk – dopoldan in popoldan, ker je bila na Vrhju še osemletka. Jaz sem k pouku hodila popoldan, brat Peter pa dopoldan. Takrat sem živela še na Vrhju v mežnariji. Do šole ni bilo daleč, pa sem vseeno skoraj zamudila pouk. Saj pravi pregovor: Bližje če si, bolj sigurno zamudiš. Velikokrat sem bila sama doma in sem morala sama skrbeti za pravočasen odhod od doma, oz. me je na to spomnil brat Peter, ko je hodil dopoldan v šolo, če je prišel pravočasno domov.

Tistega dne, ko se mi je to zgodilo je Peter zaradi zvitega gležnja prišel domov šele par minut pred trinajsto. Jaz pa še vedno doma. Mama mi je zjutraj, ko je šla od doma naročila, naj nakrmim kokoši prej kot bom šla v šolo. In to sem tudi vestno storila. Potem pa, namesto da bi šla v šolo sem vneto opazovala, kako kokoši zobljejo zrnje. Bilo je zelo zanimivo. Čas je tekkel in jaz sem čisto pozabila na šolo. Potem pride Peter iz šole in se začudi, zakaj ne grem v šolo, saj je ura že trinajst. Vsa prestrašena stečem čez drn in strn, tako, da sem pritekla na šolsko dvorišče eno minuto pred trinajsto.

Strogi in redoljubni učitelj – takrat še tovariš – Albin Berčič je že bil na šolskem dvorišču. Jaz v tistem strahu pred tovarišem in skorajšnji zamudi zdrvim mimo njega brez kakršnega koli glasu v garderobo. Hitro se preobujem, ampak me je dohitel še na hodniku. Takrat je pa on spregovoril in me samo vprašal, če vem kaj moram narediti, ko nekoga srečaš. Seveda je bila glavna in največja napaka to, ker ga nisem že na dvorišču pozdravila.

– V današnjem času bi tudi bilo koristno, da bi imeli za kakšen dan oz. za kakšno leto tako strogega učitelja – tovariša.

Znani leteči predmeti med poukom

V času osemletke na Vrhu nas je bilo v štirih razredih kar za polno učilnico. V letu, ko so nekaj prenavljali učilnici, smo imeli pouk v telovadnici. Bila je še manjša kot dandanes, ker je bila notri še krušna peč. Zelo smo bili nagužvani. Ko je tovariš razlagal snov dvema razredoma, sta druga dva razreda imela tiho zaposlitev, ampak to je morala biti zares tiha zaposlitev. Nekateri na manjših šolah dobro poznajo tak sistem učenja, na večjih šolah pa tega ne poznajo. V klopi sem sedela skupaj s sošolko, žal že pokojno Cvetko Arhar. Naš razred je bil na vrsti za tiho zaposlitev. Seveda, kot prej ženske oz. deklice, sva tudi midve

klepetale. Strogi tovariš Berčič je imel sokolje oči in je videl vsak nepravilen gib. Priletel je **znani** leteči predmet – kreda v glavo (precej krede se je porabilo v ta namen). Midve s Cvetko glavo v klop in postale sva rdeče kot kuhan rak. Seveda, kreda je bilo treba pobrati in jo odnesti nazaj tovarišu. Nekaj časa je bil mir, nakar sva zopet nekaj spregovorili. Tovariš je prišel do naju, prijel obe za lase in bum, bum. To je nama zaleglo za vedno, pa še marsikomu tisti dan.

Med dvema ognjema

Pa da ne bom opisovala samo strogost našega tovariša Berčiča, znal se je tudi veseliti in igrati z nami.

V jesenskem in pomladanskem času

ob lepem vremenu smo pri telovadbi največ igrali igro z žogo – med dvema ognjema s tovarišem vred. Igrišče smo imeli v dolini pod šolo, tam kjer imajo sedaj mladinci kdaj piknik. Takrat ni bila šolska ura omejena. Igrali smo tudi po dve uri oz. skoraj do trinajste ure, ko se je začel popoldanski pouk. Igrali smo vsi štirje razredi skupaj. Včasih tudi fantje proti puncam. To je bilo grozno. Fantje, posebno tisti, ki so bili že v osmem razredu, so bili močni. Če te je zadela taka žoga, je bil šus, da te je vrglo po tleh. Imeli smo polno rdečih odtisov od žoge, ampak vdale se pa nismo.

Lepo je bilo.

Urška Oblak - roj. Tratnik

NAJSTAREJŠA FARANKA

Vsak kraj ima svojega najstarejšega in najmlajšega prebivalca. Še posebno najstarejšemu dajemo več pozornosti in nehote se v nas sprošča prav posebno spoštovanje do njega. Že vrsto let imajo ta primat v naši fari ženske. Tako je po smrti Hleviške mame žezlo najstarejše prevzela Mivšek Alojzija.

Žakljeva Lojza se je rodila 1910 leta pri Žaklju v Hlevnem vrhu. Ni potrebno opisovati vsega njenega življenja, saj nam sama misel narekuje težko življenje v prejšnjem stoletju. Danes, ko iščemo vrednoto življenja v povsem drugih idealih, vse preveč stran od narave, nam tisti čas pomeni le del zgodovine. Ničesar takega, kar bi zdajšnjim ljudem bilo za zgled in upanje? Ali res? Marsikdo se s takim razmišljanjem ne more strinjati. Tistega časa je življenje bogatilo ljubezen do zemlje. Obdelovanje zemlje je pomenilo preživetje. Tako so bili dobri gospodarji tisti, ki so imeli skrbno obdelane travnike, polja in gozdove. O tej ljubezni bi Žakljeva Lojza znala pripovedovati. Vse življenje je iskala srečo jutrišnjega dne v obdelovanju krpic zemlje, v čiščenju gozdne navlake in v pobiranju in obiranju pridelkov zemlje. Kakšna sreča ob debelem krompirju, stoternemu pšeničnemu zrnju in cvetočem travniku. Kdo dandanes še pozna vsa ta občutja? Lojza pri devetdesetih zagotovo.

V življenju ji ni bilo marsikaj dano. Družina, materinstvo, otroci. Vendar kljub temu je lahko vsakomur za zgled njena pomoč in ljubezen do svojih nečakov in njihovim otrokom. V njih je videla in odkrivala lepoto življenja, ki ji je dajala nenehno upanje za dolgo življenje. Nikoli ni bila sama. Vsa njena dobrotta preteklih dni se je prelila v pomoč, ki jo danes, ob nekaj slabšem zdravju potrebuje.

Vse do danes je ohranila odprto dušo, vero v Boga in večni smehljaj na svojem obrazu.

Žakljeva Lojza ob devetdeset letnici.

Rafael Krvina

ANDREJ IN FRNIKULAST ČAS

**VZEMITE SI ČAS ZA MOLITEV. V NJEJ POSTAJA
BEGOTEN FRNIKULAST ČAS ZIMZELEN, SMOLNATO
DIŠEČ, KRISTUSOV – VEČEN.**

To Andrejevo misel so objavili v Družini ob njegovi smrti v juliju 2003.

Kdo je bil Andrej Žigon? Bil je pričevalec, misijonar, dobrotnik, mehka blaga duša, popotnik in v srcu pošten človek.

Njegova romanja po Sloveniji so bila namenjena zbiranju sredstev za pomoč Petru Opeki, ki na Madagaskarju gradi hiše za mnoge brezdomce. S svojim pričevanjem nam je odpiral dlani, s svojim fotoaparatom podaril slike, ko nas je ujel v svoj objektiv.

Dvajset let, lahko tudi kakšno leto več, je od takrat, ko sem ga prvič videla. Silvestrovali smo v gostilni pri Tončku na Vrhu. Prišel je ves zasnežen, nasmejan. Okrog vratu mu je visel oguljen, rjav fotoaparat. Ves razpoložen je hodil po plesišču, od mize do mize in »škljocal« z aparatom in nam med tem obljubljal slike. Vsi so menili, da je to hec, češ saj filma sploh nima v aparatu. Čez kakšen mesec smo dobili slike, tudi midva, imam jo v albumu.

Sledila so čisto slučajna redka srečanja, ko naju je »štopal« in od daleč vzklikal

ALELUJA!

19.09.1999, ob drugem obisku papeža Janeza Pavla v Sloveniji, smo se zbrali v Mariboru tudi romarji iz Vrha. Anton Martin Slomšek je bil posvečen za blaženega in kako ne bi ta veseli in velik dogodek ne privabil tudi nas. In v tej nepregledni množici ljudi se kar naenkrat poleg nas oglasi: »ALELUJA«. Lepo, da se vidimo, nam je zaklical. Takoj so nastali posnetki. Bilo je res presenetljivo, da smo med vso množico ljudi, doživeli tudi to srečanje. Kmalu po tem dogodku, je vsem dostavil lepe fotografije, opremljene z njegovimi navdihi: GRADIMO LEPŠI SVET, V LJUBEZNI POMENI PRILASTITI – IZGUBITI, ITD.

Zadnjič je prišel k nam pred letom dni. Prinesel je fotografije za Rafka in Jasmino. Izrazil je željo, da bi mladi v župnišču pripravili dobrodelno srečanje za vse, kjer naj bi z diapozitivi predstavil Madagaskar in svoje delo. Nismo gospodarji časa in življenja. Njegovo romanje se je končalo in Bog

ga je poklical k sebi še isto poletje. Udeležili smo se slovesa v Gornjem Logatcu, kjer je število ljudi povedalo vse. Odšel je kot zmagovalec dobrega in upanja.

Še enkrat smo se srečali in to v duhu. Z mojem sva se odzvala povabilu radia Ognjišče na otvoritev njemu posvečene knjige, ki jo je napisal pisatelj Božidar Magajna. Prijeten večer je potekal 04.02.2004 v Logaški knjižnici, v Narodnem domu. Kvintet Pomladni odmev pod vodstvom župana J. Nagodeta, je zapel Andrejeve ljube pesmi. G. Alenka je vodila kulturno bogat večer, gosta sta bila pisatelj g. Božidar Magajna in urednik Družine g. Janez Gril.

Srečanja se je udeležil tudi g. Marjan Podobnik, ki je Andreju finančno pomagal, da se je osebno srečal v letu 2000 s Petrom Opeko na Madagaskarju.

G. Magajna je predstavil poznanstvo in sodelovanje z Andrejem na zelo duhovit in izviren način, enako tudi g. Gril.

Meni pa ni dala žilica miru, da ne bi tudi za naš krajevni časopis namenila nekaj vrstic njegovemu spominu. Lepo je, da nam prekrizajo pot tudi taki ljudje, brez hlastanja čim več imeti, čim več uživati. Ta čas je res begoten in frnikulast – poskusimo se vsaj kdaj ustaviti.

Hlevni vrh. 03.03.2004

Rezka Kogovšek

Takole nas je v objektiv ujel popotnik Andrej Žigon – Maribor 1999.

*Sveta Terezija, k tebi se obračam,
pomagaj mi s svojo priprošnjo,
da bom luč, veselje in upanje vsem,
s katerimi se srečujem
in naj ne pozabljam na nikogar
širok sveta, ki je v stiski
in potrebuje pomoči in molitve.*

Prosi zame.

Amen

GROSSGLOCKNER (VELIKI KLEK) 3798 m

Prvič sem ga za trenutek videl že leta 1995, ko sem brata Milana peljal nazaj v Innsbruck, kjer je takrat živel in študiral. Za pot tja sva izbrala malo daljšo varianto, tako da sva videla več pokrajine, po kateri sva se vozila. Zjutraj je imel Milan še opravke v Gorici, potem pa sva pot nadaljevala preko Vidma (Udine) na Južno Tirolsko.

Tu sva se najprej ustavila nekaj pred Auronzom, v kraju Lorenzago, kjer imajo jezuiti svoj dom duhovnih vaj. Naslednji postanek pa je bil na parkirišču (2400 m n.m.) pod najbolj prepoznavno goro v Dolomitih: Tre Cime di Lavaredo, kjer sva šla tudi peš do planinske kočice v bližini. Od tu naprej naju je pot vodila skozi Cortino d'Ampezzo, Alta Badia, Val Gardena in nazadnje preko prelaza Brenner v Innsbruck. Tu sva si prvi dan med ostalimi posebnosti kraja ogledala olimpijsko skakalnico (na doskočišču so se veselo pasle ovce), alpski živalski vrt, Zlato strehco (pozlačena streha na enem od balkonov, kar pa je ena največjih znamenitosti Innsbrucka) in prečudoviti grad. Drugi dan pa sva se že zelo zgodaj odpeljala v eno od dolin v Stubajskih alpah. Z avtom sva se povzpela na 1700m, kjer naju je čakalo čudovito jasno jutro. Prejšnji dan je bilo vreme slabše in je po nižinah padal dež, nad 2000 m pa je snežilo, tako da so bili vsi vrhovi zasneženi. Tura je bila zelo zanimiva. Šla sva mimo planinske kočice Franz-Senn-Hütte ter

mimo jezera do vrha Rinnen Spitze 3003 m visoko, kjer je bilo že kar 30 cm novo zapadlega snega. Hoja je bila izredno lepa, ker tisti dan ni bilo še nikogar pred nama in je bila snežna odeja še nedotaknjena. To je bila moja prva hoja v gorah v zimskih razmerah in tudi prvi vrh nad 3000 m. V teh dneh sva se z Milanom tudi veliko pogovarjala, za kar pa pred tem nekaj let zaradi njegovega študija v tujini ni bilo veliko možnosti. Zadnji, četrti dan pa me je čakala še pot domov. Zopet sem si izbral malo bolj zavito pot in sicer preko Kitzbühela in nato čez prelaz 2504 m visoko pod Grossglocknerjem, kjer sem se zapeljal še na ploščad (Franz-Josephs-Höhe 2362 m) nad ledenikom Pastrca. Tu sem za trenutek prvič videl Grossglockner, kajti med rahlim metežem so se oblaki raztegnili in za hip se je pokazal vrh. Že takrat se mi je porodila misel, da bi se bilo lepo povzpeti na to goro in ta želja je dolgo tlela v meni, dokler mi sodelavec lani po vzponu na Triglav (kjer sem bil takrat že 11-ič) ni dejal, da naj grem z njim na Grossglockner.

Ponudba je bila zelo mamljiva, vendar sem po daljšem pogovoru z njim uvidel in sklenil, da je ta tura zame trenutno prezahtevna. Odložil pa sem se, da se poskušam pripraviti za naslednje leto. Tako sem bil lani prvič v hribih že 4. januarja na Ratitovcu, kjer pa je bilo skoraj kopno. Naslednja tura je bila v pogorje Krna na Vrh nad Peski in Battogno, kjer sem prvič dobro preizkusil hojo s cepinom in derezami (z njimi sem ta dan hodil kar več kot 6 ur). Zadnja zimska tura pa je bila na Stol marca zvečer pri polni luni. Na vrh Stola sva tako s kolegom Danilom prisopihala ob 23 uri, torej eno uro pred polnočjo. Vidljivost je bila presenetljivo dobra, razgled pa tudi nekaj posebnega. Videle so se luči od Kranja preko Radovljice in Bleda, ter do konca Jesenic, pa tudi na Avstrijsko stran se je lepo videlo. V naslednjih treh mesecih nisem našel časa ali vremena za hribe, sem pa malo več kolesaril. V nedeljo 6. julija smo šli z družino z Vršiča na Slemenovo špico, v petek 11. julija pa sva bila s stricem Janezom na Špiku.

Tako je bilo priprav konec, kajti bližal se je dan, ki smo ga določili za odhod na Grossglockner. Prvotno smo bili dogovorjeni za 17. julij zvečer in za hojo v dveh dneh. Ker pa je bilo za ta dan napovedano slabo vreme, smo pot preložili za en dan in se s kombijem odpravili v petek 18. julija zvečer. Na izhodišče pri Lucknerhaus (1920m) nad vasjo Kals smo prispeli ob pol enih ponoči. Na parkirišču smo nekateri v kombiju, drugi zunaj v spalnih vrečah spali tri ure, se napravili in odrinili ob pol petih zjutraj. Po dveh urah in pol hoje smo prišli do druge kočice Studlhütte na višini 2801m, kjer smo prvič nekaj pojedli in si malo odpočili. Pri nadaljevanju poti smo kmalu prišli na sneg in led, ki pa je zaradi dovolj visokih temperatur bil dovolj mehak, da je dovoljeval hojo brez derez. Tu pa smo prišli že na nadmorsko višino čez 3000 m in začele so se težave zaradi redkega zraka tako da smo morali hoditi počasneje in vmes tudi počivati. Do tretje kočice Erzherzog-

Na vrhu Grossglocknerja, 3798 m nad morjem.

Johann-Hütte na višini 3454 m nas je nazadnje čakalo še nekaj klinov in jeklenic. Pri koči smo si privoščili daljši postanek, si nadeli dereze, plezalne pasove in čelade, pripravili cepine in vrvi ter se odpravili na zadnji del proti vrhu. Najprej smo se povzpeli po ledeniku, nato pa v navezi po skalovju do vrha 3798 m visokega Grossglocknerja, kar pa je bilo zaradi srečevanja sestopajočih (ravno tako v navezah) kar precej zamudno. Na vrh smo prišli ob eni uri popoldne in se tu zadržali kar celo uro, saj je bilo vreme enkratno. Najmanj 100 km naokrog ni bilo niti ene meglice. Nismo pa pozabili na obvezen krst tistih ki smo bili prvič tako visoko, na fotografiranje in pa na SMS sporočila. Že prej pri koči smo se menili, da bi se lahko vrnili kar isti dan, saj je bilo vreme lepo in nam je hoja vsem kar dobro "laufala". Tako smo se lepo počasi odpravili nazaj v dolino skoraj po isti poti. Na poti smo

Zimske priprave – na Vrh nad Peski, v ozadju Batognica in Krn.

naleteli tudi na trop 16-tih kozorogov, ki so se pasli le nekaj metrov stran od steze. V dolini smo bili ob osmi uri zvečer ter se nato kar precej utrujeni odpeljali proti svojim domovom polni lepih vtisov.

Sedaj pa še imena udeležencev: Danilo Pavšič, Bojan Kosmač, Simon Trček, Stanka Frelih in Janez Žust.

Julij 2003

Janez Žust

VTISI S PLANINSKE KOČE VRH

Opevanost razgleda s Sv. Treh Kraljev je segla daleč. Obiskujejo nas od vsepovsod. V to družino obiskovalcev sodijo veliki gospodje in imenitne dame. Še več pa tapravih ljubiteljev pohodništva in prave narave. V teh vrhovskih hribih jo je še najti. Varujmo in negujmo to danost.

Za vse ne bomo nikoli izvedeli, pa tudi ni potrebno vsakogar oštevilčiti in ogovoriti. Nekateri sami radi spregovorijo. In te imamo najraje. V planinski koči se okrepčajo in napišejo kakšen lep vtis iz vrhovskega griča v knjigo vtisov.

Pobrskali smo po njej in v časopisu objavljamo najlepše in tiste, znanih osebnosti.

15. avgust 2001

Na tem izjemnem vrhu, kjer je razgled, kot bi bil človek na sredi sveta. Je vedno dobro, srečno in lepo. Kmalu bo 40 let, kar sem ga prvič obiskala in občudovala celo Triglav.

Posebna dragocena je zdaj postojanka, planinska koča pri Sv. Treh Kraljih, kjer so zelo uslužni in prisrčni ljudje. Hvala vsem.

Neža Maurer

24. marec 2002, Cvetna nedelja

Prvič tukaj, na Sv. Treh Kraljih, pa mislim, da ne zadnjič. Vse je lepo in dobro in okusno. Uživali smo!

BILO JE FENOMENALE! PAPICA, PUPICA, PA GLEDANJE OKOLI!

Cvetoče in prijazno na Cvetno nedeljo!

Jernej Kuntner – MERCATORI

21. julij 2002

Slovenski raj, kje si zdaj?

Ljubezen narave, roko mi podaj.

Oblaki so pokrili sonce,

Vedno z nami v srcu hodi

Edina in lepa Slovenija bodi.

Nikoli ne spreminjaj se

In če kam bomo odšli

Jaz in vsi bomo drugje živeli

Ampak še vedno te bomo radi imeli!

Anita Štraus

8. september 2002

Kraj Sv. Treh Kraljev je kraj lepote, še lepši pa so pogledi na vse strani te naše neskončno lepe dežele.

Kratka pesem:

Prvi poljub je omama,

Drugi blaga streznitev,

Tretji tiha molitev, da bi že vendar prišla kakršnakoli rešitev!

Franc Slabe

21. junij 2003

Po dolgem življenju v Avstriji in po dolgi svetovni poti, sem se zopet ustavil v čudoviti brunarici pod Sv. Tremi Kralji. Bilo je čudovito.

Lepa hvala za tople sprejem!

Jure Pavlič

6. september 2003

Prijeten, tih, spokojen kraj s pogledom na slovenski raj!

Anka in Jaroslav Skrušny

PADALCI LETA 1943 NA NAŠEM OZEMLJU

V prvih dneh vojne aprila 1941 so nemška letala nekajkrat preplašila Ljubljancane, potem pa je bilo nebo skoraj dve leti mirno. Pred polnočjo 17. marca 1943 – bila je sredo – so se sirene znova oglasile z značilnim tuljenjem, ki vznemiri vsakogar. Ljudje so slišali brnenje letala, ki se je oddaljevalo proti Polhovem Gradcu.

Pri Smrečju nad Vrhniko je četniški komandant za Slovenijo major Karel Novak s četniki in župnikom Ramšakom ob dogovorjeni uri pred polnočjo zakuril trikotni ogenj. Nad tem ognjem so iz letala odvrgli padala z materialom, odskočili so trije padalci. Letalo je nadaljevalo let proti Banjski planoti, kjer so spet odskočili trije padalci.

Polhograjska trojka je torej pristala med marčevsko ofenzivo v Dolomitih, toda tistega predela ofenziva ni zajela, ker tam ni bilo enot NOV. Poleg drugega materiala so s padali spustili tudi dve radijski oddajni in sprejemni postaji, komandantu Novaku pa so padalci prinesli pol milijona lir. V tej trojki so bili:

- Anton Božnar-Blaž iz Polhovega Gradca, po domače Žagarjev, star 34 let;
- Venčeslav Ferjančič-Adam iz Idrije, star 24 let, izučen sedlar in
- Bojan Koler iz Idrije, po domače Bricov, kmečki sin, star 22 let.

O tej skupini smo doslej vedeli zelo malo. To je bil razlog, da sem 29. aprila 1988 v Primorskih novicah objavil članek z naslovom Padalci iz Afrike in radiogram za Kairo, nato sem maja podoben članek objavil še v Nedeljskem dnevniku. Bralce sem na kratko seznanil o prihodu prvih padalcev iz Egipta in jih zaprosil za pomoč pri zbiranju podatkov o vseh in ne le o teh prvih šestih padalcih, ki so bili v istem letalu. Dobil sem kar zajeten šop pisem. Iz Buenos Airesa (Argentina) se mi je javil Venceslav Ferjančič, edini še živeči iz prve šesterice.

Tako piše:

»Odpotovali smo z letališča pri Tobruku v Libiji. Piloti so nam zagotovili, da pomote pri odskoku ne bo več kot 500 metrov od izbranega kraja. Našo trojko bi moral pričakati jugoslovanski

major Antić, ker si pa ni upal iz Ljubljane, je zaprosil majorja Karla Novaka-Strica, naj nas pričaka s svojimi četniki. S seboj smo imeli dva oddajnika na izmenični tok in enega na baterije. Vsak od nas je imel brzo-strelko, pištolo, ročne bombe, potrebno obleko in perilo, denar, hrano za mesec dni in drugo prtljago.

Koler in jaz sva dobro pristala, Božnarju pa se je padalo nataknilo na smreko. Medtem sva s Kolerjem opazila, da se nama približujejo neki ljudje, videla sva tudi puške, več pa zaradi noči ni bilo mogoče razločiti. Koler je že pripravil bombo, tedaj pa je nekdo zaklical: Gospod, ste vi Angleži? Odleglo nam je. Tone je priplezal s smreke, nato so nas odpeljali v župnišče pri Svetih Treh Kraljev (zdaj Vrh nad Rovtami). Že čez dva dni smo iz tega župnišča poslali prvi radiogram v Kairo.

Vse okoli nas je bilo zavito v skrivnost. Niso nam povedali, kje smo, kje imajo taborišče, kje so italijanske postojanke, kakšna je razlika med njimi in belogardisti. Iz Ljubljane so prihajali obiski in gostje so si nas ogledovali kot plemenske kunce. Že prej nas je major Novak opozoril, naj z njimi govorimo čim manj (sicer nas je predstavljaj kot angleške odposlance).

Literatura: Jože Vidic, Angleški obveščevalci – vohuni ali junaki, Mladinska knjiga 1989

Franc Zorec-Kocelj je leta 1965 tako popisal, kako so četniki pri Sv. Treh Kraljih pričakali padalce: Bilo je pred praznikom sv. Jožefa, 18. marca 1943. Med nas je prišel župnik Ramšak in na našem poveljstvu je bilo mnogo živahnih in skrivnostnih razgovorov.

Župnik Ramšak je obiskal vse četnike in jim delil papir in vžigalice. Ni nam povedal, čemu to dela; poveljnika Novaka pa tudi nismo hoteli vprašati. Okoli osme ure zvečer odrinemo proti Smrečju. Ustavili smo se blizu nekega kozolca. Kar nas je prav posebej začudilo, je bilo to, da so nas tu ponovno zaprisesgli, da bomo popolnoma molčali o vsem, kar se bo zgodilo. Nato so nas razporedili po trojkah na strateške položaje. Mene so postavili blizu jezera pod Sv. Tremi Kralji. Častniki so pri kozolcu napravili tri kupe iz suhega praprotja. V sredo med te kupe je stopil četni telegrafist (imena se ne spomnim), ki je imel v rokah zeleno in rdečo luč. Okoli enajste ure zaslišimo brnenje težkega letala. Kmalu zagledamo njegov obris in vidimo, da se spušča vedno nižje. Trikrat je letalo obkrožilo našo postojanko. Pri četrtem obkroženju pa spusti tri padala in pri petem obkroženju še tri. Presenečeni smo opazovali to sliko in pojavil se je tudi strah, ali niso morda to nemci. Eno izmed padal je padlo na smreko, pod katero je naša trojka stala na straži. Neki človek se je zapletel med vejevje. S puško, naperjenemu proti njemu, skočim bliže in zavpijem po slovensko: »Ali si Anglež?« Neznanec mi je odgovoril tudi po slovensko: »Ne, Slovenec sem.« Od presenečenja sem kar obstal, ko sem zaslišal ta odgovor. Hitro mu pomagam s smreke, nalahno pade v sneg in se zasmije. Pogledam ga v obraz in ves razburjen vprašam: »Tone, ali je mogoče? Si ti?« Ne spozna me takoj in me vpraša: »Kdo pa si ti?« Odgovorim mu: »Šumljakov (domače ime za našo hišo) iz Gradca.« Spoznal me je in prisrčno sva se pozdravila. Padalec je bil Anton Božnar iz Polhovega Gradca.

Literatura: (Franc Zorec – Kocelj, Radiotelegrafist Blaž, vestnik, Buenos Aires 1965, str. 42-46)

Povzel in priredil Rafael Krvina

POROČILO ŠPORTNE SEKCIJE ŠKD VRH ZA LETO 2003

1. Januarja je potekal tečaj v smučanju. Udeležilo se ga je 32 otrok in 2 odrasla.
2. 1. februarja je bila organizirana veleslalomski tekma. Tekmovalo je 76 smučarjev.
3. V aprilu se je končala liga v streljanju z zračno puško. Skupaj je tekmovalo 15 strelcev, zadostno št. streljanj pa je imelo 8 strelcev.
4. 20. aprila je potekal velikonočni turnir v streljanju z zračno puško. Tekmovalo je 18 strelcev.
5. 9. maja se je pričela rekreacija ki je potekala ob petkih zvečer. Povprečno se jo je udeležilo 10 ljubiteljev rekreacije.
6. 25. maja je bil organiziran pohod na Kum. Udeležilo se ga je 17 članov.
7. 1. junija je potekal košarkarski turnir za pokal Vrha. Sodelovalo je 6 ekip. Zmagovalec pa je postala ekipa Gorenja vas 1, saj je na začetku zadnje četrtine padati dež, zato sta se ekipi Vrha in Gorenja vas 1 odločili da o zmagovalcu odloči žreb.
8. V mesecu juniju je potekal tečaj v košarki za otroke. Udeleževalo se ga je 16 otrok.
9. 4. in 5. julija je potekal turnir v balinanju za pare. Tekmovalo je 10 parov.
10. 24. avgusta je potekalo športno zabavno popoldne. V različnih igrah je tekmovalo 5 odraslih in 4 otroške ekipe.
11. 24. avgusta pa je bil organiziran tek Vrhovske klančine na katerem se je v vseh kategorijah pomerilo 33 tekačev in tekačic.
12. 14. septembra je bil organiziran medobčinski balinarski turnir trojk. Udeležilo se ga je 8 ekip. Zmagala je ekipa iz Rovt.
13. 28. septembra je bila odigrana nogometna tekma poročni – neporočni. Zmagala je ekipa neporočenih z rezultatom 3 : 2
14. 11. oktobra se je pričela liga v streljanju z zračno puško.
15. 19. oktobra je potekalo zaključno tekmovalje v balinanju. Tekmovalo se je v bližanju v krog in zbijanju. Sodelovalo je 14 tekmovalcev.
16. Novembra se je pričela aerobika za ženske, ki poteka enkrat tedensko. Udeležuje se jo 20 žensk.
17. 29. novembra je bil organiziran turnir v namiznem tenisu. Udeležilo se ga je 7 tekmovalcev.
18. 26. decembra se je odigral turnir v šahu. Tekmovalo je 5 tekmovalcev.

UDELEŽBA EKIP IN ČLANOV ŠKD VRH NA TEKMOVANJIH DRUGIH ORGANIZATORJEV

1. Udeležba košarkarske ekipe Vrh na trim ligi v Žireh, kjer je osvojila 3. mesto.
2. Udeležba košarkarske ekipe Vrh na turnirju v Hotavljah kjer je zasedla 4. mesto in na božičnem turnirju v Gorenji vasi kjer je bila peta.
3. Udeležba Vičič Nandeta na smučarskih tekmovaljih za pokal Barcaffe ski open in Jesenko Roka na Notranjskem pokalu.
4. Udeležba članov na tekih po Sloveniji
 - Sežana: Kogovšek Janez, Šubic Mario in Krvina Srečko
 - Hotedršica: Šubic Mario, Vičič Nande, Krvina Srečko
 - Petelinje: Šubic Mario, Vičič Nande, Krvina Srečko
 - Cerknica: Šubic Mario, Krvina Srečko
 - Logatec: Kogovšek Janez, Krvina Srečko
 - Ljubljana: Krvina Srečko
5. Udeležba članov na kolesarskih tekmah:
 - Barjanski maraton – Oblak Vinko, Oblak Uroš
 - maraton Franja Vičič Nande, Oblak Vinko, Oblak Uroš
 - Popit – Vrh: Oblak Vinko
 - Vrzenec – Šentjošt: Oblak Vinko
 - Vzpon na Koreno: Oblak Vinko
6. Sodelovanje naših balinarskih ekip na turnirjih drugih organizatorjev:
 - 22. junij – Žiri (moški)
 - 24. junij – Logatec (moški)
 - 26. julij – Žiri (ženske)
 - 10. avgust – Planina (moški)
 - 24. avgust – Žiri (moški)
 - 7. september – Rovte (moški, ženske)
 - 20. september – Logatec (moški)
 - 10. oktober – Logatec (moški, ženske)

VELIKONOČNI TURNIR V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO 2003

21. aprila 2003 je potekal tradicionalni turnir v streljanju z zračno puško v spodnjem hodniku POŠ Vrh. Tekmovalo je 18 strelcev v dveh kategorijah – člani, članice. Med člani je zmagovalec postal Žust Janez, med članicami pa Oblak Barbara.

REZULTAT:

Člani:

1. Žust Janez	164	11. Petrovčič Jože	122
2. Bačnar Igor	154	12. Mivšek Nejc	89
3. Jereb Franci	151	13. Eniko Bojan	77
4. Žust Marjan	151	14. Kogovšek Primož	76
5. Čelik Franko	150	15. Jelovčan Blaž	61
6. Kogovšek Janez	145	16. Treven Lovrenc	16
7. Krvina Rafael	143		
8. Oblak Miha	138	Članice:	
9. Eniko Simon	128	1. Oblak Barbara	112
10. Kogovšek Rado	125	2. Eniko Anita	95

LIGA V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO 2002/03

Liga se je pričela avgusta 2002 in se končala marca 2003. Za uvrstitev je bilo potrebno streljati vsaj štiri od sedmih streljanj. Zmagovalec postane tisti, ki ima največje povprečje. Lige se je udeležilo 15 tekmovalcev. Zadostno št. streljanj pa je imelo 8 tekmovalcev. Zmagovalec je ostal isti kot lani Žust Janez, med članicami pa Eniko Anita.

PRIIMEK IN IME	POVPREČJE
1. ŽUST JANEZ	171,2
2. ČELIK FRANKO	160,5
3. ŽUST MARJAN	150,2
4. JEREB FRANCI	146,7
5. OBLAK MIHA	128,5
6. ŠUBIC MARIO	126,7
7. ALIČ MATJAŽ	123,7
8. ENIKO ANITA	118,7

7. TURNIR V BALINANJU ZA POKAL VRH 2003

V nedeljo 14. septembra 2003 je potekal že sedmi turnir za pokal Vrh.

Udeležilo se ga je 8 ekip. Del predtekmovanja smo odigrali tudi na bali-nišču v Žireh. Tekmovale so ekipe Vrh (moški), Vrh (ženske), Rovte, Žiri, Logatec, Planina, Vrsnik in Ledine.

Sistem tekmovanja:

Osem ekip je bilo razdeljenih v tri skupine. Dve sta predtekmovanja odigrali v Žireh ena pa na Vrh. Po skupinah se je odigralo vsak z vsakim. V polfinale sta se uvrstili prvi dve ekipi iz skupine A in prvouvrščeni iz skupine B in C.

SKUPINA A (Vrh)

Vrh (ženske)
Rovte
Logatec

SKUPINA B (Žiri)

Ledine
Vrsnik
Planina

SKUPINA C (Žiri)

Vrh (moški)
Žiri

Rezultati:

SKUPINA A (Vrh)

Vrh (ženske) : Rovte 2 : 13
Vrh (ženske) : Logatec 2 : 13
Logatec : Rovte 10 : 12

1. Rovte
2. Logatec
3. Vrh (ženske)

SKUPINA B (Žiri)

Ledine : Vrsnik 7 : 4
Ledine : Planina 3 : 12
Vrsnik : Planina 7 : 5

1. Planina
2. Vrsnik
3. Ledine

SKUPINA C (Žiri)

Vrh (moški) : Žiri 7 : 11
Vrh (moški) : Žiri 8 : 10

1. Žiri
2. Vrh (moški)

Polfinale:

Rovte : Planina 3 : 19
Logatec : Žiri 13 : 0

Za 3. mesto:

Planina : Žiri 13 : 2

Za 1. mesto:

Rovte : Logatec 13 : 7

NOGOMET 2003

Tudi letos je potekala na Anžonovem travniku tradicionalna nogometna tekma med poročenimi in neporočenimi, ki je bila že 14. po vrsti. Tekma je bila 28. 9. 2003, s pričetkom ob 14³⁰. Posebna zahvala gre Francu Treven za travnik kjer smo odigrali tekmo.

Poročeni:

Jesenko Peter
Jesenko Valentin
Kogovšek Janez
Gantar Rado
Eniko Simon
Jesenko Darko
Eniko Marjan

Neporočeni

Čelik Franko
Jelovčan Blaž
Novak Iztok
Hribernik Sašo
Šubic Mario
Bogataj Jure
Prosen Iztok

Rezultat je bil 3 : 2 za neporočene. Kot zanimivost ekipa neporočenih ni zmagala že od leta 1995.

Strelci za poročene:

Simon Eniko 1 gol
Tine Jesenko 1 gol

Strelci za neporočene:

Iztok Novak 2 gola
Iztok Prosen 1 gol

Rezultati tekem iz prejšnjih let

1992 – 2 : 1 za poročene (prekinjeno zaradi dežja)
1994 – 3 : 3
1995 – 5 : 2 za neporočene
1996 – 4 : 0 za poročene
1997 – 2 : 2 (po podaljških 2 : 2, po sedem metrovkah 5 : 4 za poročene)
1998 – 3 : 1 za poročene
1999 – 4 : 1 za poročene
2000 – 3 : 1 za poročene
2001 – 1 : 1
2002 – 5 : 2 za poročene

5. TURNIR V BALINANJU PAROV

Turnir je potekal 5. in 6. junija 2003 na balinišču pr' Balinčku. Tekmovalo je 10 parov.

Sistem tekmovanja:

Žreb je pare razdelil v tri skupine. V eni skupini so bili štirje pari, ki so odigrali repasaž sistem, v ostalih dveh skupinah pa so odigrali vsak z vsakim. Nato sta se prvo uvrščena para uvrstila v novi dve skupini, kjer so odigrali ponovno vsak z vsakim. Prvo uvrščeni par je odigral tekmo za prvo mesto, drugo uvrščeni par pa za tretje mesto.

Pr Balinč'k

SKUPINA A

1. Krvina S., Kogovšek J.
2. Krvina R., Jereb F.
3. Alič M., Jesenko D.
4. Eniko A., Eniko Si.

SKUPINA B

1. Oblak M., Eniko S.
2. Treven M., Jelovčan L.
3. Kogovšek N., Kogovšek O.

SKUPINA C

1. Kogovšek R., Kogovšek A.
2. Čelik F., Oblak B.
3. Jelovčan B., Eniko B.

ČETRTRFINALNI SKUPINI

Skupina 1

Krvina S., Kogovšek J.
Treven M., Jelovčan L.
Čelik F., Oblak B.

Krvina S., Kogovšek J. 11
Treven M., Jelovčan L. 6

Treven M., Jelovčan L. 1
Čelik F., Oblak B. 13

Krvina S., Kogovšek J. 7
Čelik F., Oblak B. 8

Skupina 2

Krvina R., Jereb F.
Oblak M., Eniko S.
Kogovšek R., Kogovšek A

Krvina R., Jereb F. 10
Oblak M., Eniko S. 10

Oblak M., Eniko S. 3
Kogovšek R., Kogovšek A 9

Krvina R., Jereb F. 5
Kogovšek R., Kogovšek A 8

Za 3. mesto

Krvina S., Kogovšek J. 9
Krvina R., Jereb F. 4

Za 1. mesto

Čelik F., Oblak B., 7
Kogovšek R., Kogovšek A. 9

NAMIZNOTENIŠKI TURNIR VRH 2003

V soboto 29. novembra 2003 je bil organiziran turnir v namiznem tenisu, ki je potekal v telovadnici POŠ Vrh. Tekmovalo je sedem tekmovalcev. Žreb je tekmovalce razdelil v dve skupine. Igralo se je po sistemu vsak z vsakim.

SKUPINA A

Boštjan Mivšek
Jože Petrovčič
Janko Arhar

SKUPINA B

Gašper Jesenko
Dejan Jesenko
Srečko Krvina
Janez Kogovšek

V prvi polfinale sta se uvrstila prvouvrščeni iz skupine A in drugouvrščeni iz skupine B.

V drugi polfinale pa prvouvrščeni iz skupine B in drugouvrščeni iz skupine A.

Zmagovalca teh dveh tekem sta igrala za prvo mesto, poraženca pa za tretje.

SKUPINA A

Rezultati:

B. Mivšek : J. Petrovčič 21 : 13, 21 : 7 2 : 0
B. Mivšek : J. Arhar 17 : 21, 23 : 21, 21 : 16 2 : 1
J. Arhar : J. Petrovčič 21 : 11, 21 : 18 2 : 0

SKUPINA B

Rezultati:

G. Jesenko : D. Jesenko 19 : 21, 19 : 21 0 : 2
S. Krvina : J. Kogovšek 21 : 12, 21 : 18 2 : 0
G. Jesenko : J. Kogovšek 21 : 10, 18 : 21, 21 : 12 2 : 1
S. Krvina : D. Jesenko 21 : 13, 21 : 13 2 : 0
D. Jesenko : J. Kogovšek 21 : 7, 21 : 14 2 : 0
G. Jesenko : S. Krvina 19 : 21, 19 : 21 0 : 2

Vrstni red A:

1. Boštjan Mivšek
2. Janko Arhar
3. Jože Petrovčič

Vrstni red B:

1. Srečko Krvina
2. Dejan Jesenko
3. Gašper Jesenko
4. Janez Kogovšek

POLFINALE

Boštjan Mivšek : Dejan Jesenko 21 : 9, 21 : 9 2 : 0
Janko Arhar : Srečko Krvina 21 : 12, 21 : 18 2 : 0

Za 3. mesto:

Srečko Krvina : Dejan Jesenko 21 : 17, 21 : 17 2 : 0

Za 1. mesto :

Boštjan Mivšek : Janko Arhar 21 : 19, 21 : 13 2 : 0

KONČNI VRSTNI RED:

1. Boštjan Mivšek
2. Janko Arhar
3. Srečko Krvina
4. Dejan Jesenko
5. Gašper Jesenko
6. Jože Petrovčič
7. Janez Kogovšek

Žoga že dalj časa ni šla skozi obroč.

NOVOLETNI TURNIR V ŠAHU 2003

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	Št. točk	Mesto
1	Novak Iztok		1	1	1	1					4	1.
2	Kogovšek Janez	0		1	0	0					1	4.
3	Oblak Andraž	0	0		0	0					0	5.
4	Krvina Srečko	0	1	1		0					2	3.
5	Mivšek Boštjan	0	1	1	1						3	2.

VRHOVSKE KLANČINE 2003

Letos je bil tek Vrhovske klančine 2003 že petič in je potekal v sklopu športnega popoldneva. Tekmovalo je skupno 33 tekačev in tekačic. Šest kategorij je teklo na razdalji POŠ – koča – POŠ, moški pa na običajni poti POŠ – koča – Petrač – Staje – Stumerčan – POŠ, kjer je bil cilj.

Tretjič zapored se je zmage z novim rekordom proge veselil Srečko Krvina.

PREDŠOLSKI OTROCI

1. Treven Tina 2 : 47

1. – 4. RAZRED

1. Oblak Gašper 2 : 10
2. Mivšek Janez 2 : 12
3. Jelovčan Jure 2 : 16
4. Kuhar Matic 2 : 35

5. Treven Ana 2 : 37
6. Gabrovšek Dejan 2 : 42
7. Gabrovšek Robert 2 : 45

5. – 8. RAZRED, DEKLICE

1. Treven Irena 1 : 53
2. Kokelj Anica 2 : 06
3. Leskovec Mojca 2 : 11

5 – 8 RAZRED, DEČKI

1. Kogovšek Marjan 1 : 43
2. Smrtnik Leon 2 : 01
3. Hribernik Borut 2 : 04
4. Jesenko Rok 2 : 08
5. Kunc Blaž 2

ŽENSKE DO 30 LET

1. Mivšek Mateja 2 : 11
2. Oblak Anita 2 : 13

ŽENSKE NAD 30 LET

1. Peternel Martina 2 : 20
2. Hribernik Štefka 2 : 29
3. Jesenko Ivanka 2 : 40
4. Mivšek Marica 2 : 54
5. Kunc Milena 3 : 14

MOŠKI DO 35 LET

1. Krvina Srečko 8 : 52
2. Novak Iztok 9 : 24
3. Kogovšek Gregor 9 : 30
4. Šubic Mario 10 : 01
5. Jelovčan Luka 10 : 17
6. Kogovšek Marjan 11 : 40

MOŠKI NAD 35 LET

1. Krvina Rafko 11 : 45
2. Kogovšek Janez 11 : 50
3. Petrovčič Jože 11 : 59

ŠPORTNO ZABAVNO POPOLDNE VRH 2003

Prireditve ki je bila že 15-ta po vrsti je potekala 24. avgusta 2003. Ker je sodelovnje v športnih igrah vsako leto manjše, smo morali letos na dan prireditve iskati tekmovalce za odrasle ekipe. Sodelovalo je pet odraslih in štiri otroške ekipe. Potekali sta tudi tekmovalni v vlečenju kljuka, kjer je zmagovalec postal Treven Matevž in v ugibanju višine pršuta, kateri sta se najbolj približala Eniko Marjan in Jelovčan Jure.

KONČNI VRSTNI RED

ODRASLI

1. **Lavrovec** – Eniko Marjan, Alič Matjaž, Jelovčan Neža, Jelovčan Marta
2. **Žirovski vrh** – Gantar Anja, Kogovšek Sonja, Kogovšek Gregor, Kogovšek Marjan
3. **ŠKD VRH** – Kunc Milena, Kunc Miha, Kokelj Irena, Šubic Mario
4. **Jezero** – Jesenko Petra, Jesenko Ivanka, Oblak Tadeja, Treven Matevž
5. **Hleviš** – Jelovčan Monika, Novak Iztok, Leskovec Branko, Peternel Martina

OTROCI

1. **Jezero** – Jesenko Rok, Oblak Gašper, Treven Anja, Treven Tjaša
2. **Lavrovec** – Eniko Andreja, Hribernik Katja, Hribernik Borut, Oblak Andraž
3. **Vrh** – Kokelj Anica, Kokelj Štefan, Smrtnik Leon, Smrtnik Suzana
4. **Hleviš** – Leskovec Mojca, Leskovec Matjaž, Petrovčič Anita, Jelovčan Jure

IGRE NA ŠPORTNEM POPOLDNEVU

Metanje žogic v cev
Vodenje gume med ovirami
Prenašanje vode z rjuho
Lov steklenice na konico dežnika
Podajanje jaje
Prenašanje fižola s slamico

točk

20 Najboljšemu moštvu preide za eno leto v last prehodni pokal, ki pa se lahko spremeni v trajnega po treh zaporednih zmagah.

ŠALA

18 izpred dvajsetih let, ki je krožila med vrhovci
16 Na smrekovem štoru kartajo štirje zajci. Pa se eden ozre naokoli in zagleda dva prihajajoča jagra. Med zajci nastane resno vzdušje. Pa ne za dolgo! Eden izmed njih posvari ostale: »Kar vržmo še eno rundo, saj gresta Magan in Stumrčan.«
15
14
12

KOŠARKARSKI TURNIR VRH 2003

1. junija 2003 je pred POŠ Vrh potekal tradicionalni, že petnajstič po vrsti, turnir v košarki. Povabljenih je bilo 6 ekip, ki so tekmovali v dveh skupinah po tri. Prvouvrščeni ekipi iz obeh skupin igrata finalno tekmo, drugouvrščeni pa za tretje mesto.

Igra je trajala štirikrat po 8 minut po pravilih KZS.

Sodniki: Jenko, Čadež, Burnik, Grošelj, Govekar.

SKUPINA A

Gepard
Alpina
Vrh

Razpored tekem:

SKUPINA A:

Gepard : Alpina
Vrh : Gepard
Vrh : Alpina

SKUPINA B:

Gorenja vas 1 : Sora
Sora : Gorenja vas 2
Gorenja vas 2 : Gorenja vas 1

SKUPINA B

Gorenja vas 1
Sora
Gorenja vas 2

Tekma za 3. mesto :

Gepard : Sora 61 : 51

Finale:

Vrh : Gorenja vas 1 44 : 42
(po treh četrtinah)

Ker je na začetku zadnje četrtine začel padati dež se je tekma prekinila in po razgovoru kapetanov obeh ekip odločili, da zaradi možnosti poškodb tekmo končajo. Zmagovalca tekme je po razgovoru obeh ekip odločil žreb. Tako je zmagovalka turnirja postala ekipa Gorenja vas 1.

PLAN ZA LETO 2004

1. Organizacija tečaja v smučanju za mladino ob zadostni količini snega (februar).
2. Velelalomaska tekma ob zadostni količini snega (februar).
3. Nadaljevanje lige v streljanju (januar, februar, marec)
4. Nadaljevanje aerobike za ženske (januar – april)
5. Velikonočni turnir v streljanju z zračno puško 12. 4.
6. Tedenska rekreacija v odbojki, košarki, balinanju, malem nogometu, namiznem tenisu ob petkih (maj – september)
7. Odprti turnir v košarki na Vrh 30. 5.
8. Organizacija tečaja košarke za osnovnošolsko mladino v juniju.
9. Turnir v balinanju za člane društva (pari, posamezno) junij – september
10. Trening balinarske ekipe enkrat tedensko (junij – september)
11. Organizacija športno zabavnega popoldneva za krajane 22. 8.
12. Tek vrhovske klančine 22. 8.
13. Balinarski turnir za pokal Vrha 5. 9.
14. Tekma poročni – neporočni v nogometu 19. 9.
15. Začetek jesensko – zimске lige v streljanju z zračno puško (september)
16. Aerobika za članice (november)
17. Udeležba košarkarske ekipe Vrha na trim ligi v Žireh.
18. Udeležba košarkarske ekipe Vrha na turnirjih drugih organizatorjev.
19. Udeležba balinarske ekipe Vrha na turnirjih drugih organizatorjev.
20. Udeležba članov na kolesarskih maratonih in tekmah.
21. Udeležba članov na tekih.
22. Udeležba članov na smučarskih tekmah.

ZAKLJUČNO TEKMOVANJE V BALINANJU 2003

19. oktobra 2003 je v organizaciji balinčka potekalo tekmovanje v bližanju v krog in zbijanju za člane društva. Sodelovalo je 14 tekmovalcev.

Sistem tekmovanja:

Pri bližanju je imel vsak po tri kroglice ki jih je bližal v kroge. Krogi so bili trije eden v drugem. Če je krogla ostala v prvem največjem krogu je bila 1 točka, v drugem krogu je veljala 2 točki, v tretjem najmanjšem pa 3 točke. Če se je krogla dotikala balinčka pa 6 točk.

Pri zbijanju pa je imel vsak 4 kroglice, s tremi je zbijal drugo kroglo, ki je izbita veljala 1 točko, z eno pa balinček, ki je izbit veljal 3 točke.

V bližanju je med člani zmagal Roman Kogovšek, med članicami Barbara Oblak v zbijanju pa Roman Kogovšek.

BLIŽANJE

Tekmovallec	Št. točk
Oblak Barbara	19
Kogovšek Roman	19
Kogovšek Olga	17
Jesenko Darko	17
Oblak Miha	15
Krvina Srečko	15
Kogovšek Janez	13
Jelovčan Blaž	13
Čelik Franko	12
Kogovšek Aleš	10
Kogovšek Primož	9
Oblak Andraž	8
Kogovšek Nada	5
Oblak Urška	4

ZBIJANJE

Tekmovallec	Št. točk
Kogovšek Roman	12
Čelik Franko	9
Kogovšek Olga	8
Kogovšek Aleš	8
Jesenko Darko	4
Jelovčan Blaž	4
Krvina Srečko	4
Kogovšek Janez	4
Oblak Miha	1

Vsa športna poročila je pripravil Srečko Krvina

NACIONALNI INTERES

V preteklih letih se je veliko govorilo o nacionalnem interesu, ali je prav da se določena slovenska podjetja prodajajo itn. Prav tako sem o tem slišal, tako spotoma, številna mnenja v našem kraju, s katerimi sem se le redkokdaj strinjal, zato sem se odločil, da opredelim svoj pogled na to vprašanje.

O nacionalnem interesu v resnici lahko govorimo z dveh vidikov, in sicer, glede na to kako razumemo besedo nacionalni. V pozitivnem smislu smo lahko nacionalisti na način, ki zagotavlja uresničevati interese naše nacije tako, da ne kršimo pravic drugih nacij. V negativnem smislu pa smo lahko nacionalisti v smislu, da hkrati kršimo pravice drugih nacij, neslovenskih.

Vsakdo je upravičen biti nacionalist le v pozitivnem smislu, zato mora nacionalni interes opredeliti tako, da s tem ne kršimo pravic drugih nacij, naprimer Italijanskih in Avstrijskih. Prav tako pa mora biti vsak nacionalist, vsaj toliko kot je pozitiven do tujih nacij, pozitiven do prebivalcev svoje nacije. Tisti, ki predstavlja svoje interese v imenu nacije, čeprav večina nacije izraža enak interes, lahko krši pravice prebivalcev, ki nimajo enakega interesa glede določenih vprašanj. Seveda je pri tem potrebno razločevati med pravico in interesom.

Sam razumem nacionalni interes kot dolgoročno zagotavljanje čim višje ravni blaginje Slovincem. Dolgoročno

pa tega ni mogoče zagotoviti brez jezika, kulture, rasti gospodarstva, izobrazbe Naj navedem primer, v opomin tistim, ki menijo, da bi brez jezika mogoče lahko živeli. Z izgubo priznanja naše nacije bi bili v svetu to, kar so bili Židi – stoletja brez države. Ne glede na to, kako inovativni in iznajdljivi so bili. Glede na zgodovinska dejstva smo po eni strani sužnji svoje nacije in hkrati izkoriščevalci tega kar so nam dali naši predniki. Predniki Slovenske nacije v obliki jezika, kulture, produkcijskih faktorjev itn. Nacionalni interes je lahko le tisto, kar lahko pustimo zanamcem naše nacije, če nas skrbi nacija kot celota. Če pa nas skrbijo naši individualni interesi, ki jih želimo interpretirati v imenu nacije je to drugo vprašanje.

V okviru blaginje družbe pa se postavi tudi čisto ekonomsko vprašanje. Ali je prav, da se slovenska najboljša podjetja prodajajo tujcem. Odgovor je lahko, da ali pa tudi ne. Odvisno od tega po kakšni ceni je prodano podjetje. Enako se sprašuje kmet. Ali naj proda svojo najboljšo kravo ali ne? Če bi kmetu

ponudili dovolj denarja za njegovo kravo, bi jo zagotovo prodal. Pri ceni krave pa bi pameten kmet upošteval tudi koliko mleka mu bo dala jutri, pojutrišnjem itn. Ravno tako razmišljajo finančne institucije, ki so v svetu glavni trgovelec z vrednostnimi papirji na borzah, ki vrednotijo podjetja glede na to, koliko dobička (denarnega toka), bodo ustvarila jutri, pojutrišnjem. Ko hoče tujec kupiti slovensko podjetje, torej hoče kupiti delnice na borzi. Če imajo te dovolj visoko ceno je delnice bolje prodati in imeti denar danes kot pa čakati, da ga bo podjetje zaslužilo jutri. Zato to ni v nasprotju z nacionalnim interesom in blaginjo Slovincem. Seveda, če je cena prenizka, je bolje, da se delnic ne proda in se počaka, da bo podjetje zaslužilo jutri večjo vrednost kot bi jo dobili danes.

Je pa pri prevzemu pomembno še nekaj drugega. Ko tujec prevzame podjetje Slovincem, da denar, sam pa prevzame podjetje. Če Slovenci denar zapravimo in si kupimo drage avtomobile, potem me lahko skrbi za blaginjo Slovincem in naše nacionalne interese. Namesto, da bi ga vložili v perspektivna podjetja. Tako bi omogočili njihovo rast in s tem rast števila delovnih mest, Tudi jezik, kultura, rast gospodarstva in izobrazba so na koncu odvisni od denarja. Seveda velja tudi obratno.

Iztok Novak

ZETOR

1. Oj Zetor, to je traktor,
mašina je tabul,
s'm zadn'č mal ga vozu,
pa nafte mal pokur.

2. Guma, bat, kabina
to trdno je zelo,
to češka je mašina,
ki draga je zelo.

3. Motorko v roke vzamem,
pa smrek kubik podrem,
za zajlo jih pr'vežem,
potegne Zetor ven.

4. S'm zadn'č ga zalaufau,
pa hotu ni vžgat,
pa kable skup povežem,
mi vžge taprvikrat.

5. Se košnja je začela
s'm z Zetorjem kosil
je rotacijska zapela,
pa njivo s'm odbil.

6. Pa zadnj'č gnoj s'm vozu,
kardan zalaufov sem,
trosil'c se je prebodu
je gnoj leteu navzven.

7. S'm njivco jest pognoju,
da travca zrasla bo,
na njej se kravca pase,
da zrasla bo lepo.

8. Pa traktor pol operem,
da smrdu več ne bo,
v garažo ga zapeljem,
za letos dosti bo.

9. Ko grem z njim v gostilno
nestrpen je zelo,
ko pridem ven z gostilne,
pa vozim ga krivo.

10. Same, Dojc, pa Štore,
ja Zetorju ni kos,
saj to je golcar'sk traktor,
ki zmore vsepovsod.

Tomaž Jelovčan

SLOVENIJA DANES, SLOVENIJA JUTRI

Slovenija je danes na točki, ko se končuje njena pot tako imenovane države v tranziciji in stopa na pot, po kateri bo nadaljevala skupaj z modernimi, razvitimi evropskimi državami, kakor radi pravimo. Dejansko jim bo na tej poti enakovredna. Uradno. V protokolarnih pogovorih. Neuradno bo še vedno potreben določen čas, da bo enakovrednost Slovenije »velikim« povsem priznana.

Še daljši čas, da bomo do tega priznanja prišli Slovenci kakor narod, ne le Slovenija, kakor politična tvorba.

Pred časom je bilo izrečenih mnogo takšnih in drugačnih mnenj glede odločitve, po kateri poti naj gremo. Pozitivnih in negativnih. Danes je, kar je. Dejstvo je edino to, da poti nazaj ni. Najbrž je precej resnična tudi misel, da Slovenija kakor povsem nevtralna država ne bi mogla dolgo obstajati. Četudi marsikdaj slišimo, kako da je majhnost prednost, je v tem pogledu vendarle slabost. France Bučar je nekoč omenil, da bi bila za Slovenijo edina alternativa Evropski Uniji neka antanta balkanskih držav, ki bo nekoč v prihodnosti nedvomno nastala. Kakšne izkušnje pa imamo Slovenci s povezavami na Balkanu pa vsi vemo. Seveda ni mogoče napovedovati kakšna bo usoda Evropske Unije. Če pomislimo, da gre za zvezo narodov, ki so se dobrega pol stoletja nazaj še neusmiljeno pobijali med sabo.....! Pa tudi če to odmislimo, če vzamemo

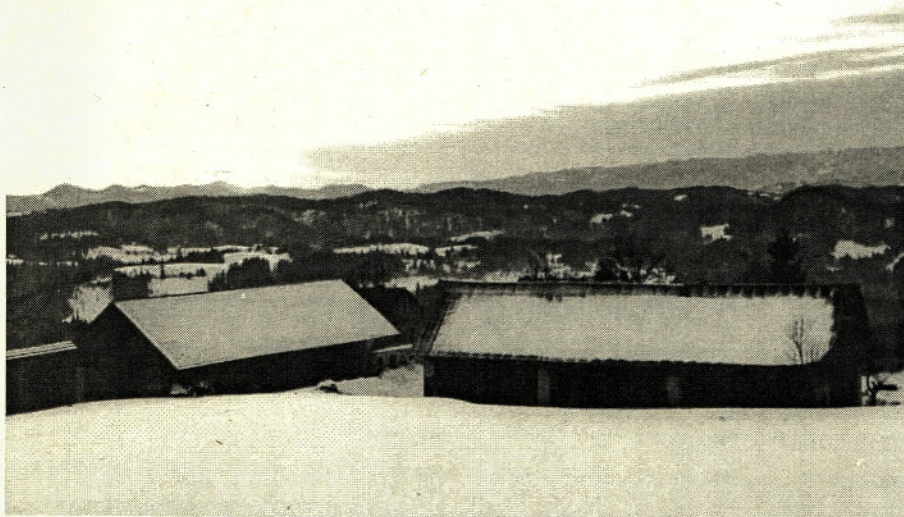
dogodke pred desetletji kot enega od mnogih trenutkov slabosti zgodovine, so pod modro zastavo z rumenimi zvezdami še vedno združeni zelo različni narodi. Enakopravnost evropskih narodov je le na papirju. Dejansko so med njimi velike razlike. So »majhni« in so »veliki«, ter so »pomembni« in »nepomembni«. Velikost in pomembnost nista vedno povezani. Španija je recimo ena od večjih držav Evropske Unije, pa je kljub temu relativno nepomembna, medtem ko Nizozemska denimo sodi med pomembnejše države, kljub svoji ozemeljski šibkosti. Da se Slovenija verjetno ne bo znašla na podobnem mestu je vsakomur jasno. Tudi arogantnost nekaterih narodov nasproti drugim je slaba popotnica Evropski Uniji. Denimo, Britanci so prepričani, da je najprej Bog, potem so Britanci, potem pa dolgo, dolgo časa ni ničesar, šele nato pridejo na vrsto vsi ostali. Podobno razmišljajo tudi Nemci in Francozi.

Toda kljub vsemu je vstop Slovenije v to zvezo z gospodarskega stališča nujen. Seveda ni rečeno, da nas kljub vsemu ne bo vzel hudič, vendar bi se brez Evrope to zgodilo še precej prej. Življenjski standard slovenskega človeka je od osamosvojitve naprej tako porasel, da enostavno nismo več primerni kakor cenena delovna sila. Če bi hoteli nazaj na to mesto, bi se moral naš življenjski standard bistveno zmanjšati, to pa v današnjih razmerah pomeni socialno revolucijo. Priče smo selitvi nezahtevne industrije na vzhod. Največji odstotek stroškov večine izdelkov predstavlja delovna sila in tam je le ta nekajkrat cenejša kakor pri nas. Ko bo delo postalo tam predrago se proizvodnja selila še dalje in dalje. Nekoč bo tega procesa nedvomno konec. Kaj bo potem.....

Ta proces ima še en cilj. Evropski, ameriški in japonski trg je danes z izdelki povsem zasičen. Trgovino je treba ustvariti z drugimi državami. Da pa lahko trgovina obstaja je potrebno ljudem v teh »drugih« državah omogočiti neko kupno moč. Toda pri tem je treba skrbno paziti, da ti ljudje ne znajo preveč. V prispodobni povedano; omogočimo Kitajcem, da bodo lahko kupili Golfa, toda boggedaj, da bi si Golfa znali narediti sami. Seveda obstaja bojazen, ker Kitajci nikakor niso butasti.....

Slovenci pa smo danes na točki, ko smo se morali v prejšnjih letih toliko naučiti, da danes znamo svojega Golfa narediti sami. Če smo se toliko naučili nam ne bo hudega, v nasprotnem primeru pa..... Sam sem sicer mnenja, da smo na dobri poti. Mogoče bo trajalo še nekaj let, da vodilna mesta zavzame nova generacija, ljudje neobremenjeni s preteklostjo, pa bo prihodnost kar svetla!

*V Lavrovcu dne 14. februarja 2004,
zapisal Jelovčan Luka*

Kaj bo jutri z vrhovskimi kmetijami?

Vreme v letu 2003

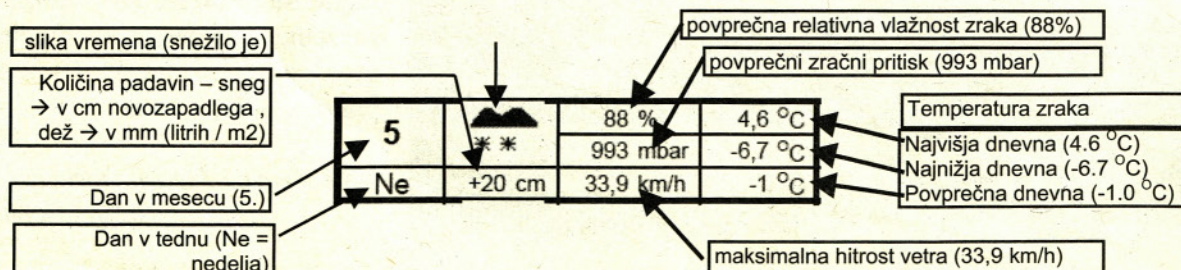
Suho, toplo in dolgo poletje (zbral in uredil Marko Žust)

Vremensko rubriko sem tudi letos nekoliko spremenil. Na prvi strani si lahko ogledate kratek povzetek vremena v letu 2003 (in primerjavo z letom 2002). Na naslednjih treh straneh pa se nahaja **vremenski koledar** s podatki za posamezni dan v letu.

Glavna značilnost vremena 2003 je bila dolgotrajna suša, ki je trajala od konca aprila do septembra. Iz povprečja še posebej izstopa mesec maj, ko je bilo samo okrog 20 mm padavin, za normalni razvoj vegetacije pa bi moralo biti vsaj 80 mm dežja. Vode pa je najbolj primanjkovalo v avgustu in septembru.

	2002	2003		2002	2003	
	JANUAR			JULIJ		
Januar 2003 je bil nekoliko hladnejši kot leta 2002, od 5. v mesecu tudi s snežno odejo.	-1,7	-2,6	Povpr. Temperatura	18,8	20	Po dežju v začetku julija se je suša nato spet stopnjevala. Vremenske fronte so ena za drugo prehajale naše kraje brez omembe vrednih padavin.
	10,8	30,4	Padavine (dež)	90,8	61,4	
	2	5	Padavinskih dni	11	8	
	8,7	7,5	Veter (max/povr.)	9,6	9,3	
	69	77	Povr. Vlaga	70	61	
	FEBRUAR			AVGUST		
Medtem, ko smo imeli 2002 izjemno topel februar, je bil leta 2003 zelo mrzel - skoraj za 7 stopinj hladnejši, snežna odeja skozi cel mesec	2,8	-4,1	Povpr. Temperatura	18,1	22,5	Tudi avgust je bil izjemno topel in suh. Primanjkovalo je pitne vode, zmanjkovati je začelo paše za živino. Leta 2002 je v obdobju maj-avgust padlo 404, 2003 pa le 192 mm dežja.
	63,7	1,1	Padavine (dež)	135,9	52,4	
	9	1	Padavinskih dni	15	9	
	11,7	14,6	Veter (max/povr.)	7,4	9,7	
	74	58	Povr. Vlaga	74	55	
	MAREC			SEPTEMBER		
Primerjalno enaka meseca (2002-2003), v glavnem suho - tudi s suhim zrakom, čez dan temperature že blizu 10 in več st.	6,2	4,7	Povpr. Temperatura	12,5	13,7	Pričakovali smo, da bo vsaj v septembru nastopilo deževje, ki bo zaključilo dolgotrajno sušo. Temperature so počasi padale, dežja pa je bilo še vedno mnogo premalo.
	14,4	5,2	Padavine (dež)	81,4	45,5	
	4	1	Padavinskih dni	8	7	
	13,8	12,1	Veter (max/povr.)	10,6	9,7	
	55	52	Povr. Vlaga	77	62	
	APRIL			OKTOBER		
April 2003 je bil v prvem delu hladen in tudi z nekaj snega, proti koncu pa so se temperature hitro dvigale.	6,8	7	Povpr. Temperatura	9	6,4	Šele oktobra je končno pošteno deževalo. Po nadpovprečno toplem poletju pa nas je sneg presenetil že 23. oktobra (25 cm). Sneg je obležal do konca meseca (10 dni).
	61,8	57	Padavine (dež)	150,6	125,2	
	9	7	Padavinskih dni	14	14	
	11,9	13,4	Veter (max/povr.)	11,8	12,7	
	67	57	Povr. Vlaga	80	78	
	MAJ			NOVEMBER		
Izjemno suh in topel maj 2003 (le 22 mm padavin). Že konec aprila se je začelo dolgotrajno obdobje s količino padavin daleč pod povprečjem.	14,2	16,1	Povpr. Temperatura	7,2	5,4	Sledil je vlažen in razmeroma topel november, s precej dežja (vendar brez snega). Kdor je hotel prihraniti malo krme za živali, je lahko za nekaj časa odgnal živino ponovno na pašo.
	89,3	22,1	Padavine (dež)	150,2	107,5	
	12	4	Padavinskih dni	16	11	
	9,5	11	Veter (max/povr.)	10,8	12,6	
	65	54	Povr. Vlaga	81	83	
	JUNIJ			DECEMBER		
Večji del junija suh in nadpovprečno topel, le konec meseca je bilo vreme bolj spremenljivo z nekaj dežja. Dež konec junija in v začetku julija je nekoliko rešil drugo košnjo.	18,5	20,8	Povpr. Temperatura	-1,1	0,6	Toplo vreme se je nadaljevalo tudi v decembru. Naslednji sneg smo dočakali šele 22. decembra in še ta je obstal samo čez Božič. Vendar nas je prava in dolga zima čakala po novem letu.
	87,3	56,8	Padavine (dež)	47,7	71,9	
	9	10	Padavinskih dni	7	6	
	9,9	9,3	Veter (max/povr.)	11,6	12,9	
	65	63	Povr. Vlaga	91	65	

Kako pregledujete vremenski koledar? Vsak dan v letu ima svoj okvirček z glavnimi podatki o vremenu (spodaj so opisana polja tega okvirčka). Ko vas bo na primer zanimalo, kakšno je bilo vreme istega dne lani, samo poiščite ustrezni datum in podatke boste imeli pred sabo.

JANUAR				FEBRUAR				MAREC				APRIL			
1		88 % 1005 mbar 0,1 °C -3,8 °C		1		60 % 1006 mbar -2,4 °C -8,2 °C		1		53 % 1015 mbar 8,6 °C 0,3 °C		1		40 % 1013 mbar 12,4 °C 1,8 °C	
Sre	mm	37,3 km/h -2,4 °C		So	mm	32,9 km/h -5,1 °C		So	mm	29,6 km/h 3,8 °C		To	mm	35,4 km/h 6,1 °C	
2		93 % 998 mbar 7 °C -3 °C		2		58 % 1006 mbar -5,4 °C -10,4 °C		2		82 % 1008 mbar 7,9 °C 0,7 °C		2		64 % 998 mbar 7 °C -0,1 °C	
Ce	6,7 mm	47,3 km/h 3 °C		Ne	mm	30,5 km/h -8,6 °C		Ne	mm	20,2 km/h 3,7 °C		Sre	11,8 mm	40 km/h 3,9 °C	
3		88 % 994 mbar 7,1 °C 1,8 °C		3		51 % 999 mbar -0,3 °C -9,8 °C		3		75 % 1005 mbar 5,8 °C 1,5 °C		3		95 % 1002 mbar 0,3 °C -0,5 °C	
Pe	mm	43,9 km/h 4,8 °C		Po	+20 cm	41 km/h -4,9 °C		Po	mm	34 km/h 3 °C		Ce	+20 cm	17,1 km/h -0,2 °C	
4		80 % 994 mbar 6,7 °C 2,1 °C		4		91 % 982 mbar -0,2 °C -3 °C		4		69 % 1012 mbar 7,5 °C 0,8 °C		4		79 % 1010 mbar 4,9 °C -0,4 °C	
So	mm	42,4 km/h 4,5 °C		To	+40 cm	20,8 km/h -1,6 °C		To	mm	23 km/h 3,3 °C		Pe	+10 cm	30,3 km/h 1,4 °C	
5		88 % 993 mbar 4,6 °C -6,7 °C		5		38 % 987 mbar 1,9 °C -3,8 °C		5		60 % 1013 mbar 9,7 °C 0 °C		5		47 % 1005 mbar 11,9 °C -1 °C	
Ne	+20 cm	33,9 km/h -1 °C		Sre	mm	44,8 km/h -1,4 °C		Sre	mm	15,3 km/h 4,4 °C		So	mm	25,7 km/h 4,5 °C	
6		86 % 1000 mbar -5,1 °C -8,1 °C		6		29 % 999 mbar 3,6 °C -4,2 °C		6		80 % 1009 mbar 3,6 °C -1,6 °C		6		56 % 1002 mbar 4 °C -4,6 °C	
Po	mm	37,3 km/h -6,9 °C		Ce	mm	24,1 km/h -0,9 °C		Ce	mm	26,9 km/h 0,6 °C		Ne	mm	45,2 km/h -0,5 °C	
7		83 % 995 mbar -7,4 °C -11 °C		7		31 % 1010 mbar 4 °C -5,6 °C		7		95 % 1012 mbar -0,2 °C -2,1 °C		7		30 % 1004 mbar 0,4 °C -5,6 °C	
To	+25 cm	37,3 km/h -9 °C		Pe	1,1 mm	19,5 km/h -2,1 °C		Pe	0,7 mm	11,6 km/h -1,2 °C		Po	mm	41,9 km/h -3,4 °C	
8		81 % 1003 mbar -7,6 °C -12,5 °C		8		56 % 1011 mbar 2,4 °C -5,6 °C		8		69 % 1014 mbar 7,4 °C -1,8 °C		8		25 % 1008 mbar 4,8 °C -5 °C	
Sre	mm	37,3 km/h -9,9 °C		So	mm	22,1 km/h -3,2 °C		So	mm	19,6 km/h 2,3 °C		To	mm	10,8 mbar -0,3 °C	
9		78 % 1001 mbar -9,8 °C -12,8 °C		9		78 % 1012 mbar -3,7 °C -6,5 °C		9		47 % 1016 mbar 10,8 °C 0,3 °C		9		44 % 1005 mbar 4,6 °C -2,5 °C	
Ce	mm	37,3 km/h -11,7 °C		Ne	mm	23,3 km/h -5,7 °C		Ne	mm	25,3 km/h 5,5 °C		Sre	mm	48,6 km/h 0,9 °C	
10		79 % 1004 mbar -8,2 °C -12,8 °C		10		73 % 1013 mbar -4,2 °C -7,2 °C		10		41 % 1016 mbar 14,7 °C 3,6 °C		10		78 % 999 mbar 4 °C -0,6 °C	
Pe	mm	37,3 km/h -10,9 °C		Po	mm	33,7 km/h -6 °C		Po	mm	18,7 km/h 9,1 °C		Ce	1,9 mm	26,1 km/h 1 °C	
11		80 % 1013 mbar -8,7 °C -13,1 °C		11		78 % 1014 mbar -4 °C -7,1 °C		11		39 % 1017 mbar 14,4 °C 5,3 °C		11		92 % 1003 mbar 5,6 °C 0,3 °C	
So	mm	37,3 km/h -10,7 °C		To	mm	42,4 km/h -5,8 °C		To	mm	36,7 km/h 9,5 °C		Pe	9,2 mm	20,8 km/h 2,6 °C	
12		69 % 1017 mbar -11,3 °C -14,5 °C		12		72 % 1016 mbar -5,4 °C -9,2 °C		12		66 % 1011 mbar 8,9 °C 4,7 °C		12		95 % 1008 mbar 3,7 °C 1,2 °C	
Ne	mm	37,3 km/h -13 °C		Sre	mm	42,1 km/h -7,3 °C		Sre	mm	38,7 km/h 6,7 °C		So	12,8 mm	13,5 km/h 2,9 °C	
13		62 % 1017 mbar -3 °C -14,6 °C		13		72 % 1014 mbar -6,4 °C -10,4 °C		13		57 % 1013 mbar 8,3 °C -1,8 °C		13		69 % 1012 mbar 13,1 °C 1,8 °C	
Po	mm	37,3 km/h -8,4 °C		Ce	mm	33,3 km/h -8,9 °C		Ce	mm	45,6 km/h 3,9 °C		Ne	mm	20,9 km/h 7,3 °C	
14		40 % 1020 mbar 6,3 °C -4,3 °C		14		67 % 1014 mbar -5,3 °C -11,3 °C		14		55 % 1016 mbar 3,3 °C -4,1 °C		14		51 % 1014 mbar 12,9 °C 3,8 °C	
To	1,9 mm	6,8 km/h 0,6 °C		Pe	mm	30 km/h -9,1 °C		Pe	mm	26,7 km/h -1,1 °C		Po	mm	33,9 km/h 8,4 °C	
15		54 % 1020 mbar 3,2 °C -1,3 °C		15		60 % 1014 mbar -2,4 °C -12,1 °C		15		59 % 1021 mbar 2,4 °C -3,5 °C		15		58 % 1016 mbar 9,6 °C 6,2 °C	
Sre	mm	28,8 km/h 0,6 °C		So	mm	39,6 km/h -7,3 °C		So	mm	36,4 km/h -1 °C		To	mm	44,8 km/h 8 °C	
16		82 % 1017 mbar 1,7 °C -2,2 °C		16		69 % 1016 mbar -4,5 °C -8,9 °C		16		54 % 1023 mbar 3,2 °C -2,6 °C		16		46 % 1016 mbar 15,7 °C 6,9 °C	
Ce	mm	26,1 km/h -0,1 °C		Ne	mm	40,7 km/h -7 °C		Ne	mm	45,7 km/h 0,1 °C		Sre	mm	39,8 km/h 11,1 °C	
17		84 % 1019 mbar 2 °C -2,1 °C		17		88 % 1019 mbar -5,3 °C -9 °C		17		38 % 1019 mbar 8,1 °C -2,3 °C		17		40 % 1016 mbar 14 °C 7,9 °C	
Pe	mm	17 km/h -0,8 °C		Po	mm	51,2 km/h -7,3 °C		Po	mm	28,9 km/h 3,1 °C		Ce	mm	45,2 km/h 10,7 °C	
18		76 % 1012 mbar 2 °C -4,1 °C		18		81 % 1013 mbar -3,2 °C -9,7 °C		18		45 % 1016 mbar 8,4 °C 0,6 °C		18		34 % 1010 mbar 14,7 °C 7 °C	
So	mm	20,9 km/h -2,1 °C		To	mm	35,1 km/h -7,4 °C		To	mm	33,6 km/h 3,8 °C		Pe	mm	29,2 km/h 10,5 °C	
19		70 % 1008 mbar 2 °C -4,7 °C		19		57 % 1009 mbar -2,5 °C -8,6 °C		19		42 % 1014 mbar 11 °C -1,3 °C		19		68 % 1008 mbar 9,8 °C 4 °C	
Ne	mm	16,7 km/h -2,1 °C		Sre	mm	38,8 km/h -6,6 °C		Sre	mm	22,6 km/h 4,2 °C		So	mm	25,6 km/h 6,7 °C	
20		64 % 1006 mbar 5,5 °C -5,4 °C		20		55 % 1007 mbar 6 °C -9,1 °C		20		39 % 1011 mbar 13,2 °C 1,9 °C		20		53 % 1010 mbar 16 °C 5,8 °C	
Po	mm	7,9 km/h -1,1 °C		Ce	mm	27,5 km/h -3 °C		Ce	mm	27,9 km/h 7,4 °C		Ne	mm	19,3 km/h 10 °C	
21		83 % 998 mbar 4,3 °C -1,1 °C		21		72 % 1014 mbar -0,2 °C -7,4 °C		21		54 % 1014 mbar 4,4 °C -1,5 °C		21		58 % 1007 mbar 14,2 °C 6,5 °C	
To	8,1 mm	34,9 km/h 1,8 °C		Pe	mm	29,1 km/h -4,2 °C		Pe	mm	40,9 km/h 1,2 °C		Po	mm	21,1 km/h 9,7 °C	
22		91 % 994 mbar 4,1 °C -0,9 °C		22		83 % 1020 mbar -2,1 °C -4 °C		22		25 % 1017 mbar 2,4 °C -6,1 °C		22		32 % 1005 mbar 16,5 °C 8 °C	
Sre	11,1 mm	16,9 km/h 1,1 °C		So	mm	32,5 km/h -3,3 °C		So	mm	33,4 km/h -1,9 °C		To	mm	28,8 km/h 13 °C	
23		87 % 1004 mbar 5,8 °C -2,9 °C		23		56 % 1024 mbar 0,5 °C -6,6 °C		23		24 % 1019 mbar 5,5 °C -6,1 °C		23		39 % 1004 mbar 17,8 °C 7,6 °C	
Ce	mm	15,3 km/h 0,5 °C		Ne	mm	22,5 km/h -3,8 °C		Ne	mm	33,2 km/h -0,3 °C		Sre	mm	31,1 km/h 12,5 °C	
24		79 % 1015 mbar 2,1 °C -2,7 °C		24		33 % 1021 mbar 4,1 °C -7,1 °C		24		20 % 1019 mbar 16,7 °C -0,3 °C		24		50 % 1008 mbar 17,7 °C 5,9 °C	
Pe	mm	42,4 km/h -0,1 °C		Po	mm	18,6 km/h -1,2 °C		Po	mm	25 km/h 8,3 °C		Ce	mm	25,6 km/h 11,8 °C	
25		88 % 1019 mbar 0,8 °C -2 °C		25		23 % 1018 mbar 5,4 °C -3,9 °C		25		21 % 1014 mbar 17,9 °C 4,6 °C		25		44 % 1012 mbar 18,3 °C 7,2 °C	
So	mm	41,1 km/h -1,2 °C		To	mm	21,1 km/h 0,1 °C		To	mm	24,6 km/h 11 °C		Pe	mm	29,8 km/h 12,8 °C	
26		82 % 1016 mbar 1,6 °C -2,8 °C		26		40 % 1015 mbar 6,4 °C -2,9 °C		26		26 % 1011 mbar 17,2 °C 6 °C		26		45 % 1010 mbar 18 °C 9,1 °C	
Ne	mm	37,7 km/h -1,3 °C		Sre	mm	37,2 km/h 1,4 °C		Sre	mm	22 km/h 11,2 °C		So	mm	43,7 km/h 13 °C	
27		75 % 1014 mbar 0,6 °C -3,5 °C		27		59 % 1014 mbar 5,6 °C -0,9 °C		27		30 % 1012 mbar 16,3 °C 6,7 °C		27		77 % 1008 mbar 14,6 °C 8 °C	
Po	mm	33,1 km/h -1,9 °C		Ce	mm	44,2 km/h 1,9 °C		Ce	mm	29,6 km/h 10,8 °C		Ne	7,4 mm	13,6 km/h 10 °C	
28		44 % 1003 mbar 7,3 °C -0,7 °C		28		60 % 1016 mbar 8,9 °C -0,6 °C		28		52 % 1010 mbar 14,7 °C 5,1 °C		28		78 % 1010 mbar 15,3 °C 7,2 °C	
To	mm	26,1 km/h 3,3 °C		Pe	mm	20 km/h 3,3 °C		Pe	mm	34,6 km/h 9,1 °C		Po	mm	37,2 km/h 10,4 °C	
29		78 % 994 mbar 1,3 °C -4,1 °C						29		71 % 1008 mbar 13,4 °C 5 °C		29		72 % 1012 mbar 15,7 °C 8,2 °C	
Sre	mm	18,2 km/h -1,6 °C						30		31,2 km/h 8,5 °C		To	mm	41,8 km/h 11,8 °C	
30		85 % 990 mbar 4 °C -5,2 °C						31		68 % 1008 mbar 13,8 °C 6,2 °C		30		60 % 1014 mbar 18,7 °C 10,6 °C	
Ce	mm	30,2 km/h -1,3 °C						Ne	mm	29,3 km/h 9,1 °C		Sre	mm	42,2 km/h 13,9 °C	
31		79 % 994 mbar 0 °C -4,4 °C						31		77 % 1008 mbar 15,8 °C 5 °C					
Pe	mm	31,6 km/h -2,7 °C						Po	3,7 mm	26,7 km/h 8,4 °C					

MAJ			JUNIJ			JULIJ			AVGUST		
1		60 % 1014 mbar 19,7 °C	1		72 % 1007 mbar 23 °C	1		66 % 1000 mbar 25,5 °C	1		75 % 1009 mbar 24,4 °C
Ce	mm	34,3 km/h 15,2 °C	Ne	0,7 mm	22,8 km/h 17,8 °C	To	mm	44 km/h 21,9 °C	Pe	3,3 mm	28,4 km/h 18,7 °C
2		56 % 1012 mbar 21,4 °C	2		89 % 1008 mbar 19,1 °C	2		76 % 1002 mbar 21,3 °C	2		55 % 1013 mbar 26,7 °C
Pe	mm	42 km/h 18,3 °C	Po	12,6 mm	22,8 km/h 14,8 °C	Sre	11,5 mm	49,8 km/h 15,5 °C	So	mm	25,2 km/h 22,7 °C
3		52 % 1012 mbar 22 °C	3		66 % 1010 mbar 25,4 °C	3		81 % 1005 mbar 21,7 °C	3		52 % 1016 mbar 28,7 °C
So	mm	41,1 km/h 15,8 °C	To	mm	20 km/h 18,2 °C	Ce	18,1 mm	23,3 km/h 16,2 °C	Ne	mm	21,6 km/h 24,1 °C
4		46 % 1018 mbar 20,6 °C	4		61 % 1013 mbar 27,5 °C	4		87 % 1007 mbar 18,8 °C	4		43 % 1017 mbar 32,3 °C
Ne	mm	30,7 km/h 14,3 °C	Sre	mm	17,1 km/h 21,1 °C	Pe	5,2 mm	24,7 km/h 13,4 °C	Po	mm	18,1 km/h 26,4 °C
5		44 % 1014 mbar 26,1 °C	5		54 % 1015 mbar 27,2 °C	5		64 % 1008 mbar 23,1 °C	5		44 % 1017 mbar 32,7 °C
Po	mm	16,6 km/h 17,9 °C	Ce	mm	33 km/h 21,9 °C	So	mm	28 km/h 16,3 °C	To	mm	18,8 km/h 26,8 °C
6		40 % 1013 mbar 28,1 °C	6		46 % 1014 mbar 27,2 °C	6		63 % 1011 mbar 23,5 °C	6		64 % 1016 mbar 30,7 °C
To	mm	21,6 km/h 20,8 °C	Pe	mm	28,8 km/h 21,9 °C	Ne	0,7 mm	17,3 km/h 18,1 °C	Sre	15,2 mm	47,5 km/h 17,1 °C
7		38 % 1014 mbar 24,6 °C	7		53 % 1013 mbar 28,1 °C	7		64 % 1013 mbar 24,7 °C	7		60 % 1015 mbar 27,4 °C
Sre	mm	39,2 km/h 19,3 °C	So	mm	23,8 km/h 17,4 °C	Po	mm	25,6 km/h 18,3 °C	Ce	mm	19,1 km/h 21,8 °C
8		39 % 1014 mbar 26 °C	8		60 % 1012 mbar 28,4 °C	8		66 % 1012 mbar 24,9 °C	8		45 % 1014 mbar 31,5 °C
Ce	mm	30,3 km/h 20,1 °C	Ne	mm	20 km/h 22,4 °C	To	mm	20,8 km/h 18,9 °C	Pe	mm	15,5 km/h 24,6 °C
9		47 % 1011 mbar 23,8 °C	9		49 % 1012 mbar 29,5 °C	9		71 % 1011 mbar 24,4 °C	9		47 % 1013 mbar 31,5 °C
Pe	mm	35,8 km/h 19 °C	Po	mm	22,3 km/h 18 °C	Sre	4,8 mm	24,5 km/h 18,3 °C	So	mm	24,1 km/h 25,1 °C
10		63 % 1012 mbar 18,9 °C	10		54 % 1014 mbar 29,4 °C	10		72 % 1011 mbar 25,6 °C	10		46 % 1012 mbar 32 °C
So	mm	11,3 km/h 16,4 °C	To	mm	21 km/h 23,6 °C	Ce	mm	17,1 km/h 19 °C	Ne	1,5 mm	26,8 km/h 18,8 °C
11		64 % 1013 mbar 23,3 °C	11		45 % 1014 mbar 33,4 °C	11		64 % 1011 mbar 24,7 °C	11		46 % 1012 mbar 28,6 °C
Ne	mm	34,6 km/h 17,2 °C	Sre	mm	26,6 km/h 19,6 °C	Pe	mm	31 km/h 19,7 °C	Po	mm	28,3 km/h 20,8 °C
12		50 % 1011 mbar 25,5 °C	12		48 % 1015 mbar 31,1 °C	12		59 % 1012 mbar 26,4 °C	12		42 % 1017 mbar 31,1 °C
Po	mm	35,5 km/h 19,4 °C	Ce	mm	23,2 km/h 20,3 °C	So	mm	24,2 km/h 15,9 °C	To	mm	12,9 km/h 18,6 °C
13		48 % 1007 mbar 22,6 °C	13		52 % 1014 mbar 32 °C	13		75 % 1010 mbar 23,2 °C	13		35 % 1016 mbar 33,2 °C
To	mm	43,4 km/h 13,7 °C	Pe	1,1 mm	35,6 km/h 20,7 °C	Ne	0,7 mm	34,2 km/h 18,3 °C	Sre	mm	27,5 km/h 21 °C
14		76 % 1009 mbar 15,5 °C	14		59 % 1014 mbar 28,2 °C	14		60 % 1011 mbar 22,2 °C	14		52 % 1011 mbar 26,9 °C
Sre	1,1 mm	39,3 km/h 8,3 °C	So	mm	33,9 km/h 18,5 °C	Po	mm	21,8 km/h 12 °C	Ce	8,7 mm	47,4 km/h 16,5 °C
15		47 % 1012 mbar 14,2 °C	15		59 % 1010 mbar 26,7 °C	15		51 % 1009 mbar 26,5 °C	15		64 % 1009 mbar 24,2 °C
Ce	mm	28,6 km/h 9,1 °C	Ne	1,9 mm	30,8 km/h 16 °C	To	mm	23,1 km/h 14 °C	Pe	1,9 mm	49,5 km/h 20,9 °C
16		45 % 1012 mbar 16 °C	16		74 % 1008 mbar 26,1 °C	16		59 % 1009 mbar 26 °C	16		73 % 1011 mbar 26 °C
Pe	mm	25,8 km/h 10,3 °C	Po	7,4 mm	40,5 km/h 15,3 °C	Sre	mm	42 km/h 17,1 °C	So	mm	19,6 km/h 14 °C
17		42 % 1010 mbar 19,9 °C	17		66 % 1008 mbar 24,5 °C	17		62 % 1010 mbar 21,5 °C	17		58 % 1012 mbar 29,5 °C
So	mm	18,5 km/h 6,2 °C	To	mm	1008 mbar 15,7 °C	17		1010 mbar 16,4 °C	17		1012 mbar 17,5 °C
18		41 % 1011 mbar 21,6 °C	18		84 % 1010 mbar 19,5 °C	Ce	3 mm	27,6 km/h 22,9 °C	Ne	mm	35,2 km/h 23,8 °C
Ne	mm	32,9 km/h 9,7 °C	Sre	1,9 mm	29,1 km/h 14,7 °C	18		47 % 1014 mbar 28,8 °C	18		46 % 1013 mbar 30 °C
19		54 % 1012 mbar 15,3 °C	19		58 % 1013 mbar 25,2 °C	Pe	mm	24 km/h 21,6 °C	Po	mm	39,7 km/h 25 °C
Po	mm	41,1 km/h 11,4 °C	Ce	mm	1010 mbar 12,2 °C	19		43 % 1015 mbar 27,2 °C	19		56 % 1013 mbar 26,4 °C
20		77 % 1009 mbar 18 °C	20		51 % 1013 mbar 19,4 °C	So	mm	1011 mbar 17,1 °C	To	mm	28 km/h 22,1 °C
To	15,5 mm	30,2 km/h 8,3 °C	Pe	mm	51 % 1011 mbar 26,5 °C	20		45 % 1013 mbar 29,9 °C	20		52 % 1013 mbar 28,9 °C
21		79 % 1011 mbar 11,7 °C	21		73 % 1009 mbar 21,2 °C	Ne	mm	17,5 km/h 17,3 °C	Sre	mm	28,5 km/h 21,9 °C
Sre	1,5 mm	28,5 km/h 6,3 °C	So	mm	73 % 1009 mbar 15,7 °C	21		45 % 1013 mbar 30,2 °C	21		59 % 1012 mbar 21,2 °C
22		38 % 1013 mbar 18,4 °C	22		62 % 1010 mbar 23,2 °C	Po	mm	1013 mbar 19,2 °C	Ce	mm	12,8 km/h 18,1 °C
Ce	mm	40,2 km/h 13,1 °C	Ne	mm	62 % 1010 mbar 15,6 °C	22		42 % 1012 mbar 24,9 °C	22		45 % 1011 mbar 29,6 °C
23		42 % 1012 mbar 20,3 °C	23		56 % 1010 mbar 27,8 °C	To	mm	31,4 km/h 20,8 °C	Pe	mm	25,3 km/h 17,4 °C
Pe	mm	28,5 km/h 10,8 °C	Po	mm	56 % 1012 mbar 25,3 °C	23		61 % 1012 mbar 25,3 °C	23		46 % 1012 mbar 23,4 °C
24		52 % 1008 mbar 11 °C	24		55 % 1010 mbar 17,8 °C	Sre	5,8 mm	26,3 km/h 18,3 °C	So	mm	46 % 1012 mbar 31,2 °C
So	mm	24,5 km/h 17 °C	To	mm	1010 mbar 16 °C	24		73 % 1010 mbar 25 °C	24		49 % 1010 mbar 29,3 °C
25		58 % 1006 mbar 23,8 °C	Ce	0,7 mm	42,5 km/h 22,4 °C	24		47 % 1014 mbar 15,8 °C	24		56 % 1013 mbar 25 °C
Ne	mm	20,8 km/h 12,6 °C	25		57 % 1011 mbar 30,4 °C	25		56 % 1009 mbar 26,8 °C	To	mm	28 km/h 22,1 °C
26		62 % 1009 mbar 25,2 °C	Sre	1,1 mm	38,1 km/h 16,2 °C	25		58 % 1009 mbar 18,4 °C	25		52 % 1013 mbar 26,9 °C
Po	2,2 mm	38,3 km/h 14,5 °C	26		63 % 1009 mbar 15,7 °C	Pe	mm	25,2 km/h 20,9 °C	Sre	mm	28,5 km/h 21,9 °C
27		70 % 1011 mbar 23,2 °C	Ce	2,6 mm	80 % 43,6 km/h 13,2 °C	26		48 % 1010 mbar 16,2 °C	26		56 % 1007 mbar 17,1 °C
To	mm	29,8 km/h 12,3 °C	27		80 % 1008 mbar 19 °C	27		44 % 1011 mbar 24,8 °C	27		47 % 1006 mbar 13,3 °C
28		62 % 1010 mbar 24,1 °C	Pe	2,6 mm	1008 mbar 12,9 °C	27		57 % 1011 mbar 18,1 °C	Sre	mm	30,5 km/h 21,2 °C
Sre	0,7 mm	25,6 km/h 17,1 °C	28		75 % 33 km/h 25,1 °C	Ne	mm	36,3 km/h 28,6 °C	28		56 % 1006 mbar 17,9 °C
29		61 % 1009 mbar 23,5 °C	So	17 mm	87 % 24,5 km/h 13,7 °C	28		57 % 1011 mbar 18 °C	Ce	3 mm	33 km/h 21,8 °C
Ce	0,7 mm	37,4 km/h 15,2 °C	29		87 % 1007 mbar 14,3 °C	29		71 % 1013 mbar 15,2 °C	29		71 % 1004 mbar 24,7 °C
30		61 % 1009 mbar 23,7 °C	Ne	8,7 mm	72 % 21,8 km/h 16,6 °C	To	mm	47 % 34,9 km/h 18,2 °C	Pe	3,3 mm	50,4 km/h 14,7 °C
Pe	mm	27 km/h 18 °C	30		72 % 1006 mbar 14,1 °C	30		74 % 1011 mbar 13,6 °C	30		56 % 1005 mbar 18,7 °C
31		59 % 1008 mbar 14,7 °C	Po	mm	36,5 km/h 19,7 °C	31		74 % 1007 mbar 19,5 °C	31		85 % 1007 mbar 22 °C
So	mm	27,3 km/h 19,8 °C				Ce	5,5 mm	20,3 km/h 14,2 °C	Ne	13 mm	36,8 km/h 8,4 °C

SEPTEMBER				OKTOBER				NOVEMBER				DECEMBER			
1		80 % 1010 mbar	14,7 °C 5,7 °C	1		77 % 1010 mbar	17,1 °C 7,8 °C	1		83 % 993 mbar	13,8 °C 9,7 °C	1		82 % 1010 mbar	7 °C -0,7 °C
Po	2,6 mm	27,6 km/h	10,5 °C	Sre	mm	34,9 km/h	12,3 °C	So	18,1 mm	48,9 km/h	11,7 °C	Po	mm	17 km/h	3,9 °C
2		72 % 1012 mbar	16,2 °C 9,9 °C	2		87 % 1010 mbar	16,4 °C 12,6 °C	2		90 % 1001 mbar	9,7 °C 6 °C	2		71 % 1015 mbar	9,7 °C 5,3 °C
To	mm	26,9 km/h	11,8 °C	Ce	mm	30,5 km/h	14,5 °C	Ne	2,2 mm	21,6 km/h	7,8 °C	To	mm	21,8 km/h	6,9 °C
3		56 % 1018 mbar	15,3 °C 7,3 °C	3		93 % 1007 mbar	15,6 °C 13,2 °C	3		82 % 1011 mbar	11,2 °C 3,4 °C	3		81 % 1017 mbar	10 °C 1,4 °C
Sre	mm	28,6 km/h	11,2 °C	Pe	1,1 mm	26,8 km/h	14,7 °C	Po	mm	28,7 km/h	7,2 °C	Sre	mm	16,5 km/h	5,7 °C
4		43 % 1021 mbar	18,4 °C 6,3 °C	4		89 % 1001 mbar	16,8 °C 11,6 °C	4		68 % 1020 mbar	10,7 °C 5,3 °C	4		83 % 1017 mbar	9,5 °C -0,9 °C
Ce	mm	22,8 km/h	12,4 °C	So	28,5 mm	49,5 km/h	14,6 °C	To	mm	26,7 km/h	8,1 °C	Ce	mm	24,1 km/h	4,7 °C
5		45 % 1017 mbar	22,5 °C 8,9 °C	5		84 % 993 mbar	53,7 °C 7,4 °C	5		69 % 1024 mbar	8,6 °C 3,4 °C	5		75 % 1015 mbar	9,7 °C 5 °C
Pe	mm	24,6 km/h	15,2 °C	Ne	15,5 mm	66,4 km/h	11,4 °C	Sre	mm	33,8 km/h	6,2 °C	Pe	mm	24,9 km/h	7,3 °C
6		53 % 1014 mbar	21,2 °C 10,2 °C	6		69 % 1004 mbar	13,9 °C 5,4 °C	6		76 % 1020 mbar	6,1 °C 1,2 °C	6		84 % 1006 mbar	6 °C -0,7 °C
So	mm	17 km/h	15,4 °C	Po	1,9 mm	80 km/h	8,2 °C	Ce	mm	31,7 km/h	3,1 °C	So	0,7 mm	43,3 km/h	4,9 °C
7		56 % 1012 mbar	20 °C 13,1 °C	7		88 % 997 mbar	10,9 °C 9,4 °C	7		86 % 1019 mbar	3,1 °C 1,1 °C	7		49 % 1014 mbar	-0,6 °C -5,8 °C
Ne	mm	20,4 km/h	16,1 °C	To	2,2 mm	45,2 km/h	10,1 °C	Pe	2,2 mm	44,4 km/h	1,9 °C	Ne	mm	44,6 km/h	-2,8 °C
8		73 % 1005 mbar	15,7 °C 11,7 °C	8		57 % 999 mbar	13 °C 4,1 °C	8		95 % 1020 mbar	3 °C 0,7 °C	8		52 % 1016 mbar	-2,7 °C -7,4 °C
Po	1,5 mm	15,2 km/h	13,4 °C	Sre	4,4 mm	42,1 km/h	8,9 °C	So	14,1 mm	44,2 km/h	2 °C	Po	mm	40,2 km/h	-5,4 °C
9		90 % 1001 mbar	13,4 °C 11,2 °C	9		41 % 1003 mbar	16,9 °C 6,5 °C	9		95 % 1018 mbar	7,5 °C 2,6 °C	9		48 % 1014 mbar	-1,8 °C -6,7 °C
To	3,3 mm	24,5 km/h	12,1 °C	Ce	mm	18,6 km/h	10,9 °C	Ne	mm	16,6 km/h	3,9 °C	To	mm	42,6 km/h	-4,9 °C
10		77 % 1004 mbar	18,2 °C 11,5 °C	10		60 % 1013 mbar	16,3 °C 6,2 °C	10		94 % 1017 mbar	3,5 °C 1,2 °C	10		70 % 1015 mbar	-3,5 °C -6,1 °C
Sre	2,6 mm	38,4 km/h	13,8 °C	Pe	mm	35,9 km/h	11,1 °C	Po	1,9 mm	28,1 km/h	2,1 °C	Sre	mm	28,6 km/h	-4,8 °C
11		76 % 1007 mbar	19,8 °C 5,4 °C	11		79 % 1015 mbar	16,6 °C 10 °C	11		72 % 1016 mbar	1,7 °C -0,3 °C	11		88 % 1014 mbar	4,9 °C -4,2 °C
Ce	3,7 mm	53,1 km/h	11,2 °C	So	mm	20,4 km/h	12,7 °C	To	mm	37,4 km/h	0,8 °C	Ce	3,7 mm	14,7 km/h	-1,1 °C
12		82 % 1012 mbar	18 °C 3,8 °C	12		88 % 1015 mbar	15,2 °C 8,7 °C	12		83 % 1016 mbar	1,2 °C -1,8 °C	12		91 % 1013 mbar	8,9 °C 1,3 °C
Pe	mm	26,3 km/h	11,8 °C	Ne	mm	35,4 km/h	11,6 °C	Sre	mm	25,9 km/h	-0,5 °C	Pe	mm	30,7 km/h	5,2 °C
13		48 % 1015 mbar	18 °C 12 °C	13		66 % 1016 mbar	12 °C 6,7 °C	13		60 % 1017 mbar	4,2 °C -3,4 °C	13		75 % 1015 mbar	3,8 °C 0 °C
So	mm	30,4 km/h	14,3 °C	Po	mm	29,6 km/h	8,4 °C	Ce	mm	12,4 km/h	0,1 °C	So	mm	17,3 km/h	1,3 °C
14		58 % 1018 mbar	16,5 °C 9,9 °C	14		65 % 1016 mbar	8,7 °C 4 °C	14		69 % 1016 mbar	3,3 °C -1,6 °C	14		65 % 1001 mbar	5,4 °C 0,9 °C
Ne	mm	35,3 km/h	12,8 °C	To	mm	35,7 km/h	6,4 °C	Pe	mm	10 km/h	1,2 °C	Ne	mm	36,2 km/h	3,2 °C
15		50 % 1019 mbar	17,1 °C 10,2 °C	15		84 % 1019 mbar	7,3 °C 0,6 °C	15		65 % 1013 mbar	8,4 °C 1,1 °C	15		35 % 1000 mbar	5 °C -2,3 °C
Po	mm	37,6 km/h	12,9 °C	Sre	mm	43,1 km/h	3,8 °C	So	mm	22,4 km/h	4,4 °C	Po	mm	57,9 km/h	1,3 °C
16		51 % 1017 mbar	18,4 °C 9,4 °C	16		66 % 1018 mbar	6,3 °C 0,8 °C	16		84 % 1012 mbar	8,2 °C 3,8 °C	16		24 % 1007 mbar	4,4 °C -3,3 °C
To	mm	26,6 km/h	13,6 °C	Ce	mm	46,6 km/h	3,2 °C	Ne	1,1 mm	31,6 km/h	6,1 °C	To	mm	34,5 km/h	-0,9 °C
17		50 % 1017 mbar	21,7 °C 9,8 °C	17		59 % 1018 mbar	5,1 °C -1,4 °C	17		95 % 1013 mbar	8,9 °C 5,6 °C	17		44 % 1016 mbar	4 °C -4,7 °C
Sre	mm	80 km/h	15,5 °C	Pe	mm	36,7 km/h	1,6 °C	Po	13 mm	43,3 km/h	7,8 °C	Sre	mm	15,6 km/h	-1,5 °C
18		47 % 1017 mbar	22,9 °C 12,4 °C	18		68 % 1013 mbar	4,2 °C -0,5 °C	18		88 % 1017 mbar	10,7 °C 3 °C	18		58 % 1017 mbar	5,2 °C -1,9 °C
Ce	mm	14,6 km/h	17,9 °C	So	mm	1013 mbar	-0,5 °C	To	mm	15,1 km/h	5,9 °C	Ce	mm	20 km/h	0,8 °C
19		51 % 1017 mbar	23,7 °C 13,7 °C	19		74 % 1004 mbar	8,2 °C 0,7 °C	19		88 % 1016 mbar	8,2 °C 4,4 °C	19		72 % 1018 mbar	3,8 °C -0,5 °C
Pe	mm	17,5 km/h	18,8 °C	Ne	mm	15,1 km/h	4 °C	Sre	mm	26 km/h	5,7 °C	Pe	mm	18,8 km/h	1,3 °C
20		53 % 1019 mbar	25,2 °C 14 °C	20		90 % 997 mbar	11,2 °C 4,3 °C	20		84 % 1014 mbar	7,6 °C 4,8 °C	20		75 % 1016 mbar	5,7 °C 0,5 °C
So	mm	14,3 km/h	19,8 °C	Po	21,5 mm	34,1 km/h	8,2 °C	Ce	mm	31,2 km/h	6,1 °C	So	mm	32,7 km/h	2,3 °C
21		46 % 1018 mbar	26,3 °C 14,5 °C	21		95 % 996 mbar	10,6 °C 7,9 °C	21		87 % 1012 mbar	7 °C 4,6 °C	21		91 % 1004 mbar	5,9 °C 2,1 °C
Ne	mm	18,8 km/h	20 °C	To	18,5 mm	38,9 km/h	9,2 °C	Pe	mm	24,4 km/h	5,5 °C	Ne	17,8 mm	42,8 km/h	3,8 °C
22		44 % 1013 mbar	29,6 °C 14,8 °C	22		95 % 1003 mbar	8,4 °C 1,5 °C	22		88 % 1012 mbar	8,4 °C 4,9 °C	22		91 % 1000 mbar	2,5 °C -2,2 °C
Po	mm	34,8 km/h	19,5 °C	Sre	1,9 mm	38,9 km/h	3 °C	So	mm	30,2 km/h	6,8 °C	Po	mm	26,3 km/h	-1,1 °C
23		63 % 1009 mbar	21 °C 13,1 °C	23		95 % 999 mbar	1,5 °C -1,6 °C	23		85 % 1010 mbar	10,1 °C 7,6 °C	23		26 % 1009 mbar	-2,4 °C -8 °C
To	0,7 mm	38,8 km/h	16,4 °C	Ce	+30 cm	33,6 km/h	0,3 °C	Ne	mm	40,2 km/h	8,8 °C	To	mm	47,4 km/h	-5 °C
24		94 % 1015 mbar	14,2 °C 7,9 °C	24		95 % 1002 mbar	-1,2 °C -3,1 °C	24		88 % 1007 mbar	11,4 °C 8,6 °C	24		32 % 1017 mbar	-4,8 °C -10,4 °C
Sre	14,4 mm	36,2 km/h	10,4 °C	Pe	mm	37,3 km/h	-2,1 °C	Po	mm	41,2 km/h	9,6 °C	Sre	mm	40,9 km/h	-8,3 °C
25		67 % 1021 mbar	13,1 °C 6,2 °C	25		88 % 1011 mbar	1,9 °C -5,2 °C	25		87 % 1006 mbar	11,5 °C 8,3 °C	25		25 % 1018 mbar	-4,1 °C -10,7 °C
Ce	mm	37,2 km/h	9,2 °C	So	mm	37,3 km/h	-2,9 °C	To	mm	12,3 km/h	9,4 °C	Ce	mm	33,8 km/h	-8,5 °C
26		54 % 1018 mbar	14,7 °C 7,7 °C	26		80 % 1008 mbar	5,5 °C -6,1 °C	26		94 % 1002 mbar	8,9 °C 7,6 °C	26		22 % 1013 mbar	5,8 °C -8,3 °C
Pe	mm	31,8 km/h	10,4 °C	Ne	1,5 mm	20,5 km/h	-0,9 °C	Sre	33,3 mm	26,5 km/h	8,3 °C	Pe	mm	13,8 km/h	-0,8 °C
27		60 % 1013 mbar	19,8 °C 6,1 °C	27		76 % 1008 mbar	3,7 °C -0,9 °C	27		90 % 998 mbar	8,8 °C 7,2 °C	27		43 % 1007 mbar	3,5 °C 0,5 °C
So	mm	19,1 km/h	12,3 °C	Po	mm	27 km/h	0,8 °C	Ce	8,1 mm	24,7 km/h	8 °C	So	mm	42,1 km/h	2 °C
28		73 % 1010 mbar	17,3 °C 8,6 °C	28		75 % 1013 mbar	3,4 °C -1,9 °C	28		94 % 996 mbar	7,5 °C 2,4 °C	28		80 % 1003 mbar	5,2 °C 2,7 °C
Ne	mm	38,1 km/h	12,4 °C	To	mm	19,5 km/h	0,5 °C	Pe	8,9 mm	27,1 km/h	5,7 °C	Ne	2,6 mm	43,2 km/h	3,8 °C
29		92 % 1005 mbar	12,7 °C 9,3 °C	29		84 % 1002 mbar	3,6 °C -1,3 °C	29		95 % 1004 mbar	4,5 °C 2 °C	29		94 % 1002 mbar	4,9 °C 2,3 °C
Po	16,3 mm	29,8 km/h	11,2 °C	Sre	13,3 mm	12,1 km/h	1,5 °C	So	3 mm	31,5 km/h	3,7 °C	Po	22,2 mm	29,1 km/h	3,4 °C
30		83 % 1010 mbar	15 °C 6,7 °C	30		95 % 990 mbar	4,6 °C 0,1 °C	30		88 % 1008 mbar	5,2 °C 0,7 °C	30		95 % 1002 mbar	2,3 °C 0,5 °C
To	mm	14,1 km/h	10,6 °C	Ce	6,7 mm	23,8 km/h	3,2 °C	Ne	mm	14 km/h	3,5 °C	To	18,5 mm	19,5 km/h	1,5 °C
				31		92 % 993 mbar	11,9 °C 0 °C					31		95 % 1003 mbar	2 °C -0,6 °C
				Pe	5,9 mm	54,2 km/h	6,1 °C					Sre	4,8 mm	24,3 km/h	1,2 °C

NAGRADNA KRIŽANKA

KRAJEVNI INFORMA.	PREBIV. HLEVIŠ	POLAKI- RANST	IME GL. JUNAKA IZ ŠIŠKE	VALENTI- NO ROSI	KRAJ V HRVAŠKEM PRIMORJU	IME SLOV. PISATELJA (CANKAR)	VČLA- NITEV	PARADIŽ, NEBESA	RAZLIČNA SOGLAS- NIKA	SESTAVIL KRVINA RAFAEL	IME BIVŠE TAJNICE PGD VRH (ALIČ)	KONEC MOLITVE	RAHLO DEBELO BLAGO	JUDOVSKI PREROK	STRELNO OROŽJE KANON	ENAKI ČRKI	PRISTAŠ IKONO- KLAZMA	JAP. SOPRA- NISTKA
NASELJE V KS VRH										KMETIJA NA HLEVIŠAH								
PREBIVAL. LAVRO- VCA										NAVEČJA REKA J. AMERKE SL. PRIMEK								
PIVSKI VZKLIK				GEOMETR. TELO					RAVS SPOPAD	P						GRED		
ZASTEK- LJENA OMARA				RDEČI KRIŽ				ROJEN ISTEGA LETA	ZASLED. DIVJADI	E					OS. ŽAIMEK	IZD. OKNIC		
DRŽAVA SADAMA HUSEINA					EKONOMI. POSAMEZ. GOSPOD. ENOT	MESTO V ZAMBIJI REZULTAT				L		NEM. INŽ. (PAUL)	SOSEDNJA KS					
KRALJEV- SKA IGRA				MAČJE OGLAŠANJE DOMAČIJA V LAVROV.						K	OSKRBO- VANKA							
VEROVATI V DUHA, DUŠO									PESTNER ŠVIC. DIRIGENT (ERNEST)	O			ENOVAL. RADIKAL GL. MESTO GRADŠČAN- SKE (AVS)					EGIP. BOG SONCA
PREB. ISTEGA KRAJA										JEZUS KRISTUS								
JANEZ SEDEJ			SRBSKO MOŠ. IME PRETEKLI ČAS							OČI, ATEK SOSEDNJI KRAJ HL. VRHA				AMER. VESOLJ. USTANOVA				
IME TRŽAŠ. PISATELJA SVEVO					NAJHITREJŠI BRZOLAK TERITORIAL. OBRAMBA									MESTO V EPIRU				
LETO 2004	KMETIJA V ŽIROVS- KEM VRHU	KIS ZAPOR				ZIMBABV. POLITIK (JOSHUA)	DALJŠE ČAS. OBD. RAZTO- PINA				IME VESOLJČKA LAŽJE MOT. KOLO			TRGOVSKO PODJETJE V LOGATCU	ATA	GRČIČ NAD VRHOVSKO ŠOLO	SKUPEK PODOBNIH CELIC (MN.)	
PLANINA V MAKEDO- NIJI				VRNJEN UDAREC DRŽAVA V INDIJI							VELIKA PRI- ZADEVNOST							
ŠPORTNO OBLAČILO DRES						MAJHEN STROJ ZA STISKANJE PLINA												
MESTO V ZAHODNI MAKEDO- NIJI						OPERNI PEVEC								REDKO Ž. IME USTANOVI- TELJ PERZIJE				
PREDPONA, KI SE NANAŠA NA ZVEZDE						TREFALT GOZDNAT PREDEL POD ŠKRIBINETOM					KRAJ PRI BOROVNICI PREB. ROMUNIJE					AVELINO TV NAPOVED. KOROŠEC		
JESENKO TINE			OTOK V MOLUKIH PRIPADNIK IROKEZOV						PRENAŠANJE KULTURE IZ RODA V ROD 18. IN 12. ČRKA									
		PREBIV. ILIRIJE DOMAČIJA V LAVROV.				REKA SKOZI FIRENCE NEM. PRED. (JOHANNES)					KMETIJA V HL. VRHU (POGOVORNO) FR. FIZIK (DOMINIQUE)							ANG. SLIKAR (PAUL)
KMETIJA V LAVROVCU															MITOLO- ŠKI ŠKRAT	FR. KNJIŽ. (BORIS)		
UDAREC PRI NOGOMETU							NEZAVEST PRETEPAČ. RVAR								NORV. SMUČAR SKAARDAL			
LJUDSTVO V LAOSU			FR. PIS. (EMILE) MARIJINA MATI						OSEBA IZ SAMORASTN. NAJNIŽJA OCENA						MICHAEL JORDAN	KEMIČNI SIMBOL ZA GALIJ		
PALICA PRI PLUGU, RATKA				VZGOJITE- LJICA CENE VIPOTNIK												OSIJEK VINKO SEDEJ		
KMETIJA NA VRHU						ANGL. VEZNIK					KRAJ NAD LUČINAMI							
JAKOBOV BRAT PO SV. PISMU EDOM					POSDA ZA ROŽE (MN.)	POZDRAV CIAO, CIAO					SL. POLITIK IGOR							

Težje besede: KASAWA, NIPKOW, ANSERMET, RESEN, ITALO, ANIMIZEM, EISEN STADT, NKOMO, TZARA, AJAR
Na dopisnico napišite vsaj dvanajst gesel (imen oseb, krajev ali kmetij), ki pridejo na označena polja. Rešitev pošljite na
naslov ŠKD VRH, Vrh Sv Treh kraljev 19, 1373 Rovte ali oddate uredniku (Rafku) osebno do 15. maja 2004.
Nagradni razpis na strani 13.